

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Praznični NT na 40 straneh je izšel že danes. Vidimo se spet 8. maja, v četrtek. NT bo imel torej malo oddiha, Radio Celje pa bo, razen 1. in 2. maja, oddajal vsak dan. Bomo pa gledali, da bo tudi prihodnji NT malo zajetnejši.

Praznični NT vam ponuja tudi praznično vsebino. Vsakega nekaj — s križanko in bralnimi zapisi.

Vesel sem, kar oba naša nagradna razpisa 10 X 1000 in Kako smo doživeli osvoboditev, nista ostala brez odmeva. Pisem je res mnogo, prispevkov tudi. Objubijam, da jih bomo večino natisnili.

Mika vas torej izlet NT v neznano. Nas tudi. Malo se je zataknilo pri ceni. Pa upam, da se bomo z Izletnikom vseeno dobro dogovorili. Ko bo vse jasno, ne spreglejte razpisa.

Posebno obvestilo sodelavcem: v uredništvu je Milan Božič prevzel nase odgovorno delo — se najtesneje povežati s sodelavci in dopisniki pa splesti še boljše naše obojestransko sodelovanje. Če bi radi kaj zvedeli, se dogovorili — potem veste kdo vam bo najbližji sodelavec v uredništvu.

Zelim vam sončne prvomajske praznike in vesel izlet v zeleno pomlad.

VAS UREDNIK

SLOVENTJALEK

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

ALFA -

predsobno pohištvo,
katerega prednost je,
da kupec lahko kupi
posamezne elemente.

Vaš prvomajski posnetek smo tokrat naredili v Aeru in sicer v obratu flexo-bakrotisk, kjer sta bila ob bakrotiskarskem stroju delavca BOJAN OŠLAK, član izvršnega odbora sindikata TOZD Grafika in član komisije za idejna vprašanja v osnovni organizaciji ZK Aero ter KARL POLŠAK, ki je v kolektivu že 11 let. Njuno delo, ki je zahtevno in terja veliko angažiranosti vseh, ki so ob stroju, je samo del mozaika združenega dela naše družbe. Zato naj bo posnetek simbol vseh, ki kakorkoli ustvarjajo našo samoupravno socialistično skupnost in njim tudi velja čestitka ob delavskem prazniku.

FOTO: DRAGO MEDVED

NOVO!

AERO

VEČ VEMO

V pogovor s predsednikom Centralnega delavskega sveta Aero, STANETOM BRINOVCEM nas je vodilo več vzrokov. Med njimi pa je bil osnovni ta, kako se je pri njih uveljavila večja vloga delovnega človeka pri odločanju.

»Bili smo med prvimi, ki smo uveljavili novo organiziranost v delovni organizaciji. Kljub temu osebno mislim, da se še ne zavedamo vseh možnosti, ki jih imamo kot delavci, kot zaposleni, pri odločanju pri vseh pomembnih stvareh. Póvsod, kjer je potrebno naše sodelovanje. V primerjavi s prejšnjo organiziranostjo je dejansko sedaj pri odločanju udeležen mnogo večji krog ljudi. Zbori delavcev so zaživel, nedvomno je to tudi zasługa pravočasnega informiranja. Namreč, da delovni človek ve za bodočo razpravo in ne samo za sklepe, ki so ji sledili. To je bistvo. To je udeležba in prispevek vsakega od nas. Tako smo na primer o gospodarskem planu razpravljali v vseh TOZD in sprejeli stališča, CDS je pripravil javno razpravo o planu, nato pa ga bodo potrdili ljudje na zborih.«

»Čeprav se Aero razvija iz leta v leto, je pa za vas kljub temu značilna pospešena aktivnost na področju investiranja v zadnjem obdobju. Kaj lahko poveste o tem?«

»V zaključni fazi investiranja sta papirni stroj v Medvodah in gradnja centralnega skladišča. Stroj nam bo omogočil boljši nakup osnovnih surovin, ki jih potrebujemo. Tako bomo vsaj delno izboljšali našo preskrbo s papirjem, ki je vedno predstavljala problem. Skladišča pomenijo prav tako ogromno, še posebej takšna, kot jih gradimo, namreč izredno sodobna. Oboje naj bi bilo končano še letos. Skladišča bodo locirana ob Ulici Moše Pijade.

Po združitvi s Cetisom je bilo predvideno tudi širjenje sedanje TOZD Grafika. Smitik pred začetkom gradnje, ki bo potekala v treh etapah. Gre za popolnoma novo zgradbo in s tem seveda tudi tiskarno ob Dečkovi cesti. S tem bo Aero končno le lociran na enem mestu in ne raztresen póvsod po Celju.«

Naj mimogrede povemo, da gre za investicijo v višini približno 140 milijonov dinarjev.

»Ali trenutno velike zaloge ne predstavljajo resnega problema?«

»Zaloge res imamo, vendar je več naših proizvodov odvisno od sezonske prodaje (šolske potrebščine), zato je pravilno, da imamo takšno količino proizvodov, da bomo lahko zadovoljili potrebe tržišča v trenutku sezone. Kopičenje izdelkov v skladišču je delno tudi razumljivo, saj smo v zadnjih dveh letih povišali proizvodnjo za 60 odstotkov. Hkrati s tem pa moram povedati, da imamo ogromno denarja pri naših kupcih in mnogo manjše terjatve pri dobaviteljih.«

MILAN SENIČAR

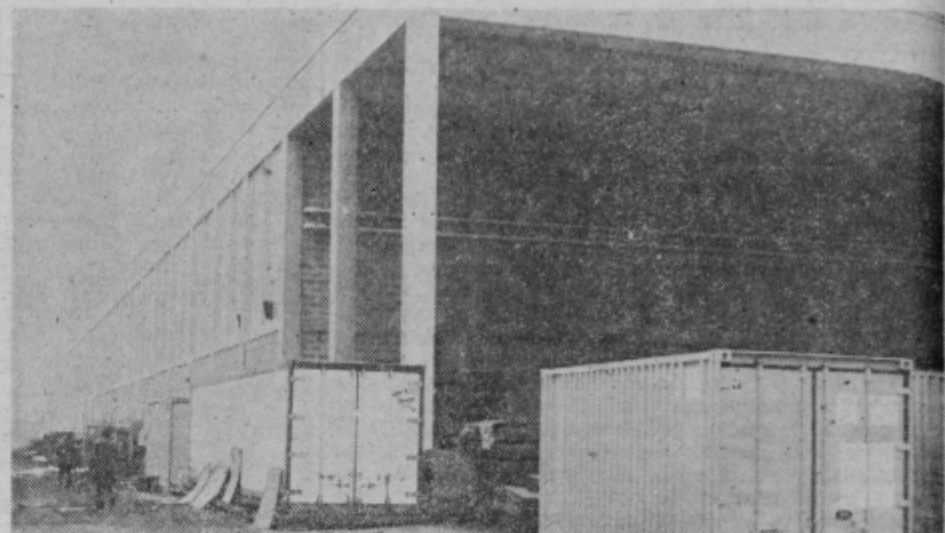
EMO

NIČ VEČ ČRNOGLEDOSTI

Zdaj ni več dilem. Vsa vprašanja so dobila svoje odgovore. In to zadovoljive. Ugodne. In tako je tudi perspektiva nove celjske tovarne za proizvodnjo jeklenih kontejnerjev na diani, znana. Zato ni naključje, če je tudi razpoloženje v kolektivu prijetnejše. Kolo se je obrnilo na njihovo stran.

Vse kaže, da bo nova tovarna že te dni dobila dovoljenje za obratovanje. Potem bodo stekla še druga dela za formalno ustanovitev temeljne organizacije združenega dela EMO KONTEJNER. Sicer pa v tej delovni sredini, ki ima nekaj nad 220 članov, že delajo vsi samoupravni organi, politične organizacije itd. Glede na vse to ni preuranjeno, če zapišemo, da bo nova tovarna začela tudi formalno z delom prvega julija letos.

Kaj to pomeni, dobro razumejo vsi, ki so spremljali dogajanja v tem kolektivu in

Pogled na halo, v kateri proizvajajo jeklene kontejnerje

ki so poznali težave, s katerimi se je srečeval. Zdaj je na vrsti optimizem. Črnogledost

so pokopali!

Ta čas pa je bil tudi tisti, v katerem so rešili proizvod-

ni program in ga tudi usvojili. Namesto tako imenovanih playwood kontejnerjev, se pravi kontejnerjev z obloženi ploščami, so prešli na jeklene. Lahko se ponašajo, da so usvojili lastno proizvodnjo, da so vsa konstrukcijska dela njihova, da v tej proizvodnji ni nobene tuje licence. Navzlic temu, je njihova proizvodnja visoko kvalitetna, takšna, da jo brez zadržkov sprejema zahodni trg.

V pripravi na spremembo proizvodnega programa so tudi usvojili nekatere druge izdelke, ki jim v vsakem primeru pomenijo dopolnilno proizvodnjo. To velja za smetnjake, palete, kolute za kable itd.

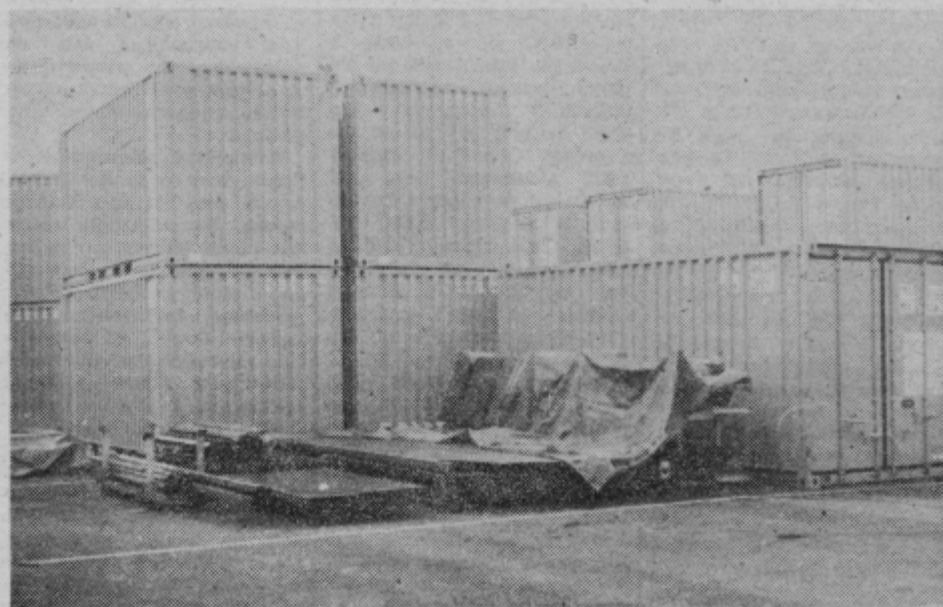
In še to, zastoj, ki je nastal v tej proizvodnji je pripisati dejstvu, da s kontejnerji, ki bi jih izdelovali s domačimi materiali, ne bi bili konkurenčni na tujem trgu. Bili bi za 20 do 30 odstotkov dražji. Zato so morali ubrati drugo pot. Zato so v sredini lani sklenili ugodno sodelovanje z zahodnonemškim partnerjem po principu dela na plačilo. Tako jim tuji partner dobavlja ves material za proizvodnjo, ki jo tudi v celoti prevzame. Pogodba in pogoji v njej so za celjski kolektiv ugodni, saj jim med drugim zagotavlja dolgoročno, ne pa ekskluzivno sodelovanje. To je pomembno, ker se kolektivu EMO KONTEJNER odpirajo še druge možnosti za izdelovanje in prodajo kontejnerjev po istem principu. To še predvsem velja za vzhodno tržišče, na katerem pa Celjani nastopajo skupaj s kolektivoma v Kraljevu in Sarajevu.

Skrbi za prodajo teh izdelkov torej ni. Perspektive so velike, še zlasti, ker je tudi uporabnost kontejnerjev raznolika. Zato so možnosti za razširitev proizvodnje zelo velike. Sicer pa je to perspektivno vprašanje.

Preusmeritev na izdelovanje jeklenih kontejnerjev je zahtevala velike napore tudi v kolektivu samem. Šlo je za novo proizvodno linijo za nekatere povsem nove delovne faze in podobno. V tej zvezi pa je šlo tudi za usposobljenost kadrov. Zdaj je to več ali manj za njimi. Naloge so uspešno rešili. Ni bilo lahko.

Delo je steklo. Tu so prvi koraki in prvi rezultati. V vsakem primeru spodbudni. Računajo, da se bodo do konca leta že približali polni proizvodni zmogljivosti. Na vsak način pa bi naj to dosegli prihodnje leto.

Celje bo oziroma je že do bilo novo tovarno. Gre za pomembno pridobitev in naložbo, ki bo kmalu potrdila svojo upravičenost. M. BOŽIČ

Prvi kontejnerji že čakajo na transport

CELJE

RAZSTAVA O RACIONALNOSTI

Ker so gospodinjstva močan porabnik električne energije, je center za napredek gospodinjstva (CZNG) v sodelovanju z organizacijskim odborom za posvetovanje o racionalni porabi električne energije v industriji in z združenim podjetjem Iskra iz Kranja pripravil razstavo »Racionalna poraba električne energije v gospodinjstvih.«

Namen razstave je prikazati na praktičnih primerih, kolikšna je izguba električne energije pri lahkomišelnih potrošnji in nepravilni uporabi električnih pripomočkov. Namen razstave pa je tudi prikazati racionalno porabo elektrike pri kuhanju, pranju, likanju, pomivanju, shranjevanju živil, pri osvetlitvi prostorov in pri ogrevanju.

V času razstave, ki bo trajala v Celju osem dni, od 22. aprila do 29. aprila, pa bodo tudi predavanja za predmetne učitelje gospodinjstva, prodajalce ustreznih gospodinjstvenih aparatov in za potrošnike. Otvoritev razstave bo v Celju 22. aprila ob 16. uri v srednji dvorani doma JLA, odprta pa bo od 9. do 12. ure in od 17. do 19. ure, v soboto in nedeljo pa od 9. do 12. ure.

Na razstavi sodeluje tudi tovarna EMO.

Z. S.

Odbor za medsebojna razmerja

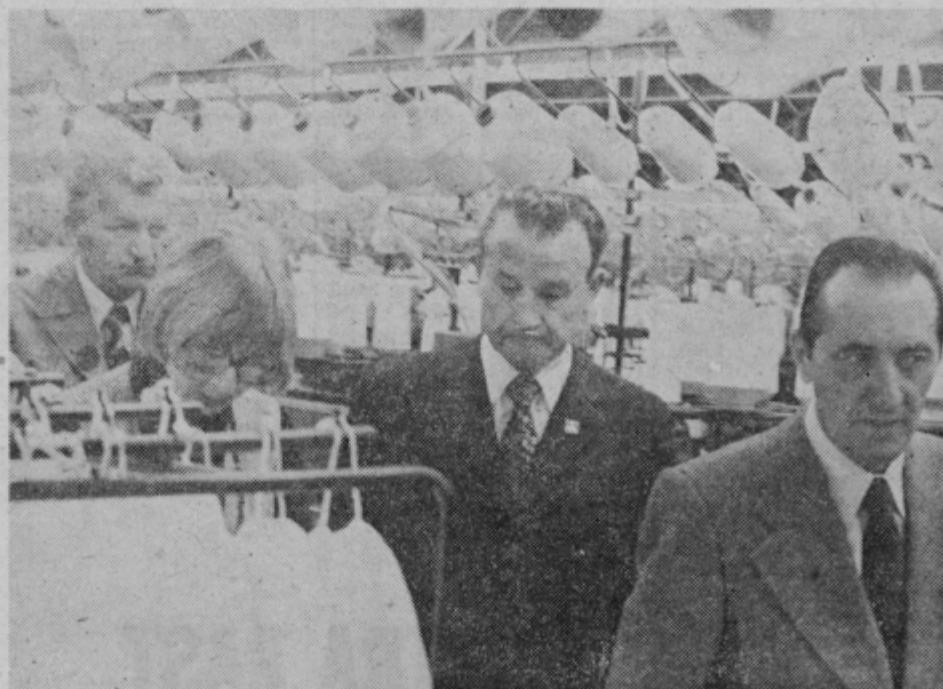
HMEZAD
TOZD Strojna Žalec

objavlja prosta delovna mesta

učencev v gospodarstvu
za poklice — strojni ključavničar,
avtomehanic, kovinostrugar, avto-
klepar, avtoelektričar

POGOJ: Uspešno zaključena 8. razred. osnovna šola in zdravstvena sposobnost.

Pismene prijave pošljite Odboru za medsebojna razmerja Hmezad — TOZD Strojna Žalec.

OBISKAL NAS JE
GOST IZ SZ

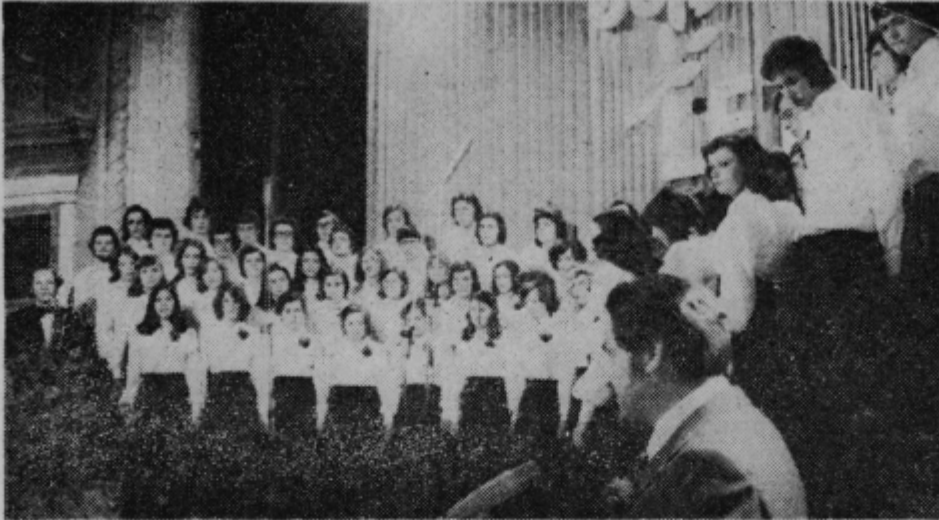
V ponedeljek je obiskal celjsko območje Aleksander Kornilčev-Nikitš, polkovnik in predavatelj politične uprave armade in mornarice SZ. Dopoldne je obiskal tovarno nogavic na Polzeli (na sliki v sredini), popoldne pa je na medobčinskem svetu ZKS Celje predaval članom mednarodne komisije, predstavnikom ZB, JLA in vodilnim komunistom regionalnih ustanov o 30. obletnici zmage sovjetskega naroda v veliki domovinski vojni 1941—1945. Aleksandra Kornilčeva so na Polzeli in v Celju toplo sprejeli.

Foto: Tone Tavčar

30 LET DELA

Praznik gimnazijskega zbora

30 let mladinskega zbora je jubilej posebne vrste, ki je v naši sredini redkost, če ne edinstven primer. V tridesetih letih se menjavajo generacije, vsako leto prihajajo in odhajajo novi pevci in tako beleži kronika gimnazijskega zbora, da je šlo skozi njegove vrste okrog 1500 mladih pevcev. Mar moremo zamisliti jubilej, da so se za svoj praznik posebno skrbno pripravili tako organizacijsko kot pevsko-tehnično. Iz vrst mladinskega mešanega zbora so izšli ljudje, ki opravljajo danes ugledne funkcije in v ta okvir je bila vključena televizija, navzoči so bili predsednik Kulturne skupnosti SRS Miloš Poljanšek, nekdanji in sedanji direktorji gimnazije, številni gostje ter okrog 350 nekdanjih pevcev. V okusno opremljeni dvorani Narodnega doma je vladalo na dan slavnostnega koncerta v petek, 18. aprila svečano vzdušje: mladinke so sprejemale goste z nageljni in značkami, v fojerju je bila pripravljena mala razstava fotografij in odličij zbora. Koncertni program je obsegal v prvem delu umetne in borbene pesmi, v drugem slovenske ljudske ter pesmi različnih narodov. Za mešan mladinski zbor je bil prvi del zelo zahteven: najprej Vrabčeva »Slovenska pesem« in Bergama »Bezimenis«. Kljub začetni nervozni sta pesmi krepko zadoneli, glasovi so bili precizni in jasni, gradacije dobro odmerjene, zaključki so bili prepričljivi. Devčičeva »Miraljeva« je bila ritmično ostro podana, diktacija izrazita. Mihelčičeva »Tržaškim bratom« je zaključevala uvodni, borbeni del. Sedaj je želel zbor predstaviti renesanso z Orlando di Lassom »Super flumina«, ki je zadihal v stilno prečiščenem konceptu, v jasnosti gradnje kontrapunktičnega prepletanja glasov in v zadržani dinamiki. Češkega sodobnika Petra Ebna »Salve Regina« je bil najbrši oreh, ki ga je rešil dirigent

Prof. Branko Rajšter je izročil zboru v imenu republiškega odbora ZKPOS najvišje priznanje amaterskim zborom — Gallusovo plaketo. Foto: D. Medved

v zadovoljivi meri, dasi je intonacija ponekod trpela. Hvalevredno je, da si upa zbor lotiti še tako zahtevne skladbe, hrati pa je vredno premisliti, ali ima smisla mučiti pevce s prezahtevnimi deli.

Ciste v izrazu in z dobo intonacijo so bile izvedene sodobne skladbe Kodalyja »Se ki ke servesza«, Srebotnjakova »Pesem«, Ukmarjeva »Opolnoči« in Liparjeva »Sončece sijev«, prikopna lična skladba, občutljiva, z ljubkim sopransolom.

V drugem delu je prišel do izraza zlasti dirigentov muzikalni utrip, ki se je odražal v pretehtani interpretaciji narodnih pesmi. Vzorno so bile podane preproste »Lepo moje ravno polje«, »Rasti rasti rožmarina«, »Iz daleke zemlje«, »Ptičja svatba«, vse pristrane in v dobrem kontrastu. Tudi češka narodna »Aka si mi krásna« je bila dobro zapeta z bogato dinamiko klavirja, v glavnem atraktivnega značaja. Poseben primer množičnega petja je bila izvedba Gobčeve »Lepo je v naši domovini biti mlade«, ki so jo zapeli družno pevci na odru in nekdanji pevci v dvorani. Po številnih čestitkah, daril

ih in sopkih je zbor dodal Premerlovo »Zdravico«.

Po 30 letih delovanja je gimnazijski zbor znova potrdil svoj ugled, ki si ga je pridobil z vztrajnim in sistematičnim delom, z uspehi na tekmovanjih doma in v inozemstvu, na številnih koncertih in nastopih. Zbor šteje okrog 80 pevcev in zveni ubrano. Edino basji bi mogli biti izdatnejši, tenorji so čisti, lahkotno postavljeni in enotni. Dobra pevška tehnika odlikuje soprane, ki imajo zvenečo srednjo lego, neformalne višine, skrbno negovane. Tudi alti so dobri, le nekaj zlahčnosti v barvi glasu jim še manjka. V celoti je to mladinski zbor, ki se lahko marsikje postavi zaradi svoje zvočne kvalitete in zmogljivosti.

Zborovodja Ciril Vertačnik je zboru skrbni duhovni oče, muzikalen in precizen v oblikovanju tematskega gradiva, vsaki glasovni skupini posveča posebno skrb in tako se mu posreči izvabiti lepe melodične loke, ki so ponekod v svoji mladostni svežini edinstveni. Odlikuje ga še solidna dirigentska tehnika ter smisel za vokalno produkcijo. Tudi mladostni solisti so dobro opravili svo-

Jo nalogo zlasti v pesmih, ki ne zahtevajo visoke solopevske šole, npr. »Sončece sijev« in »Venite rožce moje«. Omeniti velja Stanko Kač in Jerico Krajnc — sopran, Evo Strohmajer ter Blaženko Fürst — alt ter Franja Bobina — bariton. Za dobro klavirsko spremljavo je bil zadolžen Hinko Haas.

Slavnostni koncert je torej praznično izvenel in želel je le, da bi zbor svojo umetniško pot nadaljeval z enako vrnemo kot doslej v korist humanistične vzgoje mlade generacije, v ponos svojega zavoda, gimnazije, ter mesta Celja.

EGON KUNEJ

KONCERT OB RAZSTAVI V ŽALCU

V likovnem, salonu Risto Savin v Zalcu so v petek, 18. aprila 1975, odprli slikarsko razstavo Toneta Kralja. Vsako otvoritev počastijo s kulturnim programom in že kar reden gost teh praznov je violinist Franci Rizmal iz Zalca. Njegov nastop gotovo pomeni višek otvoritvene praznave.

Franci Rizmal je končal nižjo glasbeno šolo v Celju, srednjo v Ljubljani, sedaj pa je absolvent (violine) na visoki šoli za glasbo na Dunaju. V Zalcu, Celju in Mariboru smo ga že slišali igrati lani in še prej. Tako smo lahko spoznali njegov način interpretiranja glasbenih del in spremljali njegovo hitro napredovanje. Kdor ga je poslušal, lahko potrdi, da so mu dela Čajkovskega najbližja, najbolj sproščeno jih igra in njegovo igranje nas prepriča, da jih je muzikalno pravilno zasnoval. Tudi v Zalcu se je v petek predstavil z violinskimi koncertom v D-duru P. I. Čajkovskega. Spremljala ga je pianistka Sunna Abram. S svojim igranjem je navdušene poslušalce popeljal v razburljivi svet velikega skladatelja. S toni je veče opisoval lirična razpoloženja Čajkovskega, izliva nežno čutečega srca, pa neizmerno kljubovalnost, odpor in ponos. Z lokovno tehniko je ustvaril lep ton, ki je že oseben. Njegovo igranje daje vtis izrednega talenta in marljivega delavca z velikimi perspektivami.

L. S.

E. K.

80 let profesorja Cvetka Ščuka

Dosti dolgo pot ima za seboj prof. Cvetko Ščuka, Celjan. Vse življenje mu je bilo razgibano in pestro. Vodilo ga je skozi hude in svetle dni, skozi tveganja in uspehe. Bila je to pot slovenskega kulturnega ustvarjalca — slikarja, pedagoga in borca v neprizanesljivem času.

Rodil se je 22. aprila 1895 v Trstu in se sojal tam in v Parizu, kjer je maturiral. Nato je študiral na slikarski akademiji na Dunaju in v Firencah. Star 19 let je bil v začetku prve svetovne vojne uvrščen v avstroogrsko vojsko. V Galiciji je leta 1915 prešel na rusko stran. Kot prostovoljec se je vključil v srbsko divizijo in bil v ostrih bitkah hudo ranjen. Razočaran nad velikosrbskim duhom v tej vojski je prestopil v jugoslovanski revolucionarni udarni bataljon, sestavljen v Kijevu malo pred oktobersko revolucijo leta 1917. Tovariši borci so ga izbrali za svojega deputata v delavsko — vojaškem sovjetu. Udeležil se je spopadov s kontrarevolucionarnimi pristaši Petljure. Organiziral je osvoboditev boljševikov iz zloglasnih zaporov kijevske Lukijanke.

Po vojni se je vrnil v Trst. Puško je zamenjal za čopič in diplomiral v Firencah. Sovražnim fašistom se je moral umakniti v Ljubljano. Kot profesor risanja je bil nameščen v Murski Soboti, kjer si je ustanovil srečen družinski dom. Leta 1933 je pričel delati na celjski gimnaziji, torej pred 42 leti.

Prof. Ščuka se je udeleževal v naprednih organizacijah. V Celju je skupaj s prof. Albertom Sirkom vodil šolanje mladih slikarskih talentov. Ustanovil je sokolski lutkovni oder. Bil je delaven odbornik našega Opleševalnega in turističnega društva in je to še danes.

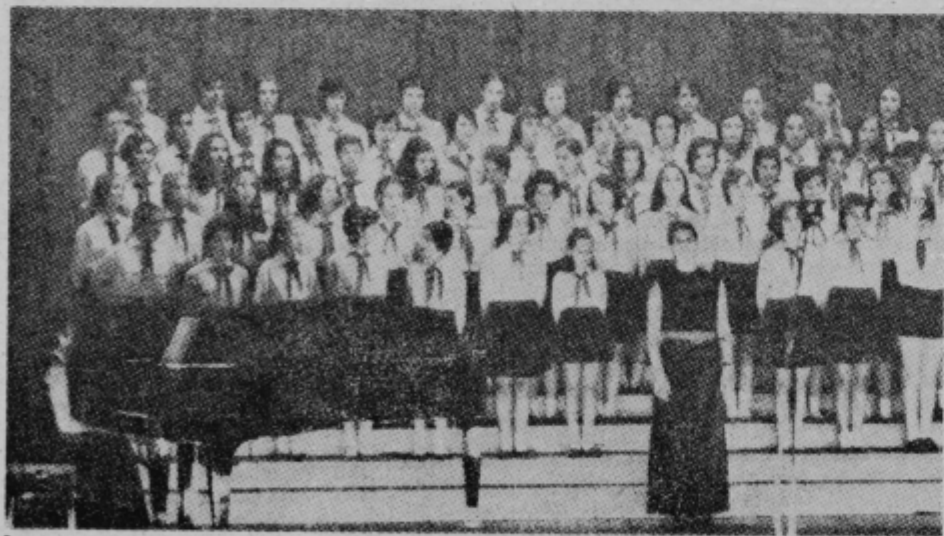
Nacisti so ga takoj po svojem prihodu v Celje zaprli. Daljšo dobo je moral prebiti v Admontu, na Gornjem Stajerskem. Od tam se je povezal z osvobodilnim gibanjem v Celju in sredi leta 1944 ilegalno odšel v trboveljsko okolico, v bližino svojega sina partizana. poznejšega primarija bolnice v Postojni.

Jubilant je po osvoboditvi leta 1945 poučeval na gimnaziji in na novem učiteljski v Celju do upokojitve leta 1953. Široki krog njegovih dijakov se ga spominja kot profesorja, ki ni bil le mojster v svoji stroki, ampak tudi plemenit pedagog.

Zelo mnogoštevilna so Ščukova slikarska dela. Razstavljal jih je v Ljubljani, Beogradu, Murski Soboti, Mariboru in Celju. Njegova olja in akvareli prikazujejo domačo krajino z nezadržnimi motivi. Doživlja in oblikuje v pestrih, umirjenih barvah. Njegov umetniški pogled ospeljuje dela s toplimi občutki. Motivom pusti učinkovati z izrazno jasnostjo, ki je prirodna in s tem približana človeku. Močan je v tihostih in nežen zlasti s pomladnim cvetjem. Priteguje ga tudi motivika naše stvarnosti, ko nam slika sodobno izgradnjo. Njegove slike nam jasno govorijo in so si našle mesto v podjetjih in ustanovah.

Uglednemu slavljencu, nekeho umetniško ambiciozemu in tvornemu, želimo mnogo novih let dobrega zdravlja, dela in uspehov!

PRIJATELJI

»BODRA SMENA« je mladinski pevski zbor pri Centralnem pionirskem dvorcu »Georgi Dimitrov« v Sofiji. Ustanovljen je bil 1. 1947. Idejni oče, ustanovitelj in dolgoletni dirigent Bončo Bočev je dobil pobudo za ustanovitev zbora že pred vojno pri trboveljskem »Slavčuku«. Zbor deluje v petih skupinah s približno 300 pevci na principu pevске šole. Reprezentativni zbor je s svojimi nastopi doma in v tujini (Rumunija, Madžarska, NDR, ZRN, SSSR, Poljska, Jugoslavija, Belgija) dosegel vrhunske uspehe. Odlikuje ga brezhubna intonacija, ritmična natančnost, popolna diktacija, bogata dinamična lestvica in umetniška interpretacija. Njegov izredno bogat spored obsega vse oblike zborovske glasbe: od najpreprostejših otroških pesmic do najzahtevnejših sodobnih kompozicij. »BODRA SMENA« je bil prvič na festivalu v Celju 1. 1963, letos ga bomo zopet srečali na mednarodnem tekmovanju mladinskih zborov 31. maja v Narodnem domu.

Zborovodja je Liljana Bončeva Bočeva.

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Grad Podsreda

Na strmem hribu nad naseljem Podsedra se vdičuje stari podsredski grad, eden najlepših spomenikov srednjeveške grajske arhitekture na Slovenskem. Današnja slika prazen in zapuščen, nekdanj pa je bil srednjeveški veliki posesti. Postavili so ga že v 12. stoletju. Bil je last krške škofije, ki je imela prav na Kozjanskem ogromna posestva, pozneje, od renesanse dalje, pa so se njegovi lastniki pogosto menjavali. Grad je v dolgih stoletjih le malo spremenil svojo zasnovo. Še vedno je ohranjen mogočni stolp, ki je rabil tako stanovanjskim kot obrambnim namenom, pa tudi stanovanjski del gradu, tako imenovani palacij, izvira staro polkrožno apsido, ki izstopa iz stene in je zunaj še iz dobe romanike. Posebnost je njegova kapela s še lepo vidna. Spričo starosti in številnih stavbnozgodovinskih posebnosti ga je pričela spomeniška služba pred nekaj leti obnovljati. Predvideno je, da bi grad dobil posebno mesto in funkcijo v sklopu spominškega parka Kumrovec—Kozjansko.

I. S.

DOGODKI

VELENJE: ZAVEDAMO SE ŽRTEV

Pred kratkim je imela Zveza vojaških vojnih invalidov iz Velenja redni občni zbor, kjer smo pregledali sedanje delo in si dali nove naloge za bodoče delo. Zbralo se je lepo število članov, predvsem borcev iz II. svetovne vojne. Med njimi je tudi veliko žensk, ki so za svobodo darovale svoje moč, sinove in brate.

Danes, po tridesetih letih se moramo še posebno zavedati žrtev, ki nam jih je vzela vojna.

LOJZE O.
Velenje

KONJICE: EKONOMSKI SVET O RAZVOJU

Včeraj je bila v Slovenskih Konjicah razširjena seja ekonomskega sveta za dolgoročni razvoj občine. Člani sveta so obravnavali izhodišča srednjeročnega razvoja, ki so jih za posamezna področja pripravile komisije in odbori. Dogovorili so se tudi, da bodo izdelali osnutek srednjeročnega programa razvoja občine Slovenske Konjice že do konca meseca junija, ko bodo o njem razpravljale vse temeljne organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in samoupravne interesne skupnosti.

D. S.

RAZSTAVA DEL TONETA KRALJA V ŽALCU

V Savinovem razstavnem salonu v Žalcu so minuli petek odprli razstavo slovenskega slikarja Toneta Kralja. Razstave se slikar zaradi bolezni ni mogel udeležiti, vendar pa je prišla njegova žena,

prav tako slikarka, Mara Kralj, in slikar Miha Maleš. Uvodno besedo je imel prof. dr. Stane Mikuš, nato pa je s programom P. I. Cankovskega koncertiral za violino v D-duru Franci Rizmala, spremljala pa ga je na klavir Sunna Abram.

Razstava v Žalcu bo odprta do 29. 4. m. vsak dan od 9. do 12. in od 16. do 19. ure, posvečena pa je dnevu OF.

ŽIČE IN CELJE: SPET NOVI HRANILNICI

Na pobudo celjske podružnice Ljubljanske banke je območje, kjer deluje podružnica, znova dobilo dve novi pionirski hranilnici. Tako je vsega skupaj zdaj že 73 takih hranilnic v šolah. Svoji hranilnici so ustanovili na podružnici Soti v Žičah. Tu je nekaj nad šestdeset otrok, ki se bodo bržčas vsi vključili v novo obliko tinarnega varčevanja. Mentorstvo nad to dejavnostjo je prevzel Milan Skorc, sicer tudi pedagoški vodja šole.

Zadnjo hranilnico doslej pa so ustanovili na četrti osnovni šoli v Celju, kjer je blizu 900 otrok. V tem, ko je mentor te tvenšolske aktivnosti Rudi Bizjan, je predsednik sveta hranilnice, sedmošolec, Janez Kuzman.

CELJE: BALINARJI SE BUDIJO

Pred kratkim so se v prostorih hotela Celeja zbrali na svojem rednem letnem zboru člani istominuskega balinarskega kluba. Lotili so se predvsem vprašanja, kako bi delali, da bi se ta šport v Celju močnejše uveljavil.

Po dveh večjih balinarskih prireditvah lani, je ta igra že močnejše prodira med člane celjskih delovnih kolektivov. Zal, ostalo je le v kampanjskem delu. Nič kaj razveseljiva tudi ni ugotovitev, da je povprečna starost aktivnih članov okoli petdeset let, četudi je balinanje zelo primerno za mlade in prav tako za ženske.

Zavzeli se bodo, da bo balinanje dobilo svoje mesto v telesno-kulturni skupnosti, hkrati pa bodo opozorili, da bi družbeni center pod Golovcem ne smel ostati brez balinarskih stez.

NANDE SIRGA

SLOVENSKE KONJICE: 101 ZBŌR

Pred dnevi so imeli konjski gasilci svoj stopni občni zbor. Gre za društvo, ki se lahko ponaša z izrednimi uspehi. Kot je poročal društveni predsednik, je organizacija dosegla lepo rast zlasti v zadnjih letih po zaslugi delovnih organizacij, občanov in drugih, ki so s polnim razumevanjem tudi z materialnimi prispevki podprli to humano dejavnost. Za vsestranski razvoj in napredek pa so zlasti zaslužni njegovi člani, ki so v težkih razmerah nesebično vztrajali in pomagali povsod, kjer je bilo treba.

Na zboru so počastili 80-letni življenjski jubilej najstarejšega člana, Avgusta Otorepa. Sicer pa so podelili zaslužnim članom znake za deset in dvajsetletno delo v gasilski organizaciji.

Ob koncu so pri volitvah predsedniško mesto vnovič zaupali Florijanu Jančiču.

VL. PRATNEBER

GRIŽE: AKTIVNI UPOKOJENCI

Društvo upokojencev v Grižah šteje 450 članov. Zanje lahko rečemo, da so med najbolj aktivnimi v krajevnih skupnosti. Tako so si uredili tudi svoje prostore. Letos nameravajo še urediti streho in asfaltirati okolico svojega doma. V domu je tudi manjša gostišče, ki jim prinaša določeni dohodek. Vendar tako dobljena sredstva vračajo v eni ali drugi obliki svojim članom. Tako bodo letos omogočili petim članom pa desetletni oddih v Piranu, trem pa v Rogaski Slatini. Razen tega imajo vsi društveni člani po enkrat na leto brezplačni izlet. Izplačujejo pa tudi razne socialne podpore in drugo.

Prav tako niso brezbržni do problemov kraja. Ko so se prebivalci pod Mezlico obrnili nanje, da jim pomagajo pri asfaltiranju ceste, so odobrili 5.000 din, gasilskemu društvu v Grižah so pomagali pri adaptaciji doma z zneskom 1.000 din, za asfaltiranje ceste v Grižah pa so namenili 2.500 din itd.

Pod svoje okrilje so vzeli tudi godbo na pihala. Zal imajo okoli te dejavnosti precejšnje težave zaradi prostorov, ki jih v kraju ni, da bi godba uspešno vadila. Sicer pa so upokojenci priponogli, da je godba po ukinitvi zabukovskega rudnika znova zaživela. Velike zasluge za to ima tudi Minerva, ki je prevzela pokroviteljstvo nad godbo.

FRANC JEZOVIK

DEVET KRIŽEV VANDROVCA ANTONA

Točneje je let še več, ker ANTON ZUPANČIČ, doma iz Loke nad Frakolovim, si že nabira dneve, ki bodo avgusta meseca zaokroženi v 95 let.

Vandrovec, knap in muzikant Tone je pri svojih letih čil, duhovit »mladenič«, ki velikih domačih del več ne opravlja, zato pa poskrbi, da imajo vedno zluščen fižol in koruzo.

Pred leti pa je še raztegnil meh, da se je hrib, kjer je lično njegovo domovanje, tresel od veselih zvokov.

Tonetova pokončna postava še vedno vzbuja spoštovanje, njegov korak pa je hiter in prav nič starčevski. Tudi tresočih rok nima, le vid mu je nekoliko opešal in dlesni so brez zob. Zato ali kljub temu pa mu narava pušča spomin, ki ne zataji letnice, drobcev življenja in je vedno prisoten tudi v sedanjosti.

Lep moški je bil Anton. O tem govore njegove fotografije, za tisti čas, ko je on vandral okoli, še zelo redke. Na povečani sliki, ki je bila napravljena 1924. leta na Dunaju, ga vidimo s kolesom, z vihanimi brki in zloščeni čevlji. Morda so bili škornji, ker nam spomin ne deluje tako kot nje-mu.

KRAVJI IN SVINJSKI PASTIR

Tone se spominja, da je bil rojen v »sirovšni«, kot sam pravi, »taki, ki jo danes ni več pod soncem.« V občini Raka pri Krškem se je rodil v številni družini in otroci so prihajali, da »jih šteti ni-smo mogli.«

»Sole se slabo spominjam. Takoj, ko sem opravil tri razrede, sem že postal pravi hlapček. S sedmimi leti pa sem bil že pastir. Najprej svinjski, to je bilo dopoldan, potem pa sem šel v šolo. Ko je bilo šole konec, pa sem bil dopoldan svinjski pastir, popoldan pa kravji. Pri istem gospodarju. Zjutraj sem dobil na vodi kuhan krompir, popoldan pa istega pogretega in prestanega. Tako sem hlapčeval pri bližnjem kmetu, potem župniku, ki me je ogoljufal. Na začetku leta sva se zmenila, da bom služil celo leto za dve obleki, na koncu leta pa mi je dal samo eno. Potem sem služil pri graščaku na gradu Raka. Ta je bil še najboljši.«

PEŠ PO STARI AVSTRIJI

S sedemnajstimi leti se je odpravil v svet. S trebuhom za kruhom. In peš. Kdo je takrat imel denar? »Le brezovo palico sem si urezal in že je bila cesta moj dom. Najprej sem iskal delo doma, v rudniku v Trbovljah in v Kočevju, potem pa sem

dogaja in 1935. leta prišel domov.«

Prevandral je vso Jugoslavijo, Avstrijo, Madžarsko, Poljsko, Češko in Nemčijo. S palico v roki in peš. »Spal sem z ovčami, preganjali so me žandarji, ker so mislili, da sem petlar. Pa kradel nisem nikoli, čeprav je bila krona takrat največje bogastvo. Prešteval sem krajcarje in gledal naokoli, kje bom sklatil jabočko, da mi bo krajcar ostal za kruh.«

35 LET KNAP

»Teško, najteže je govoriti o tistem delu živ-

ljenja, ko je šlo slabo. Pa vendar je tako, da se na take stvari pozabi, ostane pa vse lepo. Let 35 sem kopal pod zemljo, okusil dobro in slabo, trpel. A le takrat, dokler sem poslušal druge. Tudi jokati sem. Ko pa sem poslušal sebe, svoj notranji glas in tako potem tudi napravil, mi je odleglo. Kadar vam bo najteže, tudi di vi storite tako. Če je človek čist v sebi, je najlepše. Na to sem vedno pazil, zato danes tudi mirno živim.«

Ko je Tone pred drugo svetovno vojno pripeljal ali morda prikolesaril v domovino, se je ustavil v Libovjah, kjer je spoznal družico Marijo. Mož ji je umrl in ji pustil 5 otrok. Pa sta se s Tonetom pobrala, kupila posestvo v Loki nad Frankolovim in tu začela živeti. Lastnih otrok nimata, skrbita pa oba za Marijine in za njihove vnuke. Vnukinja Erna se mu je vseskozi smilila pod nogami, rekla pa ni nobene. »Kadar pa ni treba, pa jezik steguje.« je dobrodušno pristavil stric Tone. Tudi njegova Marija ni več mlado dekle. Brhko in hitro si je zavezala »kmašno« ruto, ker je želela biti ob Tonetu na sliki lepa. Venček iz 83 let si je že naredila, pa tudi ona lahko, tako kot njen Tone, dvajset let utaji.

Petdeset let skupnega življenja pušča sledove. Takšne ali drugačne. Pri Mariji in Tonetu je to vedrina in sla po življenju. Nič tožba, le zahvala za leta, ki jima bodo še dana. Dvoje parov oči izraža iste misli in stiski rok obeh so bili krepki. Hoja obeh zdravna in ljubezen do domačije pri obeh enako močna. Poglede usmerjata v dolino, kjer se vije v daljavj cesti. Tonetova cesta, kjer je prah požiral toliko let in kamor so vezani njegovi spomini.

Danes je Tonetu lepo. Ima pokojnino in dobro oskrbo v domači hiši. Ima »koto«, ima klop med sadnim drevjem, čmrlje okoli sebe in popje, ki brsti. In noge nasloni na domača tla. Kaj pa to pomeni, pa vandrovec Tone najbolje ve.

Čez pet let, ob stoletnici, se Tone ponovno vidimo!

ZDENKA STOPAR

40 LET ZLETA SVOBOD V CELJU

ZLET — IZRAZ MOČI

»Čeprav so spomini že zbledeli, je vendarle ostalo spoznanje, da je bil zlet Svobod v Celju močna delavska manifestacija. Za tiste čase je bil to izreden dogodek. In najbrž je res, da se njegove pomembnosti prav zavedamo šele danes, pa tudi takrat smo čutili

zmagoslavje. Že to, da je tedaj v Celje prišlo na tisoče delavcev, članov Svobod, iz vseh koncev in krajev Slovenije, je bilo izredno... se spominja Ivan Jeršič.

»Član celjske Svobode sem postal 1933. leta. Pel sem v zboru in se udeleževal v dramski skupi-

ni. Sicer pa sem bil tiste čase bolj aktiven kot delavski oziroma sindikalni zaupnik v cinkarni. Zaposlen sem bil v skladišču cinkovega belila. To je bilo več kot razgibano obdobje. Bitka za boljši položaj delavca, za njegove pravice, je bila bolj neposredna, trda, težka. Čutili in vodili smo jo na vsakem koraku. Prav zato smo bili zlasti sindikalni delavci toliko bolj izpostavljeni.

Lepi in izredni pa so tudi spomini na sam zlet. Spominjam se mogočne povorke, ki se je vila proti Glaziji. Prav tako ne bom pozabil precejšnjega zastoja, ki je nastal pri vходу na Glazijo. Kot rečeno, sem bil tedaj med pevci. In še danes vem, da smo zapeli delavsko »Delu čast in oblast...« pa tudi »Bratje, le k soncu, svobodi...«

K veličastnemu razpoloženju so pripomogle številne godbe. Zdi se mi, da jih je bilo toliko, da so igrala skoraj na vsakem vogalu v mestu. Prav tako ne bom pozabil vzklikov, ki so veljali delavskemu razredu. Mnogi so tudi vzklíkali »Naj živi komunistična partija« in podobno.

Skratka, zlet je potrdil enotnost takratnega na-

Spomin na skupino fanfaristov pri celjski Vzajemnosti. Od leve proti desni: Viktor Tratnik, neznanec, Jakob Goršek (pozneje se je vdinjal okupatorju), Goručan, Jakob Jeram, Tone Macuh, Ivan Jeršič, Ivan Jeram, Jože Letnar (ustreljen kot talec 1942. leta v Starem piskru), neznanec. (Iz arhiva Ivana Jeršiča.)

prednega razreda. In tudi njegovo moč!

Po razpustu Svobode, sem se takoj vključil v Vzajemnost. Tu sem bil bolj aktiven. Bil sem tudi društveni arhivar, sicer pa sem nadaljeval svoje delo v pevskem zboru in dramski skupini.

Bil pa sem tudi med tistimi, ki smo ustanovili skupino fanfaristov. Bilo je to 1937. ali 1938. leta. Veliko smo nastopali ne samo doma, marveč tudi na delavskih prireditvah v drugih krajih in mestih.

Iz tistega časa je ostal tudi spomin na praznovanje prvega maja. Količkor vem, je bilo 1939. leta. Trije člani Vzajemnosti: Jakob Jeram, Berglez in jaz, smo odšli na pred-

večer prvega maja na Grmado. Tam smo zakurili kres. Ko smo ga pogasili, smo se odpravili v dolino, v Celje. Pod hribom so nas pričakali policaji. Takrat so bili prijazni in z nami vred so šli v gostilno, da smo skupaj spili liter vina. Ko pa so nas pripeljali na policijsko postajo na Ljubljansko cesto, so se obrazli na mah spremenili:

»No, tako, zdaj smo pa tu, komunisti!«

Postali so surovi. Začeli so spraševati. Hoteli so vedeti o vsem in o vseh. Kdo nas je poslal, zakaj in podobno. Nič jim nisimo povedali. Zato so bili še bolj brutalni. Potem so nas zaprli. Ko so nas drugi dan izpustili,

smo zvedeli, da smo denarno kaznovani zato, ker smo na Grmadi zanetili ogenj in tako ogrozili gozd. Spominjam se, da smo to kazen plačevali v mesečnih obrokih. Ni bila ravno majhna.

Tako so se spomini na zlet Svobod prepletali tudi s poznejšim delom v celjski Vzajemnosti, s praznovanjem prvega maja in drugimi dogodki. In vendar so ostali spomini: na zlet med najlepšimi, morda tudi zaradi nage ljev, posebnih znakov in ne nazadnje zaradi rdečih kravati, ki so bile v tistem času znak pripadnosti in znak udeležencev velike delavske manifestacije v mestu ob Savinji.

M. BOŽIČ

Ivan Jeršič

LIZA PODPEČAN RAZSTAVLJA

TUDI ENKAVSTIKA

Pred nedavnim je bila na gradu v Ravnah razstava likovnih del naše sodelavke LIZE PODPEČAN—KUHARJEVE. To je bila njena šesta samostojna razstava, pred tem pa je že razstavljala v Zagorju, dvakrat v Velenju in dvakrat v Ljubnem ob Savinji. Udeležila se je tudi tretjega tabora slovenskih likovnih samorastnikov v Trebnjem. V spremnem besedilu vabila podaja Vinko Ošlak naslednje misli: »...Liza Podpečan je v reševanju stereotipnosti oljnih portretov, ki sicer razodevajo slikarsko znanje, ne sporočajo pa nič novega, odkrila analogno ponavljanje oblik ženskega in rodnosti. Linija zarodka je ponovitev linije ženske drže, kadar se ta napne v najvišjo gracioznost. Popolna stilizacija ženske figure je terjala tudi čiščenje barv — tako daleč, da oljna tehnika ni več ustrezala: novi duh slikanja je zahteval čistost, trajnost in asketsko preprostost enkavstike. Beseda prihaja iz grškega egnalely, kar pomeni — sežigati. Enkavstika je dve tisočletji star način slikanja, ki ga najdemo najprej pri starih Egipčanih, nato pri Grkih, Rimljanih in pri Bizantincih v srednjem veku. Po še danes skrivnostnih receptih so zmešali zdrob-

ljene barve z raztaljenim voskom. Tako raztopljenе barve so še tople nanašali na les, slonovino ali kamen... zelo lepa tehnika, ki zahteva nekoliko alkimistične, napol coprniske spretnosti, a učinkuje nadvse sodobno, ker že po naravi materiala sili v stilizacijo in izčiščenost...«

Nedvomno bi bilo dobro, če bi omenjeno razstavo imeli priložnost videti tudi v Celju.

D. M.

ŽALEC: PREMALO TEMELJNIH ORGANIZACIJ

Minul petek je bila v dvorani Hmeljarskega doma v Zalcu prva seja zbora združenega dela in družbenopolitičnega zbora. Uvodoma je podpredsednik Izvršnega sveta, Stane Lesjak podal oceno o samoupravni organiziranosti organizacij združenega dela in o razvoju samoupravnih odnosov. Poudaril je, da z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela v žalski občini nikakor ne moremo biti zadovoljni in bo zato izvršni svet takoj pričel s pripravami za organiziranje temeljnih organizacij, kjer so zato dani pogoji, kjer pa so se te že organizirale, bo treba pregledati, kako daleč so prišli od sprejema samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev.

LIBOJE: OSREDNJA PROSLAVA

Občinska konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva Zalec je pripravila osrednjo proslavo ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda in 30-letnice osvoboditve. Proslava bo v soboto, 26. aprila ob 17. uri v domu Svobode v Libojah, na njej pa bodo podelili tudi letošnja občinska priznanja Osvobodilne fronte.

JANEZ VEDENIK

ŠOŠTANJ — 50 LET GODBE „ZARJA“

Delavska godba »Zarja« praznuje ob letošnjem 1. maju kar dva pomembna jubileja, ki ju bo tudi kar se da svečano pripravila skupaj s celotnim kolektivom tovarne usnja Šoštanj. Točno 1. maja bo poteklo 50 let od njene ustanovitve, hkrati pa poteka tudi 40 let, ko je sodelovala na znamenitem zletu »Svoboda« leta 1935 v Celju.

Sicer pa sega zgodovina godbe v Šoštanju daleč nazaj do leta 1905, ko so se na pobudo glasbenika Jožeta Mazeja sestali nekateri domačini narodnjaki in ustanovili narodno godbo. Le-ta je pod vodstvom Jožeta Mazeja že leta 1906 nastopila na koncertu v Narodnem domu v Celju kakor tudi v Mariboru, Ljubljani, Rušah, Mozirju in drugih krajih širom Slovenije. Zanimivo je, da je bilo že takrat okrog 30 godbenikov, kar priča, da je bila godba mestu Šoštanju in njeni okolici potrebna. Jože Mazej je to narodno godbo vodil skoraj 20 let, po ustanovitvi delavske godbe »Zarja« pa je deloval kot kapelnik te godbe skoraj 15 let in sicer vse do leta 1946 — razen okupacije.

Pobudo za ustanovitev godbe »Zarja« so dali pred 50.

leto 1. maja trije delavski zapupniki Anton Mlinar, Jože Zager ter Alojz Zapešek. Svojo pobudo so posredovali odboru delavske strokovne organizacije, ki je zamisel podprl in preko delovodje Antona Arzenška dne 23. 6. 1925 sporočil predlog zbranim usnjarjem, ki jih je bilo takrat v tovarni že nad 500. Delavstvo je predlog sprejelo in za nakup instrumentov žrtvovalo svoj enodnevni zaslužek.

Šoštanj je imel pred II. svetovno vojno najstarejšo in največjo tovarno usnja v Jugoslaviji, poleg te pa še nekaj obrtnih obratov, trgovin in gostišč. Razgibano in številno delavstvo je že leta 1919 ustanovilo svojo strokovno organizacijo, v njenem okviru pa društvo »Svoboda«, kjer so se v naprednem duhu izobraževali. Zanimivo je, da je bil prvi okrožni zlet »Svoboda« Šoštanj že 9. 9. 1923. leta. Še zlasti pa so vsako leto proslavljali delavski praznik 1. maj, kjer je od leta 1926 dalje vedno sodelovala tudi delavska godba »Zarja«.

Godba je vsa leta od pripravljalnega odbora dalje imela vrsto agilnih odbornikov, ki so skrbeli, da je lah-

ko vseh 50 let nemoteno delovala. Bilo je treba nabavljati uniforme, obnavljati instrumente in kupovati nove, kakor tudi skrbeti za nabavo potrebnih not, saj brez tega ne bi bilo napredka. Tekom 50-letnega obstoja je godba nastopala okrog dvatisočkrat v raznih krajih Slovenije in drugih republikah kakor tudi v zamejstvu. Brez dvoma pa je najpomembnejši nastop godbe »Zarja« na zletu »Svoboda« v Celju leta 1935, na katerem je govornik Franc Leskošek-Luka tudi povedal, da se je pričel štrajk delavcev v tovarni usnja Šoštanj, katerim so se po ymitvi iz Celja pridružili tudi godbeniki. Poleg številnih udeležb na javnih delavskih in drugih manifestacijah je godba dosegla lepe uspehe tudi na raznih tekmovanjih, o čemer pričajo številna priznanja, ki jih hrani v svojih prostorih v tovarni usnja Šoštanj.

Prvi kapelnik je bil Anton Irgolič, za njim pa najdlje Jože Mazej in Ivan Marin, se daj pa je kapelnik Silvo Tamše, ki godbo uspešno vodi že vrsto let. Mladi naraščaj postopoma zamenjuje starejše člane, od katerih so nekateri igrali tudi po več

kot 30 let, kot na primer Janko Osojnik, Mihi Berločnik, Ivan Matko in drugi.

Ko bodo torej v okviru letošnjih prvomajskih prireditev sodelovali na proslavi 40-letnice stavke šoštanskih usnjarjev v soboto, 26. aprila ob 10. uri, se bodo hkrati spomnili tudi na 40-letnico zleta »Svoboda« v Celju, ko so ponosno korakali in igrali v povorki pred prapori delavskih društev »Svoboda« in se ozrli na prehojeno pot, ki v 50-letnem delovanju ni bila vedno rožnata. Pravtako bodo isti dan ob 19. uri v novoodprtem Domu kulture v Šoštanju počastili svoj stoletni jubilej s slavnostnim koncertom z zavestjo v srečih, da so naši družbeni skupnosti potrebni in da jih bo le-ta tudi v bodoče podpirala tako kot so jo znali podpreti njihovi sodelavci usnjarji v prvih letih njene delovanja. Ob koncu se čestitkam pridružuje tudi na, še uradništvo, ki prizadevnim šoštanskim godbenikom čestita k njihovim 50-letnicam z željo, da bi se 14. junija ob 40-letnici zleta »Svoboda« ponovno srečali v Celju.

V. KOJC

VALJAR STANE KREMPUŠ

NAJPREJ PEK...

Umaknila sva se v mirnejši kotiček in oddaljila od ropota, ki tudi v novi valjarni štorske železarne sili ljudi, da se med seboj pogovarjajo tako, kot da bi se kregali. Toda to vpitje je prišlo že v navado. Sprejeli so ga kot običajni ton medsebojnih pogovorov. Drugače bi se ne slišali, sicer bi bilo sporazumevanje težje. In če boste slučajno v valjarni tedaj, ko bo med delavce prišel tudi obratovodja, on pa pogosto prihaja mednje, ne jemljite njegovih glasnih besed za slabo. Tedaj, ko prihaja, gre od delavca do delavca kot razpoznavni znak.

»Oče prihaja!« Imajo ga za pravega očeta. To je obratovodja Ferdo Haler. In tudi to je znak, da se med seboj dobro razumejo. Naš sosesednik, Stane Krempuš, je celo dejal, da so v izmeni tako kot družina.

Takšno vzdušje pa je nujno. Delo gre hitreje od rok. »In če ga uspešno opraviš, potem si lahko od srca zažvižgaš. Si dobre volje. Ponosen!«

Štórski železarji in seveda v njihovem krogu tudi valjarji bi si lahko velikokrat zažvižgali. Pa tega ne delajo, razen v izjemnih primerih, ko zadovoljstvo premaga običajne človekove občutke.

To pa ne pomeni, da kdaj tudi ne zakolnejo, da se ne razjezi. Se zlasti takrat, ko jih spremljajo okvare. Tiste, ki bi jih morda ne bilo treba. In delavec vedno misli, da so brez potrebe, četudi jih sprejema kot del svojega dela. Tedaj še bolj zavahne rokave, da bi jih čimprej odstranili, da bi stroj in proizvodni liniji dal čimprej običajni ritem.

»Morda se mi boste smejali, če vam povem, da sem svojo pot delavca začel kot pek. Pekel in valjal sem testo. Zdaj valjam železo. Ker pa je bilo delo peka, predvsem za mladega fanta, ki je moral tudi ob nedeljah popoldne v delavnico, prebudo, sem se odločil za prekvalifikacijo. Iskal sem boljše delo in ga tu, v štorski železarji tudi našel. Ni mi žal, da sem v tej delovni sredini.

Po začetnih korakih so me poslali v šolo za valjavce. Trajala je dve leti. Ni bilo lahko. Od dvainšestdesetih, ki smo jo začeli, nas je končalo le dvaindvajset. Postal sem

kvalificirani valjavec profilor. Sicer pa delam v kabini. Visoko v zraku. Pravijo, da moraš biti malo čez les, če sprejmeš to delo. Jaz menim drugače. Kljub naporom, se tu dobro počutim. Sicer pa — 200 ton valjanega železa v eni izmeni ni tako malo.

Stane Krempuš je postal že pravi storovčan. Doma je sicer iz Celja. V Storah živi in stanuje. Tu dela. Ima šestintrideset let. Je poročen in ima sina, ki obiskuje prvi razred osnovne šole.

»Kako živite?« »Mislim da dobro, čeprav nimam avtomobila. Zato pa imam barvni televizor. Razen tega se veliko ukvarjam s fotografijo. Stanovanje sicer ni najboljše. Vendar upam, da bo tudi to vprašanje v doglednem času urejeno. Z družino tudi redno odhajam na dopust, k morju...«

»Za nami in vami je leto dni delegatskega sistema. V samoupravljanju smo napravili korak naprej. Ga morda čutite? Kako ga doživljate?«

»Veste,« je odgovoril, ne da bi posebej premišljeval, katere besede bo izbral, »v resnici je tako, kot ste rekli. Napravili smo korak naprej. Moram ga priznati, ker je tu. In vendar moram reči še nekaj. Res je, veliko se je spremenilo, zlasti v našem, delavčevem položaju. Navzlic temu še ni tako, kot bi moralo biti, kot bi lahko bilo.

Povem vam, da smo boljše informirani. Zdaj imamo tudi več priložnosti, da povemo svoje mnenje. Žal pa tu in tam spoznavam, da naših besed ne upoštevajo oziroma, da

ne dobimo odgovorov, zakaj so organi samoupravljanja sprejeli drugačno rešitev. To je slabost, ki bi jo morali odstraniti, da bi tudi po sprejemu odločitve vedeli, zakaj so sprejeli takšno in zakaj ne tiste, ki smo jo morda predlagali v našem obratu ali kje drugje pa je bila različna od končne. Če bo tako, se bomo čutili bolj odgovorne.

Sicer pa je treba resnici pogledati v oči. Tudi na naši, da tako rečem, delavčevi strani, so slabosti, ki hromijo naše samoupravljanje. Morda gre za značilen primer našega obrata, v katerem je precej takih, da ne rečem večina, ki je na tovarno vezana le delno, dosti važnejši pa jim je tisti košček zemlje, ki ga doma še obdelujejo. In tako zlasti med temi sodelavci, vsaj v mnogih primerih, ni tiste zavzetosti po temeljitem proučevanju proizvodnih in drugih vprašanj. Razen tega le redkokdaj žrtvujejo svoj prosti čas, da bi sodelovali v razpravah o vprašanjih, ki so za nas življenjskega pomena. In kadar si vzamemo čas za razprave, potem hitimo, da so čim krajše. Informacija je tako le delna, nepopolna...

In vendar smo na poti, ki veliko obeta. Morda smo neučakani. Radi bi čimprej dosegli tisto, kar smo si zastavili. Mislim, da to tudi bomo. Za to jamči tudi naš kolektiv, ki je mlad. v naši izmeni star v povprečju komaj petindvajset let. Toda tisto, kar si želimo, ne bo prišlo samo od sebe. Odvisno je od na vseh, od našega dela in razumevanja...« M. BOŽIČ

ŠENTJUR

LJUBLJANA DAJE

Iz poročila koordinacijskega odbora mesta Ljubljane o solidarnostni akciji na območju Ljubljane za odpravo posledic potresa na Kozjanskem.

V juniju 1974 je občina Šentjur pri Celju in Smarje pri Jeišah prizadel močan potres, ki je povzročil veliko materialno škodo predvsem na šolskih objektih, stanovanjskih stavbah in na gospodarskih poslopih.

Takoj po potresu so v ljubljanskih občinah in mestu formirali občinske odbore in mestni koordinacijski odbor za odpravo posledic potresa na Kozjanskem. V skladu z republiškim dogovorom o solidarnostni akciji so koordinacijski odbori občin Ljubljane in mesta pripravili akcijski plan o zbiranju sredstev solidarnosti, ki so ga v celoti podprle družbenopolitične organizacije skupščine občin in mesta, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in občine. Akcijski plan solidarnosti ljubljanskih občin in mesta je temeljil na prvotni oceni nastale škode, zato je tudi predvideval solidarnostno pomoč organizacij združenega dela, drugih organizacij, rezervnih skladov in občin in mesta, solidarnostnega sklada za gradnjo stanovanj, svobodnih poklicev, obrtnikov in občanov.

V avgustu 1974 je republiški koordinacijski odbor za odpravo posledic potresa objavil natančnejše podatke o

oceni škode v višini 680 milijonov dinarjev. Glede na to ugotovitev je treba nujno v okviru koordinacijskih odborov misliti na organizirano akcijo za odpravljanje posledic potresa in za dopolnitev akcijskega plana zbiranja sredstev solidarnosti.

Glede na ugotovljeno škodo, katere oceno je izdelal Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, je bilo potrebno organizirati dodatno zbiranje sredstev v okviru takoimenovanega II. kroga. Razen tega so v Ljubljani organizirali še zbiranje sredstev za izgradnjo šole solidarnosti v Ponikvi.

Upoštevaajo oceno potresne škode v višini 680 milijonov dinarjev, je republiški koordinacijski odbor odločil, da se prične II. krog solidarnostnega zbiranja sredstev. To odločitev so soglasno podprli občinski in mestni koordinacijski odbori na svoji 5. seji 9. septembra 1974.

Ne glede na to, da delavci nekaterih organizacij niso prispevali enodnevnega zasluga, je drugi krog presežen — v primerjavi s planom, ki je predvideval 3,5 % od mesečnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v družbenem sektorju — za 5.513.762,00 dinarjev, kar predstavlja 39 %. Pri zbiranju

sredstev v okviru II. kroga je bilo nekoliko težav, ker je sočasno sovpadlo z večjimi izdatki družinskih proračunov. Mnogi delavci so na sestankih postavljali vprašanja uporabe solidarnostnih sredstev ter zahtevali končno oceno dejanske škode potresa in zakonsko ureditev zbiranja potrebnih sredstev za sanacijo.

Vendar pa zbrana sredstva v okviru I. in II. kroga pomoči ne bodo zadostala za sanacijo objektov, zato je mestni koordinacijski odbor oblikoval predlog finančne konstrukcije za dodatno solidarnostno zbiranje pomoči za šolo na Ponikvi.

Solo »Solidarnost 74« gradi SGP Obnova iz Ljubljane, in sicer po projektu, ki je bil izdelan za osnovno šolo Sostro pri Ljubljani, kar bo še dodatno povečalo povezanost tega kraja z Ljubljano.

Kot najustrežnejša oblika sodelovanja delovnih ljudi Ljubljane s prebivalci Kozjanskega je bila ocenjena akcija pobratenja, ki omogoča mnogotere stike, dejavnosti, izmenjave izkušenj in pomoči na političnem, kulturnem in v določenem primeru tudi na gospodarskem področju med krajevskimi skupnostmi Kozjanskega in Ljubljane.

M.P.

NAŠA BESEDA 75: CELJANI V RAVNE

V soboto je bila končana v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju letošnja mladinska prireditev »NAŠA BESEDA 75«. Nastopilo je 12 mladinskih gledaliških in recitatorskih skupin. Selektor Združenje gledaliških skupin je izbral za zaključno srečanje na Ravnah kar tri celjske skupine: Skupino iz Dijskih domov s poezijo Svetlane Makarovič »PELIN RO. ZA«, mladinsko gledališko skupino s celjske gimnazije »Hrast« s pesmimi Toneta Kuntnerja pod naslovom »Zemlja domača ni prazna beseda« in mladinsko skupino Prosvetnega društva »Zarj« z montažo izpovednih in formalističnih verzov s komentarjem Prešernovih tekstov ter naslovom »Kontrast«. Celje bodo zastopali kar trije mladi ansambli, kar je nedvomno velik uspeh. Nastopili bodo 16. maja zvečer na Ravnah na Koroškem.

80 LET TONETA GAŠPARIČA

V majniku bo praznoval Tone Gašparič iz Celja osemdesetletnico.

V domači hiši v Leviču pri Slovenski Bistrici je bilo deset otrok in kot prvorojenec je odšel Tone po svetu. Izšolal se je v finančnika in začela se je trnova pot zavednega Slovenca. Služboval je v najbolj oddaljenih krajih Slovenije, kjer so se tudi rojevali njegovi trije otroci. Najmlajša hči Danica je bila aktivistka in kurirka, odpeljana v taborišče Ravensbrück, ki ga je preživela, na poti domov pa so vlak, s katerim se je peljala domov, bombardirali.

Tone Gašparič ima še sina Ivana, ki živi v Sošanju.

Po vojni se je osemdesetletnik Tone vključil v delo in vodil referat za odmero davkov v Celju. Zaradi izčrpanosti se je kmalu upokojil in nekaj časa še honorarno delal pri čebelskem društvu. Pred 15 leti je bil predsednik društva upokojencev v Celju, 10. ma-

ja 1970 pa je dobil diplomu za neumorno delo in imenovan za častnega predsednika društva upokojencev v Celju.

Tone Gašparič je bil tudi koroški borec in je nosilec odlikovanja za hrabrost. Danes preživlja jesenske dni v domu upokojencev v Celju, lajša pa mu jih njegova družica Olga Matjaževa. Se na mnoga leta, Tone Gašparič!

MOZIRJE: SREČANJE GENERACIJ

Občinska organizacija Zveze komunistov v Mozirju se pripravlja na redno sejo konference, na kateri bodo predvsem govorili o gibanju gospodarstva v občini lani

ter o ukrepih za stabilizacijo.

Hkrati s tem pa pripravljajo svečanost ob sprejemu novih članov v Zvezo komunistov, ki jo bodo tokrat povežali s srečanjem tistih, ki so v njej več kot trideset let. Tako se bodo sešli najmlajši in najstarejši komunisti po stažu v organizaciji.

LESNOINDUSTRIJSKO PODJETJE SLOVENSKE KONJICE

Ob 30-letnici osvoboditve in 25-letnici obstoja podjetja čestitamo vsem delovnim ljudem ob prazniku dela.

TOZD LIO SLOVENSKE KONJICE — TOZD LIO VITANJE — TOZD LIO OPLONICA — TOZD LIO SLOVENSKA BISTRICA — TOZD LIO POLJČANE — TOZD LIO POLSKAVA

1950-1975

PRAZNIČNE MISLI IN OBČUTJA

ČLOVEK Z VELIKO ZAČETNICO

PREVREDNOTITI
VREDNOTE

Ko sem šla k njemu — profesorju MIRKU GALEŠU, ga nisem poznala. Iskala sem pedagoga, ki bi ustrezal pojmu današnjega in prihodnjega oblikovalca mladega rodu. Našla sem njega. Mladega, razmišljujočega, predvsem pa v bodočnost zagledaneega učitelja.

Z Gorenjske in pedagoškega inštituta je prišel preizkušat teorijo v praksi. Tako, da več kot leto dni usmerja delo na zavodu Ivanke Urankarjeve v Celju.

Puste podatke puščava ob strani, ker takoj zabreževa v jedro problema. Skušava oblikovati vizijo vzgoje in izobraževanja v sedanjosti in prihodnosti. Profesor Mirko Galeša je čudovit sogovornik. Svoje mnenje najprej poče, ga skuša dokazati in ga dokaže, potem pa ga pušča v premislek. Logika zaporedja je pri tem trdno zasidrana in le misel je tista, ki včasih preskoči, zaide v paradoks in se ponovno vrne v krog razumskega oblikovanja. Spušča se v oblake (po moji zaslugi) in pristajava na trdnih tleh (po njegovi), z željo, da bi naš bodoči izobraževalni sistem oblikoval otroke, mládce in mladenke tako, da bi zrasti v celovito osebnost.

V mozaik vzgoje mlade osebnosti se poleg let šolanja in okolja, v katerem živi, vgrajujejo z leti tudi določene vrednote in pričnanja, ki so tesno povezana z glavnimi problemi življenja. Zašto je vzgoja in izobraževanje dejavnost vsakega posameznika v družbi in je dejavnost celotne družbe. Ustrezno obliko vzgoje in izobraževanja pa je mogoče ustvariti le tedaj, kadar se vsi v določeni družbi odločijo, kaj hočejo, strokovnjaki pa poiščejo načine, kako to doseči.

Celodnevna šola je nujna oblika izobraževanja v bodočnosti. Hkrati pa je tudi odnos odraslih do otroka, odnos starejših generacij do mlajše generacije. Z uspešnim uvajanjem vsebinskih, organizacijskih, kadrovskih in materialnih sprememb v sodobno šolo pridobiva tudi naša družbena ureditev, kajti noben sistem ne more rasti in zoreti, kolikor prepričanji in verovanji določene družbe ne sprejmejo mlajše generacije v svojo življenjska pričnanja.

Ko iščemo načine, da uvedemo celodnevno šolo, razmišljamo največkrat ali zaenkrat samo o materialnih vprašanjih. Profesor Galeša se ustavlja pri vsebinskih. Dobim občutek, da je korak pred vsemi, ki so se danes sprijeli z nalogo celodnev-

ne šole. Stvari postavlja širše in jih povezuje iz različnih zornih kotov. Ustavlja se pri liku učitelja, ki je bil, je in bo vedno otroku prvi vzgojni model urejene osebnosti. Zato pa mora danes vsak pedagog najprej urediti ali spremeniti najprej svoje vrednote, mišljenje in vzgojiti sebe. Tudi družba ki je v tem pomenu izredno raztegljiv pojem, mora dati pedagogu ustrežnejše mesto. Družba, ki je nerresna do vzgoje in izobraževanja, je neodgovorna do sebe. Vendar opazimo, da se zelo veliko govori in piše, pa zelo malo spreminja. Verjetno bomo morali nekatere stvari prevrednotiti in jih postaviti v drugačno luč. Morda bomo kmalu rekli, da je večja vrednota človeka sodelovati z drugimi ljudmi, kot pa imeti diplomo.

Malce so misli heretične, a le na prvi pogled. Kajti, šola naj bi dala vsebino in ne le obliko. Uči-

telji naj bi se omejevali pri vzgoji na obliko pomoči, istočasno pa naj bi bili kreatorji te pomoči, ker vemo, da je vsak otrok svet zase in jih ni mogoče spraviti v kalupe. Otroke je treba poznati in učitelj naj ne bo tisti, ki uči, ampak tisti, ki razvija mišljenje in pripelje otroka do cilja. Sedanje pojmovanje izobraževanja pa je srednjeveško in slovi na razvijanju intelekta.

Da bi povprašala po željah za letošnji prvi maj profesorja Galeša, nisem utegnilla. Pa ima poleg te, ki jo danes izraža vsak hip in na vsakem mestu — prevrednotiti vrednote in celodnevni šoli dati vsebino — sploh se katero? Ta je tako močno zasidrana v njem, da ni mesta za druge. In ker se srečuje tudi z našimi željami — razvijati v šoli celovito osebnost — lahko samo upamo, da jih bomo kmalu uresničili.

ZDENKA STOPAR

Kaj bi radi?
O, veliko takega je!
Ne tisto, vsakdanje; večji kos, manj napora, lepše okolje, svetlejšo luč, gladko cesto, čisto vino...

Človek ne živi samo od kruha!
A, to?!

Seveda, človek je družbeno bitje. Ko zmanjka človeka, je treba čutiti, ko da je zmanjkalo košček mene, tebe, njega. Človek je Janez, Micka, Rudi, Nada, ni človek na sploh, brezimno, abstraktno bitje.

Človek ni denarnica, ni vila, ni vikend, v katerem ti je prijetno, udobno, človek, kadar to je, je tisto, ob čemer ti je toplo, ki ti prežene osamo, pomaga prenašati težavo, deliti srečo s teboj.

Človeka ni moč samo izobraziti, treba je človeka vzgojiti, da bo človek. Tudi računalnik vse ve in ostane stroj.

V naši ustavi je človek zapisan z veliko začetnico. Prav bo, če bo vedno bolj tudi v naših mislih, srcih in dejanjih. Kajti tudi imena pišemo z veliko začetnico: Janez, Micka, Rudi, Nada...

VAŽNO JE
BITI ČLOVEK

JOZE JORDAN je star šestintrideset let in že od leta 1953 dela pri žalski Gradnji. Je visokokvalificiran zidar. Poročen je, a otrok zaenkrat še nima.

Beseda je najprej nanesla, kot je to malone vedno navada, na počutje v službi. Pravi, da je zadovoljen z delom, pa seveda tudi z odnosi, ki vladajo med delavci Gradnje. Razumeje se, drug drugemu pomagajo, ker je delo pač takšno, da to zahteva. Brez tega ne gre. Res je, da včasih že nekaj pride vmes, ampak kje pa ne. Ljudje smo pač takšni, da se včasih spremo za čisto navadne malenkosti, za katere nam je potem kaj kmalu žal. Potem, ko doma tuhtamo o tem, zakaj smo to storili in ali morda ne bi šlo kako drugače.

Pogovor postaja vse bolj sproščen. Kot da bi Jože o življenju, o skrivnostih zakonitosti sveta, človeške družbe vsak dan premišljeval. In potem sva spet začela govoriti o ljudeh.

«Kolikokrat sem že razmišljal o tem, če so ljudje dobri ali slabi. Pa sem potem naenkrat spoznal, da takšno razmišljanje nima nobenega pomena. Vam lahko rečem karkoli. Recimo, ljudje so za me dobri in čisto nič se nisem zlagal. Lahko vam rečem tudi, da so ljudje slabi. Spet se nisem zlagal. Mislim, da je vsak človek dober in slab hkrati. Zase točno vem, da nikdar nikomur nisem hotel kaj slabega, nikomur nisem hotel škodovati. Vse to pa sem kdaj nevede storil. To je kot pribito. Posledica? Skušal sem biti boljši. Držim se izreka: karkoli boš storil, važno

je, da ostaneš človek.»

Počasi sva zašla na tisto, o čemer sem se z Jožetom že led pogovarjala že na samem začetku, pa sva morala najprej obdelati »človeka».

Pripovedoval mi je o tem, kako čudovito ustavo imamo pri nas, ustavo, kot je verjetno nimajo nikjer drugje na svetu, žal pa se nemalokdaj zgodi, da delavec še zdaleč nima tistih pravic kot mu jih ustava zagotavlja. Zakaj? Enostavno zato, ker se delavci ne znajdejo, pa tudi zato, ker so »prensalo izobrazbeno. Bolj bi morali skrbeti za izobraževanje delavcev, za tisto vrsto izobraževanja bi morali poskrbeti, ki obravnava probleme in pa seveda vse aktualne stvari, ki se dogajajo v naši družbi. Nekaj mi je pa le priznal. To namreč, da bi se lahko delavci tudi sami bolj zanimali za stvari,

ki se porajajo v naši družbi. Namesto tega pa se vsi ženejo za zaslužkom, in prav v tej dirki se največkrat zgodi, da človeka, sotovariša, prijatelja, »zgrešimo». Prav bi bilo, da se nad vsem tem zamislimo. Prav 1. maj je čas, v katerega takšno razmišljanje še najbolj sodi. In ko sem ga potem vprašal, kaj bi on voščil vsem delovnim ljudem ob prazniku dela, niti za hip ni premišljeval, kaj naj bi rekel. Takoj mi je odgovoril, da je njegova velika želja, da bi se vsi de-

lovni ljudje vsaj za ta praznik spomnili, da smo ljudje in da je neumnost, da se sovražimo med sabo, nesmisel je, da se ljudje pobijamo med sabo. V bistvu takšni ljudje, ki se sploh ne poznajo. In na koncu mi je še Jože Jordan zaupal, da je že večkrat razmišljal o tem, če bi svet lahko živel brez vojne. In ko sva se poslavljala, mi je še rekel, naj napišem tudi to, da želi vsem delovnim ljudem tudi mnogo delovnih uspehov!

JANEZ VEDENIK

SAM SVOJ
GOSPOD

Ziviljenje do nedavna ni imelo usmiljenja z Juratom Gajškom, mladim Zagorcem, ki se je rodil blizu Zelenjaka kot nezakoniti otrok in s tem pechatom potem hodil od hiše do hiše kot deseti brat, brez upa, da je življenje sploh lahko še kako drugačno, boljše in svetlejšo. V Kumrovcu je hodil v šolo, po končani šoli pa je odraščal k Vuku na Skopcečno na slovensko stran služiti ljubi kruhek. Kot hlapec!

Sedaj ga je izdalo zdravje. Prvič ga je prevaralo življenje ki mu je vzelo očeta ki ga nikoli ni poznal. Po dveh letih in pol hlapčevanja pri Vuku je staknil tuberkulozo v koleno in odšel v bolnišnico. Ko se vrnil, Vuk ni hotel več slišati, da bi sprejel Juro nazaj...

Kruh ne raste v grmovju, zato se je Jura odpravil iskat službo. Dobil jo je pri kmetu Stukelju na Polani na Kozjanskem, kjer je znova opravljal vsa kmečka dela, kmalu pa se je od kozjanskega kmetiča poslovil in odšel domov v Kumrovec, kjer je paberkoval eno leto. Ni šlo. Odvandra! je k Robeku na Trebče in ostal tam dve leti. Opis službe: enak kot drugje.

Juri se je zazdelo, da mora biti kos kruha vendarle lepši in ne tako težak. Odšel je v Zagreb, nato pa k Ulčniku na Trebče. Vmes je spet zbolel, tokrat za zlatenico in ko je iz bolnice pisal Mlhi Robeku, gospodarju, da bi rad prišel nazaj, je gospodar Miha odklonil.

Jura si je poiskal novega gospodarja, tokrat Hudino v Bistrici in zazdelo se mu je, da je to tisto, kar je iskal. No, Jura je še danes tam in pravi, da je našel svojo srečo. Pri Hudini, kmetu sadjarju je Jura že sedem let in sedaj ima socialno zavarovanje, vse česar prej ni imel pa bi moral imeti.

«Če bi bil pri prvih prejšnjih delodajalcih zavarovan, bi imel že toliko let službene dobe, kot sem pri Hudini.»

Jura stanuje pri svojem gospodarju, dela vse, kar je delati treba in dobiva plačo kot normalni ljudje. Ima ženo, tri in polletno

hčerkico Darjo in ena in pol letnega sinčka, Francija. Na kmetiji Hudinovi tu in tam pomaga tudi žena.

«Hudina, s katerim se zelo razumeva, mi da 1500 dinarjev na mesec, stanovanje imam zastoj, poleg tega pa pri njih tudi jem in se počutim kot doma. Da, to je moj dom sedaj. Pred kratkim sem si kupil rabljen flat 125. Gospodar mi popolnoma zaupa in mnogokrat se zgodi, da

o vsem odločam sam, če ga ni doma. Gospodarjevo zaupanje zelo cenim in veste, za to se izplača potruditi. Tista besedica, ki sem jo moral ničkolikokrat slišati, čeprav z gnevom in grenkobo, »hlapec«, je že zdavnaj izgnila iz moje zavesti. Zdaj nisem hlapec, zdaj sem sam svoj gospod.»

Tu in tam mu Hudina še postrani stisne kaj v žep in Jura že sedaj pravi, da bo dal otročička v šolo. Če bosta hotela, seveda. Tako meni eden redkih delavcev pri kmetu sadjarju, ki ima življenje urejeno do takšne mere, da se le še tu in tam spomni na nekdanje dni, ko je paberkoval pri kmetih za borme dinarje. To so le spomini, ki jim bo morda nekoč pripovedoval svojim vnukom.

Vse, kar je Jura pripovedoval o sožitju na Hudinovi kmetiji, smo videli sami.

«Moral bom skropiti v nasadu,» je dejal, ko je odhajal skozi vrata svoje novega doma. «Prav, Jura,» je odvrnil Hudina.

MILENKO STRASEK

CELJE

20 LET POKLICNIH GASILCEV

Jutri in v soboto bodo praznovali celjski poklicni gasilci pomemben jubilej — dvajsetletnico obstoja Zavoda za požarno, reševalno in tehnično varnost. Zavod so ustanovili 1. maja 1955. leta zaradi potreb, ki so se na tem področju pojavljale in ki jih niso mogli več popolnoma in kompletno reševati prostovoljni gasilci. Zavod je z leti prerasel ozke okvire samo sodelovanja pri gašenju požarov in danes predstavlja s svojimi službami pomemben faktor pri odpravljanju tistih posledic, ki bi lahko uničile naše imetje. Jutri, v petek, bo večja gasilska vaja s sodelovanjem poklicnih in prostovoljnih gasilcev celjske občine na Trgu V. kongresa, in to ob 16. uri, v soboto dopoldne pa v njihovem zavodu proslava s kulturnim programom. V njem bo sodeloval tudi celjski komorni zbor pod vodstvom Cirila Vertačnika. O pomenu in razvoju zavoda za požarno, reševalno in tehnično varnost bo govoril direktor ing. Jože Gorza. Dejstvo je, da je kolektiv v zadnjih le-

tih doživel velik razvoj, žal pa jim še vedno primanjkujejo določena sredstva, ki jih nujno potrebujejo pri odpravljanju elementarnih nesreč. To so zlasti posebna vozila, ki pa so izredno draga. Pričakujejo, da se bo marsikaj rešilo z novo ustanovljeno samoupravno interesno skupnostjo za požarno varnost, ki bi jo naj ustanovili do konca letošnjega leta.

Na sobotni prireditvi bodo podelili tudi priznanja, in to tistim štirim delavcem, ki so v podjetju že od samega začetka. Vsi so prišli tja iz prostovoljnih gasilskih čet in kot pravijo, ni jim žal. To so: Ivan Pasero, Jože Sunko, Ivan Podpečan in Ivan Gorišek. Ob tej priložnosti tudi naše iskrene čestitke vsem požrtvovalnim članom Zavoda za požarno, reševalno in tehnično varnost, ki vestno izpolnjujejo delo, ki je predvsem humano in namenjeno nam vsem: to je reševanju našega imetja.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

IVAN PASERO: »Ustanavljamo samoupravno interesno skupnost za požarno varnost, kajti želimo, da bi na tem področju prišli še nekaj korakov naprej, kot smo zadnjih dvajset let. Skupnost naj bi ustanovili do konca letošnjega leta.«

JOŽE SUNKO: »Kljub temu, da sem začel kot »klasični« gasilec, pa sem kasneje zaradi potreb odšel v šolo v Beograd in se izučil za tistega, ki demontira stare bombe. Teh je vedno manj, vendar je delo izredno odgovorno. Zdaj delamo zaradi tega v Storah.«

IVAN PODPEČAN: »Moja specialnost, če se lahko tako izrazim, je reševanje utopljenec. Žal nam za to delo primanjkuje sodobnega orodja in delamo pač tako, kot se sami znajdemo. Veliko sem jih že potegnil iz vode, je pa to kaj neprijetno delo. Vendar se človek s časom navadi tudi tega.«

IVAN GORIŠEK: »Začel sem tako kot moji tovariši, kot prostovoljni gasilec. Ko so ustanavljali zavod, so me prepričali in postal sem poklicni gasilec. Ni mi žal. Veliko se je v zadnjih letih spremenilo, žal pa nam še vedno primanjkujejo sodobni avtomobili za hitro reševanje in pa avto z visoko lestvijo. Vedno več je stolpnice, mi pa visoke lestve nimamo.«

POPRAVEK

V zadnjem NT nam je tiskarski škrat napravil hudo zmedo, ko nam je spremenil naslov Več osebnih spodbude v Več osebnih svobode. K sreči imamo osebne svobode dovolj, pa smo se ob skratovi potegavški domislici vsj pošteno nasmjali. Z obljubo, da bomo predvsem v tiskarni želeli več pazljivosti.

ŠPITALIČ: V SPOMIN MILENKU

Trideset let bo tega, ko je bil v Draži vasi pri Slovenskih Konjicah ustreljen legendarni komandant 13. brigade Mirka Bračiča Milenko Knežević. Ob obletnici njegove smrti pripravljajo krajski špitaliči, kjer je Milenko pokopan, žalno komemoracijo ob njegovem grobu. Krajevni organizaciji Zveze borcev in Zveze socialistične mladine, ki sta pripravili žalni program, sta povabili na komemoracijo ob Milenkovem grobu tudi njegove soborce in prijatelje. Žalna komemoracija v spomin na komandanta Milenka bo v nedeljo, ob 10. uri zjutraj na pokopališču v Špitaliču.

D. S.

ZREČE: 40 LET MOŠKEGA ZBORA

Letos praznuje moški pevski zbor iz Zreč štirideset let plodnega delovanja in obstoja. Ustanovitelj zbor je bil Vladko Mohorič, ki je dolga

leta zelo uspešno vodil in vzgajal zreške pevce, danes pa vodi moški pevski zbor iz Zreč Franci Kovač. V vseh teh štiridesetih letih so nastopali zreški pevci po vsej Sloveniji, še posebej pa so navezovali prijateljske in kulturne stike z našimi rojaki za mejo. Predsednik zbor, Ljuban Leskovec, je povedal, da šteje zbor danes 33 pevcev, ki zelo aktivno vadijo in tudi veliko nastopajo. Nekaj težav imajo s podmladkom, saj nobeden od mladih pevcev ne ostane dolgo v zboru. Sicer pa obsega repertoar zbor predvsem slovenske narodne in borbene pesmi, pa seveda tudi nekaj umetnih pesmi.

Jubilejni koncert zreškega moškega pevskega zbor bo v nedeljo, 27. aprila, ob 15. uri v Domu kulture v Zrečah. Ob tej priložnosti bodo podelili tudi priznanja dolgoletnim članom zbor in zapelj slovenske narodne in umetne pesmi. Kot gostje bodo na jubilejnem koncertu nastopili tudi pevci moškega zbor iz Horjula.

D. S.

VELENJE: 77 % ZA

Drugi velenjski referendum za podaljšanje samoprispevka za gradnjo šol, vrtcev in cest je uspel. Tako bodo občani velenjske občine tudi v prihodnjih petih letih dajali mesečno po dva odstotka od neto osebnih dohodkov za uresničitev tistih objektov, ki jim bodo pripomogli k še hitrejši rasti in razvoju na vseh področjih.

V 25 krajevnih skupnostih je glasovalo skoraj 21 tisoč volilnih upravičencev. Volišča so odprli že zjutraj ob 5,30 uri, zaprli pa popoldne ob 16. Za podaljšanje referenduma je v celoti glasovalo kar 77 %, kar je vsekakor izredno velik in nov dokaz, da se občani Saleške doline zavedajo tudi svoje pomoči pri gradnji objektov, ki jih potrebujejo. Po krajevnih skupnostih so glasovali takole: Bele vode 79,6 %, Bevče 77,2 odstotka, Cirkovce 81,3 %, Družmirje in Gaberke 61,8 %, Gorenja vas 87,8 %, Lokovica 79,1 %, Paka 83,9 %, Pesje 74,1 %, Podkraj in Kavče 86,1 %, Ravne 62,5 %, Skornjo 69,5 %, Sentilj 70,4 %, Skale 86,1 %, Salek 92,3 %, Smartno ob Paki 85,3 %, Soštanj 57,7 %, Topolišča 81 %, Zavodaje 59,7 %, Velenje — levi breg 79,7 %, desni breg 75,3 %, Velenje — Smartno 84,2 %, Velenje — stara vas 85,2 %, Velenje — staro Velenje 88,5 odstotka, Konovo 84,7 % in Plešivec 78,5 %. Vzdušje na voliščih je bilo živahno, marsikje so volilci volili kar javno. Zanimivo je, da so bila na nekaterih mestih volišča bolj svečano pripravljena kot v prejšnjih podobnih primerih, ponekod so tudi zaplesale folklorne skupine, godbe na pihala so poskrbele za budnice, po okoliških hribovih pa so večer pred referendumom zagoreli kresovi.

Uspel referendum je vsekakor lep uvod v praznovanje ob delavskem pazniku 1. maju, OF in 30-letnico osvoboditve Jugoslavije. Čez pet let, dokler bo trajal drugi samoprispevek, pa bodo posamezne krajevne skupnosti nedvomno bogatejše za vrsto potrebnih ukrepov.

EXPORT-IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

VSEM DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM ISKRENO
ČESTITAMO OB DELAVSKEM
PRAZNIKU — 1. MAJU IN OB
30-LETNICI OSVOBODITVE

TRI GENERACIJE KNAPOV

BOGATA ŽETEV ZA PRAVNUKE

Diacijeva domačija nad Selcami pri Rimskih Toplicah je zagrnjena v cvetoče drevje. V dolini se blešči Savinja, črni asfaltni trak ceste. Življenje teče, vrvi. Vsak sedANJI trenutek postaja preteklost...

Preteklost. Preteklosti je v Diacijevi rodbini precej, znane do leta 1820. Od tam nazaj nič. Tema. Neznanka.

In bodočnosti je dovolj. Iz šole sta prigostoleli vnukinji in nek fantič se je ves čas motovilil naokoli.

Lojze Diaci je z vejevnikom odhajal na njivo drobit veje. Za uro, dve je moral odložiti svoj namen. Sedla sva v kuhinjo k oknu z razgledom na dolino ob Savinji.

Magnetofon se vrti in v klopko navija spomine... lastne... pripovedovane... za tretji rod nazaj in nič več.

Slekel je malce oguljen jopič in začel...

Lojze Diaci, tretji v rodovini knapov Diacijev.

Lojze Diaci, soustanovitelj pokrajinskega odbora OF za Štajersko.

Lojze Diaci, član sveta socialistične republike Slovenije.

Je bil kak sončen majski dan kriv, je bila topla sapa, ki je vela z mornarja, vojak. Naj bo kakorkoli, leta 1820 se je rodil deček, bil odložen pri hiši, kjer so uboge reve, služkinje in perice odlagale sadove svojih bežnih in strastnih ljubezni.

Je bi oče Slovenec, Italijan, Nemeec? Lahko je bil tudi Grk ali Španec, kajti v velikem pristanišču se je tlo jezikov in narečij.

Mati? Najbrž je, bila Slovenka. Te so bile navadno služkinje, perice, dojilje. Najbrž...

Ko mu je bilo pet let, ga je potovka prinesla na Kranjsko na kmetijo za nekaj kron, kjer je bil za pastirca, pa za hlapčiča... Ko pa je zrastle za hlapca, je šel med hrastniške knape. Imel je osemnajst let, ko je postal rudar. Torej je leta 1838 nekdanji tržaški najdenček ustanovil rudarsko rodbino, katera se uradno začela v prvem četrtletju prejšnjega stoletja.

Ded je rudaril v času, ko so delali v jami deset, dvanajst ur. Ko so konji vlečili vozičke iz jame, ko so najbolj svetovljanski knapi, ki so rudarili po belgijskih in vestfalskih jamah pripo-

povedovali o tem, da se delavci zbirajo v društva, da se učijo brati in pisati in da so, križ božji, takšni vmes, ki se ne bojijo ne fajmoštra ne beriča.

Imel je svojo knapovščino, borno bajto in kup otrok... Dočkal je devetdeset let.

Drugi Diaci, Tomaž, je bil tudi rudar. Od šolskih hlač naprej. Nekaj časa na nemškem Štajerskem, sicer pa v Hrastniku in na Brezmem, je služil svoj kruh. Ko se je ženil, je revščina našla revščino. Vzel je osirotele osemnajstletno dekle in z njo dobil bajto pa še dva mladoletna svaka za navrh.

Tomaž Diaci je bil rojen že v drugačnih časih. Otrok je bil, ko je po marčni revoluciji zapihal nekoliko prijaznejši veter. Ko je šel tudi sam med rudarje, so bili leti že organizirani v socialno demokratiški stranki. Tudi Tomaž Diaci je bil socialdemokrat, vendar ne preveč zagnan, čeprav tudi mlačen ni bil. Kako bi bil mlačen, ko pa je bilo treba preživeti četrto otrok, potem ko sta mu dva že umrla.

Kako je bilo? Kadar je bilo dela, je bilo to garanje slabo plačano. Pripovedoval je, da je nosil v košu premog z Liš na škalo, četrt ure pešpoti praznih rok da-

leč, za štiri krajecarje. Znosil jih je, kolikor jih je mogel, dokler se mu ni hrbet preveč ukrižil.

Velikokrat ni bilo dela. Rudnik so zapirali in odpirali, kakor se jim je zdelo — družbi namreč.

Ko so zaprli jamo v Rečici, je hodil 18 let na šiht v Trbovlje. Doma so mu rasli otroci, trije pobje in deklji.

Lojze je bil najstarejši...

»Ko sem bil star petnajst let, je bila vojna. Prosil sem očeta, da bi se šel kaj učiti. Bodi pameten, je rekel, kaj bi hodil v mesto pomagat stradati. H kmetom pojdi na dnino, in ko boš dozorel, pojdeš za knapa. Tako je dejal oče in tako je bilo. Z osemnajstimi sem postal knap. Ni trajalo dolgo, ko so me povabili v strokovno zvezo. Že po enem letu sem postal tajnik. Z Lojzetom Vesnikom sva se izmenjavala leta in leta v sindikalnih funkcijah.«

Za Lojza Diacija je bilo samo dvoje, delo in organizacija, ter dom, žena ter otroci, ki so začeli prihajati drug za drugim. Direktor rudnika Klotz in njegovi opričniki so mu večkrat ponujali, češ, Lojze, brijten si, v šolo te pošljemo. Boš za strelnega mojstra, za skupinovodjo, za »štajgerja«. Toda nekoč tako vnet za šolo Lojze zdaj ni več

hotel. Če bi to storil, bi se moral odpovedati delavcem, kajti skupinovodja, celo le strelni mojster, se nikoli ni smel niti oglasiti v korist delavcev.

»Bil sem krščanski socialist, toda že leta pred vojno smo s komunisti sodelovali, zlasti v skupnih akcijah v boju za ekonomske in politične pravice delavcev, pa tudi na volitvah. Meni se hudo čudno zdi, da še danes ljudje pe ločijo vernosti od klerikalizma. S klerikalci smo si bili kot pes in mačka, zlasti pa s klerikalci Koroščne sorte. Izkoriščali so verska čustva za politiko, zapovedovali, koga kristjan naj voli in koga ne...«

Da, čisto zares. Lojze Diaci sicer pravi, da ni nič posebnega naredil, razen svoje dolžnosti, da je v zgodovino prišel skozi mala vrata in bo skozi nja tudi odšel.

Kaj je storil? To, da je maja leta 1941 z Lojzom Lešnikom in še nekaterimi iz Celja, Zagorja in Maribora, skupaj s komunisti na Kojzici nad Rimskimi Toplicami bil med ustanovitelji OF za Štajersko. Bil je med organizatorji odpora v tistih dneh, ko so mnogi šolanj, preizkušeni politični mački stisnili rep med noge in čakali na uro, ki se jim je ustavila in jim

jo bo kdo drug spet navil. Bil je pri štiridesetih letih »dedek« med partizani. Delal je pri SNOS (Slovenski narodno-osvobodilni svet) v Beli krajini, bil priča ustanovitvi prve slovenske vlade v Ajdovščini, prevzel je v Trstu zavarovalne zavode, bil aktivist pri ustanavljanju novih sindikatov, nekaj časa predsednik rudarskega sindikata v Sloveniji, pa načelnik na ministrstvu za delo.

In zaradi tistega, kar je storil kot oče štirih otrok v maju 1941, ko je Hitler stezal svoje kremplje po vsem svetu, zaradi tistega se je, čeprav skromno zanika, uvrstil med ustvarjalce zgodovine.

Dom ga je pritegnil nazaj. Tudi starejši sin je sledil izročilu. Doštudiral je montanistiko, toda knapovščina počasji izu-

mira. Za svoj največji uspeh šteje, da so otroci pridni, skrbni in pošteni občani, da so uspeli. Več v življenju ni pričakoval, niti želel. Odkar ga je pred leti infarkt, se mora varovati, O, pa bi še rad sodeloval. Sem in tja tudi sodeluje in še bo, če mu bolezen ne bo preveč nagajala.

Obkrožili sta ga vnučki, ko je z vejevnikom odšel obsekat požagano vejevje s sadnega drevja.

Vnuč tržaškega najdenčka, sin hudajemskega knapa, sam upokojen kot rudar, Lojze Diaci, ni odslužen vojak. Nedavno tega je bil imenovan za člana sveta republike Slovenije. Kopicio vnukov ima. Nobenemu ni treba prosjačiti kruha, hoditi bos. Vsega imajo in prav je tako. Nekoč pa je bilo drugače. Izplačalo se je boriti.

JURE KRASOVEC

PRI MIKLAJŽINOVIIH IZ VRBJA

PARTIZAN SE JE VRNIL

Vojna vihra pušča za sabo kaj čudne zgodbe. Usode ljudi so se križale in marsikdo si nikoli v življenju ni mislil, da bo moral prestati to, kar je prinesla vojna. Tako je bilo tudi pri Miklavžinovih iz Vrbja. In ko smo se oni dan potepali po tem lepem savinjskem kraju pri Zalcu, smo zvedeli tudi za zgodbo Marije ali Mice, kakor jo kličejo domačini, in Stanka Miklavžina, ki živita na robu Vrbja v lepo urejeni hiši, obdani s trto in cvetjem.

Stanko je doma iz Vrbja, preko ceste še stoji njegova rojstna domačija, medtem ko je Marija doma iz Založ pri Polzeli. Stanko se je v Celju takrat je slabo kazalo za delo in se je vrnil na kmetijo k staršem. To je vse skupaj trajalo pet let, nato pa je oblekel vojaško suknjo, in hajd v Zemun služiti kralju. Ko je vojaško suknjo slekel, sta ga spet čakala domačija in delo na kmetiji. Ob začetku druge svetovne vojne je še delal v Celju kot čevljar, potem pa se je vedno bolj širil glas o narodnoosvobodilnem gibanju. V domačem kraju se je že šušljalo o nekaterih, ki so že šli in tako je vsak večer noč vzela po enega ali dva nova partizana. Ni bilo lahko, tudi v

Vrbju so bili Nemci, Vrbje je blizu Zalca, Zalec pa blizu Celja. Toda Stanko je 1944. leta zginil v hosti in že se je znašel v kočevskem Rogu. Dobil je star italijanski telefon in njegova naloga je bila zapечатena. Borbe so ga pripeljele vse do Stampetovega mosta, kjer je bilo najhujše. Velikokrat so jih napadla letala, ni bilo hrane, cigaret, veliko je bilo ranjencev.

Stanku se besede trgajo z ust kot nekaj trpkoga. Kar spominja na težke čase samoodpovedovanja na prečiisti način in lakoto. Na misel na družino in na negotovost, kajti noben jutrišnji dan ti ni zagotavljal življenja. In tako je navezala tudi Stankova žena Marija: »Ko je šel v partizane, sva

bila poročena komaj leto in imela sva majhno hčerko Tilkco, ki ja zdaj trgovka, pozneje pa sva imela še Mijo. Si predstavljate, kako smo živeli v strahu. Nobene pošte ni bilo od njega. Je prišla nekega dne vest, da je padel. No, na srečo to ni bilo res, ker je padel njegov soročnik, ki se je pisal tudi Miklavžin in je bil čevljar, pa so ga zamenjali z mojim Stankom. Kaj smo prestali! Toda zadnja leta vojne, junija, je prišla neka brigada v Zalec pa mi pravi sosed, ravno sem prašiče krmila, da je videl Stanka v Zalcu, da je v brigadi. Kar na kolo me je posadil in že sva bila v Zalcu. Ugledala sem Stanka in padla sva si objem... kar skočila sva drug v druge-

ga in oba sva jokala. Objela sem moža, za katerega sem mislila, da ga ne bom videla večkrat. Brigada je hodila še naprej. Toda bila je svoboda in vse je bilo lažje. Pisal mi je iz Slovenj Gradca, naj pridem k njemu in sem šla. S kolesom. Nič ni bilo težko. Našla sem ga pri frizerju. Z njim sem šla do Mengša, potem pa spet s kolesom domov. Na Vranškem so me pa partizani ustavili in zaprli, ker sem imela nahrbtnik in nekaj njegovih stvari v njem, sem nesla domov prat. Menda so mislili, da sem vohunka. Ko so ugotovili, da ni nič z mano, so me sredi noči spuстили in sem šla domov v Založje.»

Solze se »rcalijo v njenih očeh. Pogleduje moža, ki je ob svobodi vkorakal v osvobodeno Ljubljano. Vežejo ju spomini na najtežje preizkušnje v njunem življenju. Danes lepo živita, hiša je uredno urejena, vse je na mestu, pozna se skrbna roka gospodarja in gospodinje. Stanko Miklavžin je menda edini partizan v Vrbju, ki je

učakal starostno upokojitve (pri Elektro). Vsi drugi so v invalidskih. Toda njemu tudi zdravje zagode. Revma. Založ mu pomaga morje, kamor gresta z ženo vsako leto. In kaj ne bi, saj sta ravno naj lepša leta svoje mladosti preživela tako, kot ne bi želela nikomur.

DRAGO MEDVED

CELJSKA BOLNIŠNICA

NOVA PATOLOGIJA

V podaljšku ene izmed stavb splošne bolnišnice Celje je rasel v preteklem letu pred našimi očmi prizidek, ki je danes že nared in so v njem našli prostor: oddelek za patologijo, laboratorij in hospitalni oddelek za dojenčke. Prva dva oddelka že opravljata raziskovalno nalogo, otroški oddelek pa je tik pred vselitvijo. Celoten prizidek, z opremo vred je stal okoli 600 starih milijonov, je pa skromno, a zelo okusno urejen in razdeljen v tri etaže.

V prvi so patološko morfološki kabineti za medicinske in sodne obdukcije ter identifikacijo umrlih oseb. Tu se izvrši tudi sanitarno higienski prevzem umrlih. Za svojce imajo v novem oddelku lepo urejeno sprejemnico in tudi prevzem umrlih je v posebni sobi. Za transport iz bolnišničnih oddelkov je urejen prevoz po podzemnem hodniku, tako da ni več prepeljavanja umrlih po dvorišču bolnišnice. Za trupla imajo pripravljeno tudi posebno hladilnico, kamor jih spravijo, dokler ne pridejo na vrsto za obdukcijo.

V drugi etaži novega prizidka celjske bolnišnice so našli prostor laboratoriji. Največ prostora zavzema histopatološki laboratorij, ki služi raziskavam pri odvzemu delčkov organov za diagnozo pri mrtvih in živih ljudeh. Sem prinašajo tkiva, ki jih odvzamejo med operacijami in na te izvide čakajo operaterji pri operacijskih mizah.

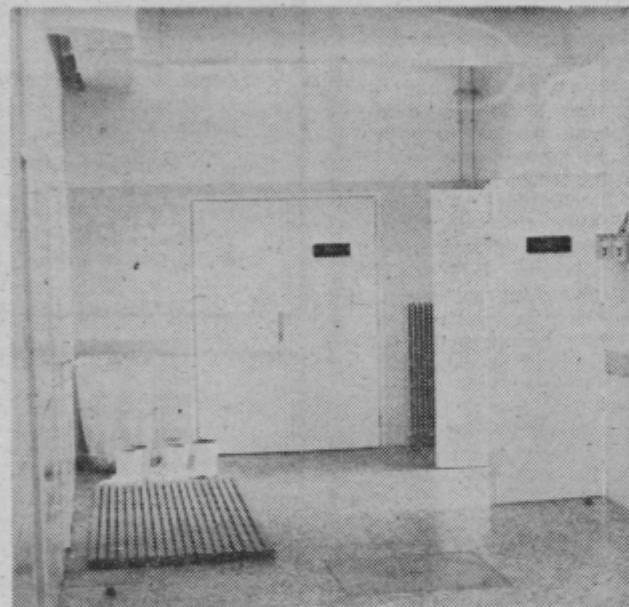
V citološkem laboratoriju, v katerem bosta kmalu delala dva biologa-citologa, pa opravijo preiskave celic bolnih in živih ljudi. Diagnoza raka prihaja od tod, pa tudi marsikateri sum za rakasto obolenje je bil že ovržen, zato je razvoj tega laboratorija izredno pomemben.

V zadnji etaži novega prizidka, kjer življenja v teh dneh še ni, bo pa kmalu utripalo v 32 bolniških posteljicah, je hospitalni oddelek za dojenčke in otroke do 2 let starosti. Sobice so zelo majhne, nekakšni boksi s 3 posteljami so to, kjer je na ta način predvsem zmanj-

šana medsebojna okužba dojenčkov. Nekaj sobic je tudi za intenzivno nego dojenčkov, kjer je nujna izolacija, in kjer so aparature s kisikom in aparature za intenzivno nego.

Ko smo si ogledovali prostore, ki so jih pridobili s prizidkom v splošni bolnici v Celju, ne moremo mimo ugotovitve, da niso te pridobitve veseli samo občani, ampak tudi zdravstveni delavci sami. Vrzeli, ki jih je v celjski regiji v zdravstvu še polno, se počasi polnijo in lahko si samo želimo, da bi jih polnili s podvojeno močjo.

ZDENKA STOPAR

CELJE:
KS »SLAVKO
ŠLANDER«:
UREDIMO
OKOLJE

Akcija »očistimo in uredimo Celje« že dobiva konkretne odmeve. Med prvimi so jo sprejeli v krajevni skupnosti »Slavko Šlander«, torej na območju bivše krajevne skupnosti Ofok III.

Odlučili so se za množično delovno akcijo občanov, ki bo v prvi vrsti namenjena urejevanju okolja stanovanjskih blokov, hiš in drugega. Izvedli jo bodo po posameznih območjih oziroma v okviru hišnih svetov in to danes, v četrtek, 24. t. m., od četrte ure popoldne do večera. Le v primeru slabega vremena jo bodo izpeljali v ponedeljek, 28. aprila.

Zgledi vlečejo. Naj tudi takšne pobude dobijo čim več posnemalcev!

M. B.

CELJSKA
KOMUNALNA
SKUPNOST

Ni naključje, da se tudi na področju komunalnih storitev pojavljajo samoupravne interesne skupnosti. Te samoupravne organe je ponudila nova ustava, da bi z združevanjem interesov izvajalcev in porabnikov komunalnih storitev dosegli večjo racionalnost, boljše usluge in podobno. Gre za znano dejstvo, da so komunalne storitve po-

memben faktor družbene standarda pa tudi obstoja naselij in proizvodnje.

Izvršni svet celjske občinske skupščine je že lani novembra imenoval odbor za ustanovitev komunalne samoupravne interesne skupnosti. Njegovo delo je že rodilo osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti za komunalno področje. Ta osnutek je šel te dni v javno razpravo med članke komunalnih delovnih organizacij ter v krajevne skupnosti. Po načrtu, bo javna razprava o tem trajala do 20. maja, nakar bi si naj sledila podpis sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti ter seveda ustanovna skupščina.

V Celju so se zaenkrat odločili za eno samo samoupravno komunalno interesno skupnost, ki bo imela enoto za komunalno urejanje zemljišč. Prihodnji razvoj pa bo pokazal, ali bo enotna skupnost delala tudi v prihodnje ali pa bo prišlo do ustanovitve bolj specializiranih skupnosti za posamezna komunalna področja.

M. B.

KONJICE:
RK ZBIRAL
PAPIR

V občini Slovenske Konjice so 9. aprila izvedli akcijo zbiranja starega papirja in papirne embalaže. V akciji so sodelovale vse osnovne organi-

zacije Rdečega križa v Slovenskih Konjicah, Zrečah, Ločah, Vitanju, Zičah, Zbelovem in Jerneju. Nekaj dni pred akcijo so člani Rdečega križa razobesili tudi plakate, ki so pozivali občane, naj se vključijo v akcijo. Razdelili pa so tudi pozive za akcijo velikemu številu občanov. Akcijo je organiziral občinski odbor Rdečega križa v Slovenskih Konjicah, papir pa je pobiralo podjetje Dinot. Akcija je bila dobro pripravljena in je tudi v celoti uspela. Vendar se kljub temu zdi, da občani še niso oddali vsega papirja, ki ga hranijo, saj so ostala nekatera gospodinjstva v akciji ob strani. Kljub temu so posamezne osnovne organizacije RK konjiške občine zbrale mnogo starega papirja: konjiška — 5100 kg papirja, loška — 1470 kg, zreška — 1680 kg in vitanjska — 1350 kg. Skupaj so vse osnovne organizacije zbrale 10 420 kg starega papirja in papirne embalaže. V akciji so sodelovali tudi avtoprevozniki s svojimi avtomobili, ki so prevozne stroške namenili organizaciji RK.

Občinski odbor Rdečega križa se ob zaključni akciji zahvaljuje vsem občanom, ki so prispevali star papir za potrebe naše industrije. Obenem pa prosi, da še naprej shranjujejo star papir in da se prav tako številno odzovejo v naslednji akciji, ki bo v konjiški občini, 9. oktobra letos.

gorce in PRODAJALNE

vas obdarijo

PRI VSAKEM NAKUPU — DARILO ZA VAS

- TV SPREJEMNIKA COLOR 961
- PRALNEGA STROJA PS 620 BIO S
- ZMRZOVALNE OMARE ZO 101
- ŠTEDILNIKA E 102 GL
- ŠTEDILNIKA E 103 APOLLO LUX

- HAVBA ZA SUŠENJE LAS »VICTORIA«
- MEŠALNIK »SPECIAL M«
- STROJ ZA MLETJE »TRIMLIN« GL
- NAMIZNA TEHTNICA »BRILJANT«
- ZIDNA TEHTNICA »REKORD«

EXPORT-IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

ŽELJE Z DELOVNEGA MESTA

VAM, KI PRAZNUJETE

Ob prazniku dela, prvem maju, smo povprašali občane in delavce, kakšen praznik si želijo. Za našo anketo smo tokrat namenoma izbrali same takšne ljudi, ki med prazniki dežurajo v službah. Skoraj vsi so tega navajeni in se jim danes delo med prazniki ne zdi nič posebnega. Sicer pa pogledajmo, kaj so nam povedali.

IVAN DOLAR

IVAN DOLAR, Drešinja vas: »Želja je več in težko se je kar takole nankrat spomniti na vse. Sem sekretar Občinskega odbora Rdečega križa v Zalcu in že zaradi tega želim, da bi ljudje še naprej ostali tako humani, kadar gre sočloveku za življenje. Nema lokrat so prav krvodajalci bili tisti, ki so reševali življenja. Želim si, da bi kri darovali vsi tisti, ki jo do sedaj še niso. Delavcem vsega sveta pa seveda najbolj želim, da bi s svojim delom prispevali za napredek in pravico in pa, seveda, da bi povsod imeli toliko pravic, kot jih imajo lahko pri nas.«

KARLI PLANINSEK

KARLI PLANINSEK, Sempeter: »Delam na bencinski črpalki v Sempeteru in tako se zgodi, da moram ravno ob najbolj pomembnih praznikih biti v službi. Želim si, da ljudje ob praznikih ne bi bili nestrpni na črpalkah in bi upoštevali to, da smo mi v službi med tistim časom, ko oni praznujejo. Želja ob prazniku je seveda še cela vrsta. Ena izmed teh želj je tudi ta, da bi praznik praznovali tudi tam, kjer ga danes še ne morejo, ne smejo. Prav gotovo bo tudi tam zmagala revolucionarnost delavskega razreda.«

SLAVKO RUKAVINA, Zalec: »Delam kot zidar pri žalski Zarji. Ker imajo v številnih tovarnah prav med prazniki remonte, se mi že dolga leta službe dogaja, da nisem prost med nobenim praznikom. Mislim sem že, da bo letos ob prvem maju bolje, pa sem ravnokar izvedel, da naša skupina pleskarjev spet »dežuraj«. Ves čas praznikov bomo preživeli na Primorskem. Želim si, da bi vsaj enkrat lahko zasluženo počival. Pa kaj hočemo, takšen poklic sem si izbral in tako pač mora biti. Sicer ima pa človek po opravljenem delu kar lepe občutke in tisto tudi nekaj velja.«

ERIKA POTOČAN, Vransko: »Delam kot natakarica v hotelu Slovan na Vranskem. Med prvomajskimi prazniki bom vse dni v službi. Pa me to prav nič ne moti, ker imam rada delo, ki ga opravljam. Pred leti sem sicer že mislila zapustiti ta poklic, ko pa sem do dobra preudarila, sem ugotovila, da kaj drugega sploh ne bi mogla delati. Kot vedno ob praznikih tako delam tudi vsakodnevno. Za to imam potem prosto med tednom. Delovnim ljudem pa, želim ob bližnjih praznikih vse najlepše, da bi se doobra odpočili in pa seveda, da bi po praznikih spočiti in dobre volje prišli v službo.«

JANEZ VEDENIK

SLAVKO RUKAVINA

ERIKA POTOČAN

Ljubljanska banka

podružnica Celje

Vabi k sodelovanju:

več delavcev s srednješolsko izobrazbo za delo v službi poslovanja s prebivalstvom in direkciji deviznih poslov

2 delavca z nepopolno srednjo šolo za delo na knjižnih strojih »Ascota«
Pogoj: obvladanje tehnike knjiženja na »Ascoti«

KV kuharico za določen čas od 20. 6. 1975 do 10. 9. 1975 v počitniškem domu v Novalji — otok Pag

delavca s srednješolsko izobrazbo v ekspozituri Sevnica

več operaterjev MDS z nepopolno srednješolsko izobrazbo

Vse, ki želijo združiti svoje delo v Ljubljanski banki, podružnici Celje, vabimo, da pošljejo svoje vloge z dokazili o izobrazbi in usposobljenosti ali se zglasijo osebno na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, Služba poslovne koordinacije, Celje, Vodnikova 2, v 15 dneh od objave.

CIGANKA!

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE LAŠKO

razpisuje in objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. strokovnega svetovalca za splošne zadeve
2. računovodje za skupnost in GO
3. vodje tehnične službe
4. dveh finančnih knjigovodij za skupnost in enega za GO
5. materialnega knjigovodje
6. vzdrževalnega tehnika
7. administratorja
8. snažilke

POGOJI:

Vsi kandidati morajo izpolnjevati splošne z zakonom določene pogoje, razen tega morajo imeti še pod:

1. višješolsko izobrazbo pravne ali upravno-pravne smeri in 5 let delovnih izkušenj ali srednješolsko izobrazbo in najmanj 10 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih;
2. višješolsko izobrazbo ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj ali srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri in najmanj 10 let delovnih izkušenj;
3. višješolsko izobrazbo gradbene smeri in 5 let delovnih izkušenj ali srednješolsko izobrazbo gradbene smeri z opravljenim strokovnim izpitom in 10 let delovnih izkušenj;
4. srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri in dve leti delovnih izkušenj ali nepopolno srednješolsko izobrazbo in 10 let delovnih izkušenj;
5. srednješolsko izobrazbo ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali nepopolno srednješolsko izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj;
6. srednješolsko izobrazbo gradbene smeri z najmanj 2 leti delovnih izkušenj;
7. dveletno administrativno šolo in vsaj dve leti delovnih izkušenj

Za vsa delovna mesta velja trimesečno poskusno delo.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev sprejema tajništvo skupnosti na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost občine Laško, Titova 3. Razpis bo zaključen 8 dni po njegovi objavi.

OBJAVA

KORS — konfekcija oblačil Rogaška Slatina

OBJAVLJA

prosta delovna mesta

KROJAČEV in MODELARJEV

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

da imajo končano poklicno šolo oblačilne stroke, modno-modelarsko šolo ali imajo visoko kvalifikacijo oblačilne stroke da imajo večletne delovne izkušnje v svoji stroki in so sposobni samostojnega in kreativnega dela

Izbrani kandidati se bodo lahko zaposlili kot krojači modelov, nalagalci krojnih slik, kontrolorji gotovih izdelkov in kot krojilci.

Poskusno delo traja 3 mesece od začetka dela. Delovna organizacija, ki posluje v novih in sodobno opremljenih proizvodnih prostorih, daje zanimivo in kreativno delo ter ugodne delovne pogoje. Vabimo interesente, da pošljejo pismene ponudbe z dokazili o strokovni usposobljenosti in delovnih izkušnjah na naslov delovne organizacije. Zaželjen je tudi osebni obisk.

Ponudbe bomo sprejemali 15 dni po objavi oziroma do zasedbe delovnih mest.

ZLATARNE — CELJE

TOZD »AUREA« CELJE

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

KONSTRUKTER — TEHNOLOG

Poleg splošnih pogojev je potrebno imeti višješolsko izobrazbo strojne smeri s 5-letnimi delovnimi izkušnjami ali srednješolsko izobrazbo strojne smeri z 10-letnimi delovnimi izkušnjami

ZLATAR

Poleg splošnih pogojev je potrebno imeti poklicno šolo s 3 leti delovnih izkušenj

ELEKTRIKAR — VZDRŽEVALEC

Poleg splošnih pogojev je potrebno imeti poklicno šolo in 3 leta delovnih izkušenj na vzdrževanju

KORESPONDENT

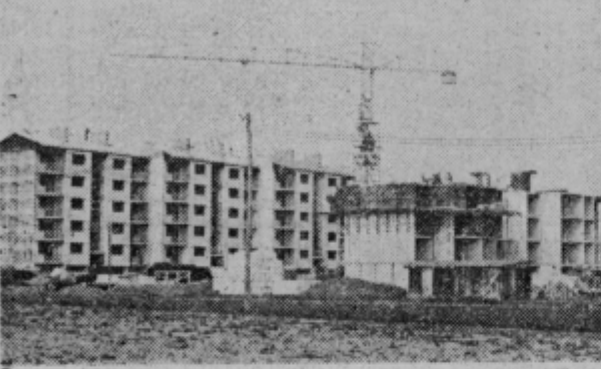
Poleg splošnih pogojev je potrebno imeti dokončano srednjo ekonomsko ali administrativno šolo s 3 leti delovnih izkušenj in obvladanjem strojepisja

Na delovnem mestu tehnologa se zahteva 2-mesečna poskusna doba, na ostalih delovnih mestih 1 mesec poskusnega dela

Kandidate prosimo, da posredujejo svoje ponudbe v 15 dneh na gornji naslov.

FOTOKRONIKA

V ŽALCU GRADIJO

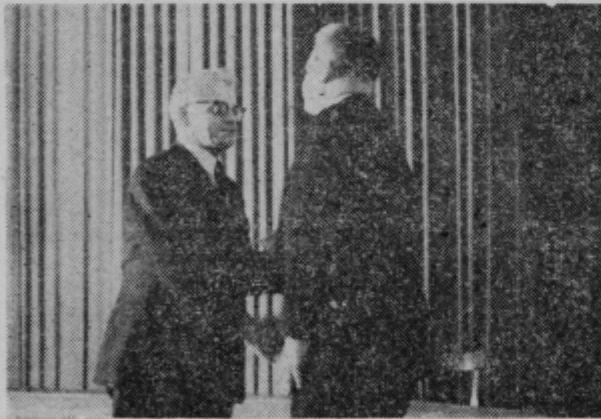
V sosedi IV v Žalcu hitro napreduje gradnja stanovanjskih blokov, ki jih gradi celjski Ingrad. V ozadju posnetka je videti, da so trije bloki že pod streho, medtem ko bosta druga ob koncu maja. Tako bodo v Žalcu letos zgradili preko 100 novih stanovanj.
Foto: T. TAVCAR

POLZELA: PROSLAVA KRVODAJALCEV

Krajevna organizacija RK na Polzeli je minulo soboto pripravila v jedilnici Tovarne nogavic na Polzeli proslavo krvodajalcev. O pomenu krvodajalstva in dejavnosti RK je spregovoril predsednik krajevne organizacije RK dr. Janez Cukjati. Učenci osnovne šole Vere Slanar Polzela pa so pripravili prigriscni kulturni program. Ob koncu so podelili 81 priznanj in značk za 5, 10, 15, 20 in 25-kratno darovanje krvi. Na sliki predsednik krajevne organizacije RK Polzela Janez Cukjati pripinja značko za 23-krat podarjeno kri Mišu Marovtu.
Foto: T. TAVCAR

CELJE: ODLIKOVANJE DR. FAZARINCU

Na svečani proslavi v počastitev 30-letnice osvoboditve Jugoslavije in 30-letnice zdravstva v Celju, ki je bila pretekli teden, so podelili doktorju Antonu Fazarincu, članu republiškega izvršnega sveta in predsedniku komisije za zdravstvo pri SRS, RED DELA Z ZLATIM VENECM. V imenu predsednika republike mu je odlikovanje izročil predsednik občinske skupščine v Celju, profesor Jože Marolt.
Z. S.

ŠKALE: REFERENDUM

V krajevni skupnosti Skale so lišču uredili improvizirani vrtec ter tako direktno opozarjali občane, naj glasujejo »zas«, kajti s tako zbranim denarjem bi prišli do pravega vrca, ki ga najno potrebujejo.

NAŠ KRAJ

● **PREBOLD: JAMAR-SKO PREDAVANJE**

V petek bo v prostorih mladinskega kluba v Preboldu zanimivo predavanje o češkoslovaških jamah in brez njih. Predavanje bo obogateno z barvnimi diapozitivi, predaval pa bo predsednik Speleološke zveze Jugoslavije, doktor Franc Habe. Predavanja, ki bo ob 19. uri, se bodo poleg jamarjev udeležili tudi učenci iz osnovnih šol iz Prebolca in Griž, taborniki in mladinci.

● **ŠENTJUR: MLAJI IN KRESOVI**

V šentjurski občini se že vneto pripravljajo na prvomajске praznike. Osrednja proslava bo v Šentjurju 29. aprila ob 12.30 v kulturnem domu, organizatorja pa sta sindikalna organizacija in SZDL. Na proslavi bodo podelili priznanja nagajencem OF in sindikalne znake najzaslužnejšim sindikalnim delavcem.

Ostale prvomajске proslave bodo potekale v šentjurski občini v posameznih delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Pri tem ne bodo pozabili na mlaje in kresove, za katere je zadolžena mladina. Z. S.

● **ŽALEC: PREMALO TEMELJNIH ORGANIZACIJ**

Pred dnevi je bila v Žalcu peta seja občinske konference Zveze komunistov. Osrednja točka dnevnega reda je bila ocena samoupravne organiziranosti in naloge pri nadaljnjem poglobljanju samoupravnih odnosov v občini. Ocenjo je podal sekretar občinske konference Zveze komunistov Žalec, Franc Jelen, ki je poudaril, da v žalski občini nikakor ne morejo biti zadovoljni z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela. Temeljne organizacije združenega dela so ustanovili le v Keramični industriji v Libojah in v Kmetijskem kombinatu Hmezad Žalec. Na ustanavljanje temeljnih organizacij pa se že pripravljajo v tekstilni tovarni v Preboldu.

Na koncu seje so spregovorili še o spremembah in dopolnitvah statutarnega sklepa o organiziranosti Zveze komunistov v občini, vse navzročje pa so seznanili še z rezultati obnove članstva Zveze komunistov.

● **PRVIČ PLESNE TEKME**

Občinska plesna šola Celje je v soboto zvečer prvič priredila v veliki dvorani Narodnega doma tekmovanje plesnih parov iz osnovnih šol Celja in bližnje celjske okolice. Tekmovanja so se udeležili pari iz I., III. in IV. osnovne šole, osnovne šole Hudinja ter osnovne šole Karla Destovnika Kajuha iz Soštanja. Vseh parov je bilo 25. Na programu so imeli angleški valček, blues, polko in foptrot.

Več kot dve uri je trajalo tekmovanje, in prav prijetno je bilo gledati mlade pare, ki so zavzeto plesali in skrbeli za čim lepše poteze. Kako tudi ne, saj so se potegovali za zlato, srebrno in bronasto medaljo, ter prehodni pokal za ekipno tekmovanje šol.

Sodniki so imeli težko delo, toda odločili so se, da zasluženo osvoje prva tri mesta naslednji pari:

- I. mesto NEDA VOGELSANK in ALES JOŠT — I. osnovna šola;
- II. mesto NEVENKA ZAGOZDA in RADENKO ADŽIČ — I. osnovna šola;
- III. mesto ZDENKA KODRIČ in MILAN BOŽICEVIČ — osnovna šola K. D. Kajuh, Soštanj.

Prehodni pokal, katerega je dala Zveza mladine Celje, pa je osvojila I. osnovna šola Celje.

Na koncu je bilo še krajše zabavno tekmovanje. Z veseljem se ga je udeležilo veliko mladih plesalcev. Gosta večera sta bila tudi dva plesna para iz Maribora, ki sta pokazala nekaj res imenitnega — ples kot šport.

Predsednik plesne šole Celje Lojze Borinc mi je na koncu dejal: »Vesel sem, da je tekmovanje tako dobro uspelo. Vsekakor se moram zahvaliti prizadevnima plesnima učiteljema, ki sta poučevala na teh šolah, ing. Stanetu Kikižu in Miru Šiškoju. To je bilo prvo tako tekmovanje v Celju. Moja želja je, da bi se še več šol odzvalo nastopom, predvsem šole iz okolice.«

● **LAŠKO: NAJBOLJŠI Z. KUZMIČ**

Občinska strelska zveza Laško je v sodelovanju s strelskima družinama »Dušan Poženel« Rečica in »Tone Bostič« Zidani most organizirala občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško za pionirje, mladince in članice. Kljub pičli udeležbi so bili doseženi zelo dobri rezultati, saj se je kar 12 mladih strelcev uvrstilo na republiško prvenstvo. Največ uspeha so imeli strelci iz Zidanega mosta in Laškega ter strelke iz Radeč.

Med pionirji je bila najboljša prva ekipa strelske družine »Tone Bostič« iz Zidanega mosta s 439 krogi pred pionirji strelske družine »Stane Rozman« Laško s 433 krogi in drugo ekipo iz Zidanega mosta s 246 krogi. Med posamezniki je drugič zapored zmagal Kuzmič Zdravko s 172 krogi (Stane Rozman) pred Borisom Goriškom s 163 krogi (Tone Bostič). Sledijo: Krivec Martin 151 (Stane Rozman), Guček Bogo 150 (Tone Bostič), Kačič Tomaž 145 (Stane Rozman), Strel Mirjana 134, Pavšek Franci 126 (oba Tone Bostič), Pader Damjan 126. Vsi navedeni strelci so izpolnili normo za nastop na republiškem prvenstvu.

V konkurenci mladincev so bili zopet najboljši strelci iz Zidanega mosta, ki so s 1014 krogi postavili nov občinski rekord. Med posamezniki je bil najboljši Gorišek Boris s 349 krogi, drugi Matek Roman s 348 krogi, tretji Golob Jure s 317 krogi (vsi SD »Tone Bostič« (Zidani most), četrto mesto pa je zasedel Pišotek Silvo s 317 krogi (Stane Rozman).

Med članicami so bile najboljše strelke iz Radeč, ki so z 874 krogi zmagale v ekipni konkurenci ter zasedle prva tri mesta med posameznicami. Prva Kožar Joža s 315 krogi, druga Martinšek Mimi 284 in tretja Krafogel Marinka 275 krogov.

Prvenstvo je pokazalo, da imajo kvalitetne mlade strelce praktično le dve družini. Viden napredek je predvsem v pionirski konkurenci. Vendar pa je razvoj streljanja v laški občini vprašljiv, ker za mlade strelce skrbijo le v Laškem in Zidanem mostu, ostalih osem družin pa bolj ali manj spi. Te bodo nujno morale pomladiti svoje vrste, da se bo kakovost streljanja še naprej dvigovala. ROMAN MATEK

● **GRIŽE: POMLADITI RK**

Pred dnevi je bil občni zbor osnovne organizacije Rdečega križa Griže, ki se ga je udeležilo več kot 60 članov, predvsem starejših, medtem ko mladih ni bilo. Na domači osnovni šoli sicer dela organizacija RK, žal pa se ta mladina po končani osemletki ne vključuje v delo krajevne organizacije RK.

Na začetku je predsednica Hilda Premik ugotovila, da ima organizacija 672 članov, kar je za tak kraj kot so Griže s celotno krajevno skupnostjo veliko. V nadaljevanju je govorila o dejavnosti in se ustavila pri vsakoletnem obisku oskrbovancev v domu upokoencev na Polzeli. Pri zadnjem obisku je sodeloval tudi ženski pevski zbor Svobode s Polzela. Sicer pa je sodelovanje med organizacijami prišlo do izraza tudi z obiskom članov RK v Garantu ter v tovarni nogavic na Polzeli.

V kraju lepo uspevajo krvodajalske akcije. Pri tem ima RK vso pomoč v Mšnervi v Zabukovici ter v obratu Sigme. V štirih letih je bilo šest krvodajalskih akcij, ki se jih je udeležilo 390 ljudi.

Da bi pomladili svoje vrste, so sklenili pripraviti vsako leto slavnostne sprejeme tistih mladih, ki zapuščajo osnovno šolo. Upajo, da bodo v tej akciji uspeli.

Osnovna organizacija RK se vsako leto spomni najstarejših. Tudi pri tem delu ni osamljena. Na zboru so se sklenili pripraviti akcijo »očistimo naš kraj«.

Zasluznim članicam dosedanjega vodstva osnovne organizacije RK, ki so svoje mesto odstopile drugim, so za nesebično delo, ki je pri mnogih trajalo tudi trideset let, izročili skromna darila. Ta priznanja so dobile: Justina Pečnik, Angela Ožir, Julijana Uplaznik, Marija Oeček in Nežika Ribič. Mari Oevirk, ki je kljub prekoračenim osemdesetim letom še vedno aktivna, pa so izročili sopek cvetic.

Osnovno organizacijo RK v Grižah bo še naprej kot predsednica vodila Hilda Premik. FRANC JEZOVIK

ŠMARTNO O

ZA R

Na čudoviti jasi, na koncu vasi, ob poti, ki pelje proti Rovtarni, je v Šmartnem Dretno nastalo zanimivo grabešče. Nastalo je na pobudo domačega športnega društva Lipa, ki ga uspešno vodi Anton Glojek, tudi stotisti človek, ki dobro pozna svoj kraj in ljudi v njej, probleme in načrte, uspeš in težave.

»Vidite, tudi delo našega športnega društva dokazuje, da Šmartno živi in da ho živeti lepše, bolje. Naše društvo je mlado. Ne po tradiciji, marveč po svojih čilih. V njem je blizu šestdeset članov, po večini mladi. Združili so se okoli nogometa, namiznega tenisa, šaha in nekaterih drugih igr z žogo. In ker nismo imeli ustreznih igrišč, smo se lotili drzne akcije — graditve novega objekta, ki po svojem

ŽALEC

VEČ

V Žalcu so pred nedavnimi ustanovili četrti po vrsti slovenski občinsko skupnost za varnost pred požari. Del skupnosti je že zazvelo, zato smo se o tem pogovorili s tremi gasilci iz gasilskih društev. Na vprašanje, kaj menijo o tej novi skupnosti so nam povedali:

MARTIN DREV — po poveljnik iz Drešnje vasi: »Menim, da je bil za ustanovitev te skupnosti že zadnji čas. Če bodo organizaci

Regionalni zdravstveni dom Celje

TOZD — Medicine dela Celje

razpisuje prosto delovno mesto

ADMINISTRATORKE

Pogoj: srednja ekonomska ali administrativna šola. Delovno mesto je za nedoločeno čas s tri mesečnim poskusnim delom. Nastop možen takoj. Stanovanja ni.

Kandidati naj vložijo svoje prošnje s potrebnimi dokazili o strokovnosti in opisom dosedanjega dela, soc. kadrovski službi Reg. zdravstvenega doma Celje, Gregorčičeva 6.

KREACIJO!

Glojek, predsednik društva Lipa v ob Dretih

idealna smučišča in ne nazadnje, tu so tudi pogoji za temelje kmečkega turizma pri nas. To so Krčeniške njive kot jim pravimo in tu je Zlebnikova domačija, ki bi se morala ogreti za kmečki turizem. Ima vse pogoje. Tu di zaradi lege. Po tem po boču bo speljana tudi smučarska vlečnica.

Graditev novega športnega in rekreacijskega objekta v Smartnem ob Dretih je že do sledj terjala precej sredstev in veliko udarniških ur. Na srečo v tej akciji niso osamljeni, saj jim po svojih močeh pomaga s sredstvi tudi telesno kulturna skupnost. Letos bodo uredili drenažo terena, in če bo šlo vse po sreči, bodo na jesen igrišče tudi odprli, čeprav še ne bo povsem urejeno in zgrajeno.

MB

ENARJA?

EMIL GLUŠIČ — predsednik gasilskega društva Vinška gora: »Mislim, da je takšna organizacija, kot je gasilska, potrebna večje pomoči, kot je bila do sedaj. Po letošnjem planu bo ta skupnost dobila na razpolago 153 starih milijonov, kar pa je mnogo več kot do sedaj.«

TEKST IN FOTO: T. TAVČAR

ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA

- 1. S. Zumer: Termodinamika. Ljubljana 1974. S. 4312/1.
- 2. G. Domači zdravnik. 3. popr. izd. Ljubljana 1975. S. 4312.
- 3. S. Zumer: Kristalografija. Ljubljana 1974. S. 43123.
- 4. S. Zumer: Ulice, cest, trgov, poti in naselij v ljubljanskih občinah. Razpisna komisija občinskih, poštnih, krajevnih uradi in krajevnih skupnosti. Ljubljana 1974. S. 43125.
- 5. S. Zumer: Teorija linearnih električnih vezij in električni sklopov. Sinteza. Ponat. I—II. Ljubljana 1974. S. 43126.
- 6. S. Zumer: Važnejša poglavja iz statike in trdnosti. Ljubljana 1974. S. 43131.
- 7. S. Zumer: Tržna ekonomika in marketing turizma. Ljubljana 1974. S. 43138.
- 8. S. Zumer: Život i običaji naroda Kine. Beograd 1973. S. 43141.
- 9. S. Zumer: Varnost in nova šola 1974. Vransko 1974. S. 43143.
- 10. S. Zumer: Bezaußernde Natur in deutschen Naturschutzland. Berlin 1975. S. 43144.
- 11. S. Zumer: Kalkulacije gradbenih del. 4. predel. in dop. izd. Ljubljana 1974. S. 43127.

OČUVAJMO SAVINJO!

Sempeter v Savinjski dolini. Občni zbor ribičev, ki love v Savinji in njenih pritokih. Vseh: okoli petsto. Mladih, srednjih in starejših. V kinodvorani jih je morda nekaj preko tristo. Tristo moških. Družina, voda, Savinja, riba — vse je ženskega spola. Toda na zboru ženske ni. Tudi mladincev je malo, dasiravno se pridno vključujejo. Ribiči smo sicer obrečni tovariši, na zboru pa smo v začetku »poslihtani«: kdor h komu paše. To ni nič hudega. Mogoče premalo medsebojnega poznanstva. Krivi smo sami: ne udeležujemo se skupnih akcij. Tam se kuje tisto pravo tovarišstvo. Kje pa je to? Ob Savinji in njenih pritokih.

Zbor je zares v redu pripravljen. Sicer z ustaljeno zamudo, ki pa ni prehuda, premoreča. Dnevni red steče. Tu ni kaj. Vse kaže, da so vodilni to reč skrbno preštudirali. Zares po ribičko: dober prijem! Referati kratki in jedrnat: okoli petsto članov, menda šest žensk, nekaj desetih mladincev; poleg tega pa so tudi častni člani. Najbrž so to zaslužni možje, ki jim taka čast v resnici pripada. Poročevalci pa izreko tudi nekaj ostrih: krivolov, nepravilno vpisovanje v ribolovno dovolilnico, podmerske ribe, nečastno ponašanje in tako naprej. Še vedno pa je na prvem mestu onesnaževanje naših tekočih voda. Ta velika množica tiho — pa tudi glasno — protestira, v srcih vseh pa je najbrž ena sama goreča prošnja: OČUVAJMO NAŠO SAVINJO!

Seveda ne samo Savinjo. Tudi vse tisto, kar vanjo teče. To so ribolovni revirji, gojitveni potoki. Seveda, nekateri protestirajo. Mogoče so to vodilni kakega podjetja, ki so člani, dopuščajo pa, da lužine brezbržno teko najprej v potok in naprej v reko. Tu protestira gospodar družine. Protestira večina. Toda on govori: Kaj bomo počeli, ko ne bo več čistih voda? Ali moramo res misliti samo nase? Kaj pa naši zamci? Kar precej starih milijonov je bilo porabljenih za nova vlaganja. Kontrola mora biti poostrena.

Sicer pa sempetrska družina zares dobro gospodari. Precej je finančnih sredstev, precej razumevanja tudi od drugod, najprizadevnejši dobe priznanja, pohvale, spregovore predstavniki drugih družin, član celjske delegacije protestira, ker med družinami (ma) je čisto le premalo sodelovanja.

Naj bo tako ali drugače, zbor je izvrstno uspel.

—dk—

PEVSKI ZBOR POLZELE MLADI, PRIDITE

Moški pevski zbor DPD »Svoboda« Polzela, je lansko leto proslavil 20. letnico svojega dela. Prvih deset let je zbor vodil ravnatelj osnovne šole na Polzeli Milan Gerželj, ki pa je zaradi preobremenjenosti v delu predal dirigentsko palico Vinku Rizmala.

Ker je čutili, da je agilnost polzelskega moškega zbora zadnje čase malce zamrla, smo povprašali dirigenta Vinka Rizmala o problemih delu in načrtih zbora.

Slušati je, da je zbor v krizi, zato bi nas zanimalo, kako je z vajami, kakšni problemi nastajajo?

Vadimo enkrat na teden po dve uri. Čeprav to ni veliko, pa se poleg tega pojavljajo dodatni problemi. Prav težko nam namreč uspe, da se vseh 37 pevcev zbere skupaj, saj v večini vsi delajo v tovarni nogavic, kjer delajo v treh izmenah, tisti pa, ki so kmetje, imajo težave na polju. So pa tudi dobri pevci, ki so žal najmanj resni in redni. Zakaž, tudi meni ni jasno. Morda mislijo, da za njih vaja ni potrebna.

Kako je z mladimi? Polzela se hitro razvija in raste, mladih ni malo. Ali se to pri starostni strukturi zbora kaj pozna?

Zelo radi bi zbor številčno povečali, predvsem pa pomladili. Vendar nam to do sedaj ni preveč uspelo. Morda mladih nismo znali pridobiti. Letos bomo v novi sezoni pričeli vaditi popolnoma nov program, in če dovolite, bi ta najin pogovor uporabil kot agitacijo, ter povabil vse mlade, ki imajo veselje do petja, da so dobrodošli in da naj brez kakršnih koli zadržkov pridejo na poskusno in to ob sredah ob 7. uri v dom Svobode.

Torej kljub težavam vadi te redno. Ali pripravljate kakšen koncert in kakšen repertoar izbirate?

Sedaj v glavnem pripravljamo na samostojen koncert ob proslavitvi 30-letnice osvoboditve. Ta program bo v glavnem zajemal borbene in partizanske pesmi.

Kaj pa sicer vaši pevci najraje pojo?

Na raznih seminarjih za zborovodje govorimo o programih, ki naj bi vsebovali čim več težjih umetnih pesmi novejših skladateljev, kar se mi zdi malce težje vpeljati v prakso. Kajti strukturo pevcev poznamo, zbor je močno amaterski, zato je med pevci in tudi med preprosto publiko priljubljena melodična in harmonična bogata, lepo zveneča, preprosta pesem. Pevci radi pojo pesmi, ki so jim pri srcu, ki jih poznajo, težko pa jim je vrinjati nekaj novega, čemur je morda tudi vzrok povprečnosti zbora.

Ali vi izbirate program? Ali imate kakšen poseben ključ za izbiro programa ter druga organizacijo zbora?

Imamo šestčlanski kolegij, ki skrbi za vse organizacijo zbora to je: notni arhiv, evidenco zbora, sklepa o udeleževanju itd. Izbor pesmi pa v glavnem izbiramo s posvetovanjem kolegija, predsednik DPD Svobode Stanko Novak, predsednik zbora Avgust Vaste in seveda jaz.

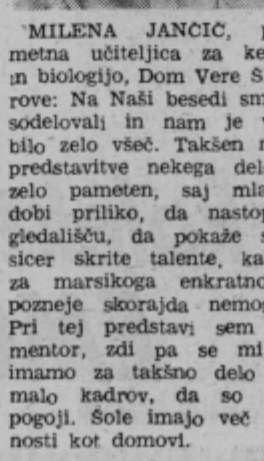
R. V.

MALA ANKETA SPODBUDA

V četrtek se je v Celju začela brez večjega hrupa prireditev, ki dobiva zadnja leta že tradicionalni značaj, NAŠA BESEDA. Ni treba posebej razlagati, da se mladi te prireditve zelo vesele in da se nanjo pripravljajo že mesec prej. Kako tudi ne, saj je Naša beseda končno izšla iz Celja, tukaj dobila obliko, kakršno ima, in razpredla korenine daleč naokoli. Prireditve ima — kot poudarjajo ne le slavnostni govorniki, temveč tudi dramski pedagogi in pedagogi na sploh, širši pomen: dati slovenski besedi med mladino nove, širše dimenzije, vzbujati mladini ljubezen do gledaliških desk, kulturnega snovanja nasploh in do seči, da dramska ustvarjalnost preseže zgolj ozke okvire delovanja.

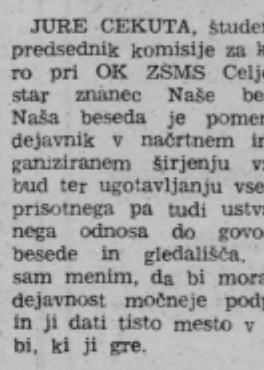
PROF. MARINKA MAROLT, Dom Dušana Finžgarja: Svetlane Makarovič Pelin žene smo pripravljali en mesec in pol, zanjo pa smo se odločili zato, ker je sodobna pesmica in ker je bila mladim všeč. V skupini je trinajst izvajalcev, menimo pa, da ni prav, da nismo v konkurenci, saj smo se pripravljali prav tako kot drugi. Če ocenim še pripravljenost mladih, potem lahko rečem, da sem zadovoljna, da si takšnih prireditev še želim in pa tudi, da bi Naša beseda še bolj zaživela.

MILENA JANCIC, predmetna učiteljica za kemijo in biologijo, Dom Vere Šlandrove: Na Naši besedi smo že sodelovali in nam je vsem bilo zelo všeč. Takšen način predstavitve nekega dela je zelo pameten, saj mladina dobi priliko, da nastopi v gledališču, da pokaže svoje sicer skrite talente, kar je za marsikoga enkratno in pozneje skorajda nemogoče. Pri tej predstavi sem bila mentor, zdi pa se mi, da imamo za takšno delo premalo kadrov, da so slabi pogoji. Šole imajo več možnosti kot domovi.

JOZE ROBIDA iz Smartnega ob Paki je na Naši besedi nastopal v skupini, ki je predstavila osnovno organizacijo ZSMS svojega kraja. Na Naši besedi smo predstavili Andersenovo pravljico Cesarjeva nova oblačila. Rad nastopam na odru pa tudi drugi menijo, da sem sposoben. Zanimivo je, vedno je kaj novega, razburilivega, oder človeka pritegne, žal pa imamo mladi premalokrat to možnost. Že na Pedagoški gimnaziji v Celju, kamor hodim, sem sodeloval na raznih prireditvah. Se bi sodeloval

JURE CEKUTA, študent in predsednik komisije za kulturo pri OK ZSMS Celje, je star znanec Naše besede: Naša beseda je pomemben dejavnik v načrtnem in organiziranem širjenju vzpodbud ter ugotavljanju vse bolj prisotnega pa tudi ustvarjalnega odnosa do govornih besede in gledališča. Tudi sam menim, da bi morali to dejavnost močneje podpirati in ji dati tisto mesto v družbi, ki ji gre.

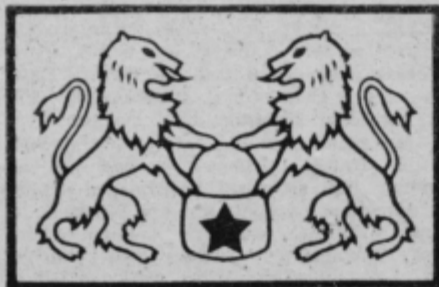
SREČKO CENTRIH, član kulturne komisije pri OK ZSMS Celje: Nastopal sem v skupini Zarja iz Trnovelj v recitalu Kontrasti. Zame je Naša beseda čudovita manifestacija, ki pomaga mladini, da uveljavi svoje skrite zmožnosti, da goji čisto in lepo slovensko besedo in na takšen način pokaže svoj aktivni odnos do kulture. Seveda imajo več sreče tisti, ki dobe v svojih sredinah vso podporo, drugače pa je tam, kjer razumevanja ni.

Naša beseda je tudi tokrat bila organizirana vzorno in je dosegla svoj namen, potrdila besede, ki smo jih zapisali v začetku. Pripravljenost mladih za tovrstno udeleževanje, ki postaja iz leta v leto obširnejše, je torej veliko, vse pa je odvisno od ljudi, ki mlade vzpodbujajo

MST

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE

EMO

CELJE

Mariborska 86
Tel. 23-921

ISKRENO ČESTITAMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
CELJA TER OKOLICE OB
30-LETNICI OSVOBODITVE IN
PRAZNIKU DELA 1. MAJU,
Z ŽELJO, DA BI ŠE VNAPREJ
USPEŠNO SAMOUPRAVLJALI

Delovni kolektiv
EMO Celje

aero

kemična, grafična in papirna
industrija — Celje

Odbor za kadre
objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. KNJIGOVODJA osebnih dohodkov

Pogoji: srednješolska izobrazba ekonomske smeri
in 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

2. KNJIGOVODJA osnovnih sredstev

Pogoji: srednješolska izobrazba ekonomske smeri
in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

3. STROŠKOVNI KNJIGOVODJA

Pogoji: srednješolska izobrazba ekonomske smeri
in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

4. GLAVNI KONTROLOR v operativni kontroli TOZD Kemija Celje

Pogoji: srednješolska izobrazba kemijske smeri in
3 leta ustreznih delovnih izkušenj
-poznavanje kontrolnih metod in naprav

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovsko-soci-
alni službi Aero Celje, Cuprijska 10, v 15. dneh po
objavi.

»DINOS«

Ljubljana
poslovna enota
Celje

objavlja

naslednja prosta
delovna mesta:

1. ŠOFER KAMIONA

2. REZILEC

POGOJI:

1. Izpit C kategorije s
kvalifikacijo, z najmanj 5
let delovne dobe na tem
delovnem mestu.

2. Rezilec z izpitom za
avtogeno rezanje.

Osebnih dohodek po samo-
upravnem sporazumu o
delitvi osebnih dohodkov.
Ponudbe z dokazili o stro-
kovnosti sprejema do 15
dni po objavi poslovna
enota »Dinos« Celje, Res-
ljeva cesta 8.

Prednost imajo kandidati,
ki imajo stalno bivališče
na območju občine Celje.
Kandidati bodo o rezulta-
tu obveščeni do 20. maja
1975.

TMC SVETUJE

Tudi ob tokratnem ob-
isku pri Tehnomercatorju
nismo imeli lahkega dela,
kajti prav ta dan so do-
bili nove pošiljke s plo-
ščami.

ATLANTIC BLACK GOLD

Ni dvoma, da je ta plo-
šča, ki so jo izdali pri
gramofonski produkciji
SUZY, vredna naše po-
zornosti. To je namreč
velika LP plošča z dvaj-
setimi skladbami, dvajse-
tim najuspešnejšimi hiti,
najpopularnejših črnih
pevcev in pevk, kot so:
Wilson Pickett, Joe Tex,
Otis Redding, Aretha Fran-

saj ima tudi na našem
območju precej ljubite-
ljev. S svojim lahkim,
malce na sentimentalno
plat nagnjenim prepeva-
njem ima tudi pri nas pre-
cej svojih pristašev, ki

lim ta vrst glasbe lepo
zveneti. Njegovo popular-
nost potrjuje tudi to, da
se s skladbo »Još uvijek
se vračam« že precej ča-
sa drži na naši T lestvici.

klin, Ray Charles, itd. To-
rej na eni plošči veliko
dobre in raznolike glasbe.
In nasvet: Čimprej obi-
site Tehnomercator, ker
vas na njihovih policah
s ploščami čaka veliko
novega in prijetnega za
vašo domačo fonoteko.

TOMISLAV IVČIČ OPROSTI SE

O popularnosti Tomi-
slava Ivčiča verjetno ni
treba posebej govoriti,

teje novi plošči. To je
Mikado, ki je zastopala
na evroviziji Svico in ki
je kljub svoji plagiatni
in enostavni melodiki
osvojila veliko število
točk. To kaže na verjet-
nost, da je tudi pri nas
veliko poslušalcev, ki jim
je skladba všeč.

Se enkrat vas naj spom-
nimo na obisk pri Tehno-
mercatorju, kjer vas med
drugim čakajo plošče s
skladbami, seveda v iz-
vedbi naših pevcev, z Ev-
rovizije in festivala »Sla-
ger sezone.«

To pa je T lestvica, ki
smo jo sestavili po vaših
predlogih.

Zelimo, da nam še na-
prej tako pridno pišete,
nagrada pa je plošča za
katero glasujete.

T

LESTVICA

1. DAN LJUBEZNI
— PEPEL IN KRI
2. DING DONG
— GEORGE HARRI-
SON
3. DANCE THE HUNG FU
— CARL DOUGLAS
4. BUNGLE IN THE
JUNGLE
— JETRO TULL
5. STORMBRINGER
— DEEP PURPLE

Pišite nam na naslov:
Novi tednik—Radio Celje,
Gregorčičeva 5, 63000-Cel-
je, s pripisom: »Za mla-
dinsko oddajo.«

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

Jozeta Ozirja

se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem
za cvetje in za spremstvo na poslednji poti,
komunalnemu podjetju Zalec, Javna skladišča Celje
in MIK Prebold kakor tudi godbi na pihala in
pevskemu društvu iz Prebolda za njihovo izvajanje

Zalujoča sinova in drugo sorodstvo

SALON

SALON

SPOMIN NA DUŠANA KVEDRA - TOMAŽA

ILEGALLEC

Po pripovedi Terezije Novak iz Šešč pri Preboldu

Rezi, tako jo ključemo, pospravlja enajstdeseto leto. Rojena je v Holandiji, izhajala iz prave rudarske družine; tam je spoznala FRANCA NOVAKA, ki je tja gor prišel s trebuhom za kruhom. Ker pa je bil politično nezanesljiv, komaj se mu je rodil hči Jožica, že je morala družinica v rodni kraj, na Jerinov grič, kjer sta si z muko postavila hišico. Bili so resnično težki časi: Franc se je zaposlil v preboldski tovarni, Rezi je doma gospodinjala. Vmes pa je bila vrdeča politika, ki je tedensko privabljala žandarje. Mož je moral večkrat v zapor, tudi v Ivanico, s Slavkom Slanderom sta bila iskrena prijatelja. Leto dvainštirideseto je bilo usodno; France je bil v Celju ustreljen, Rezi in mala Jožica sta morali v taborišče. Obe sta se dobro držali, vrnili sta se v rojstno vas ustreljenega Franceta. Zdaj pa, ko se nabirajo leta, se vtihotapljuje tudi razne bolezni: revma, sladkorna in tako naprej. Kdaj pa kdaj pa Rezi le spregovori in obudi kak spomin. Tako je ondan nanesel pogovor na narodnega heroja Dušana Kvedra-Tomaža. Takole je Rezi na pripoved:

— Pred mnogimi leti, bilo je pred vojno...

Bili so hudi časi, resnično težki za delavca, proletarca. Mož Francelj je imel delo v tekstilni tovarni Prebold. Slabo je zaslužil. Pretanak je bil kos kruha zanj, zame in za malo Jožico. Težave nas niso strle; mož mi je vedno govoril o lepših dneh, ki jih bomo nekoč dočakali...

Zrtvovala sva vse, kar sva v tistem času mogla zrtvovati, da sva si zgradila hišico. Kljub vsemu se je možu uresničila želja: živeti pod lastno streho.

In mogla bi povsem mirno živeti, če ne bi bil mož med tistimi, ki so oznanjali napredne ideje, ki so bili na seznamu držati nevarnih ljudi. Na večer, ko je padel mrak, mi je mož večkrat dejal:

— Rezi, nocjo pridejo...

Vedela sem, da so to njegovi, ki bodo govorili dolgo v noč in se od časa do razgela v premajhni kuhinji in postali preglašni. Bala sem se preglašnih pogovorov, bala žandarjev, ki so zagotovo prišli in premetali vsak kot. Tedaj pač nisem razumela vsebine knjig, ki sem jih porazpolaknila, tja pač, kjer je bilo še najbolj varno. Žandarji pa so brskali svojo pot in se hučovali.

— Prekleti komunisti, na dan z vašimi katekizmi!...

Najbolj nevarno pa je bilo skrivati ljudi, ilegalce. Včasih mi je mož kar sredi noči povedal novico.

— Pripravi podstrešno sobico, jutri bomo nekoga prenočili!...

— Koga spet?

— Enega od naših. In te nič se ne razburjaj! Našim moramo pomagati. Seveda jim moramo pomagati. Temu nisem nikoli nasprotovala, čeprav sem vedela, da bomo morali spregledati pri hranji. Vskakdo, ki je prišel, je moral tudi jesti. Na to moj Francelj ni dosti mislil.

— Bo že nekako. Kjer je prostora in hrane za tri, bo še za četrtega!

Enkrat, bilo je poleti 1936, pa se je resneje zamislil. Dva, tri dni je bil nekam molčeč, kakor da nekaj tveganega razmišlja, potem pa mi je rekel:

— Rezi, pogovoriti se moram s teboj.

Vedela sem, da gre za nekaj zelo važnega, zakaj mož političnih zadev ni rad prelagal na moja ramena. Morda sem bila v teh stvareh premalo načitana, čeprav mi je marsikaj zaupal in nisem skoraj nikoli glasno negotovala. Zdaj pa sem se le malo preveč ustrašila.

— Spet ilegalca?

— Da. In ne za en dan, morda za mesec, dva, tri...

Prepoznal je moj strah in razumel, da se ne bojim zgolj za hrano, marveč tudi zanj, za vso našo družino. Žandarmerija bi mogla priti na sled, aretirati moža in ilegalca in družina bi ostala brez kruha. Na vse, prav na vse je bilo treba pomisliti in mož se je tega zavedal. Tolažil me je.

— Ne boj se, Rezi, študent je, ne bo zahteven, res ne.

Povedal mi je nekaj več o njem, čeprav sem slutila, kako mi nekatere stvari spetno prikriva, ker je pač to stroga tajna in mora tajnost tudi ostati. Rekel pa mi je, da bi moral ta ilegalce gori h Kotnikovemu Tonetu, toda on je žandarmeriji še bolj na obeh, saj mu kar naprej nekaj premetavajo. Ali pa morda kam drugam, kjer pa tudi ni tako varno.

— Kar naj pride, sem rekla in tisto noč nisem mogla zaspati; take ženske, žene in matere: večna skrb za družino.

Potem je res prišel. Če se ne motim, je prišla z njim Mica Slander in še nekdo drug. Jaz sem se za trenutek umaknila, mož Francelj pa jih je povabil v podstrešno sobico. Dolgo se niso razšli. Ponoči pa mi je mož zvesto naročal:

— Naš gost je nekaj bolan in moral bo imeti djetno hrano...

— Vsak dan meso? sem se hitro ustrašila.

— Ah, to ne. Sicer pa se bosta že sama pomenila. Prijazen fant je, zelo mlad in skromen...

No, zares sva se pomenila glede hrane. Ni bil zahteven, le tožil je, da mu nagajajo

prebavila in da mu je hudo, ker mi dela nevednosti s pripravljanjem hrane... Dnevno je moral použiti pet skromnih obrokov, pripravljenih na olju. In zares je bil mlad. Komaj zdaj sem uganila, da mu je bilo takrat enaindvajset let. In njegov videz je bil še mlajši. Včasih, ko sem prišla, je sedel na stolu ob oknu in bral; največkrat je imel knjigo v roki, skorajda ob vsakem najinem srečanju. Le včasih je zakoračil po sobici in stopil predme.

— Ste hudi name? Veste, ne gre drugače, ne gre in ne gre... Ali vam je mož kaj povedal o meni? me je pogledal z blagimi, a nekak samozavestnimi očmi in njegova dokaj visoka postava se je za trenutek malce upognila.

— Malo že, dosti pa ne, sem povedala resnico.

— Mislim, da ne bo prišlo žandarjem na nos, ko si je pogladil goste, ne pretemne lase.

— Zaradi nas ste lahko brez skrbi, sem vsakič pristavila, on pa se mi je rahlo nasmešnil.

— Gospa, najlepša hvala!...

Tako so minevali dnevi, minevale skrbi in mineval je strah. Našega ilegalca so večkrat obiskali skrivni gosti, med njimi Lidija Šentjura, Mica Slander, ki je večkrat splezala kar skozi okno, menda zaradi varnosti, zakaj naša hiša je čisto ob cesti...

Tudi mož Francelj je bil s »tajno« kar zadovoljen in mi je večkrat zaupal priznanje.

— Rezi, počasi boš še ti komunistka!...

Nato pa se je hitro spremenil. Menda sta minila kar dva polna meseca, ko je mož pritekel v podstrešno sobico in mi v sapi povedal:

— Napadlo ga je. Menda je slepo črevo ali kaj. Moral bo k zdravniku. In to takoj. Bi hotela poiskati voznika?

— Kam pa naj grem? sem rekla. Jaz pač nisem poznala vseh zanesljivih ljudi, saj sem pred dobrimi tremi leti prišla iz Holandije, kjer sem bila od rojstva; zato mi slovenščina ni šla kaj prida z jezika.

— Kaj pa tvoja sestra Mici?

— Prav, k njej stopim.

In je šel. Nekam previdno je začel.

— Mici, gosta imamo v hiši...

— Vem, je priznala in se nasmešnila. Potem pa je kar odločno povedala: Francelj, jaz vse vem, Rezi mi je povedala...

— Prav, je zamahnil z roko, kakor da mu nekaj ni povsem všeč, vendar je skoraj ukazal:

— Stopi k Pergosovemu Jožku. Dober in pošten možak je. Reci mu, naj takoj zapreže konja, takoj mora z bolnikom v Zalec, takoj.

Mici je tekla v vas h kmetu Pergosu in Jožko se je sredi dela prijazno nasmešnil.

— Da se tako mudi? Potlej pa kar naj pride. Fuks bo precej nared!

In res je bil. Naš ilegallec je previdno stopil iz hiše, prvič po dveh mesecih, potem pa sta ga mož Francelj in Mica Slander rahlo podpirala; kljub bolečinam na desni strani trebuhā je stopal nekak zravnano, kakor da se hoče nagledati zelene narave, da se hoče doobra nadihati svežega zraka.

Trije, naš ilegallec in Mica Slander, pa Pergosov Jožko, eden najprijaznejših kmetov v čudoviti vasi Šešče, so sedli v imeniten kmečki koloselj in Fuks je potegnil proti Zalcu.

Zdravnik, dr. Lončičkar si glede priimka novega pacienta ni delal preglavic, čeprav je o zadevi malce posumil. Odkrito je povedal diagnozo: slepič. Da je tudi navsvet za zdravljenje — seveda mož bo moral v bolnišnico.

Vrnili so se in začele so se hitre priprave za odhod. Na večer, v mraku se je poslovil. Bolečine so za trenutek zasenčile vder obraz, a vendar mi je krepko stisnil roko in dejal:

— Gospa Rezi, prav lepa hvala za vse, lepa hvala...

Začutila sem neko praznino v hiši in prav nič nisem pomislila, da sta za meno dva meseca neprestane nevarnosti. Mož pa mi je še tisti večer priznal pravo ime ilegalca.

— Rezi, ta, ki je odšel, je bil Dušan Kveder, naš človek, komunist.

— Bilo je pred mnogimi leti, končuje pripoved REZI NOVAK iz Šešč pri Preboldu, a zdi se mi, kakor da je vder in vedno nasmejan Dušan včeraj odšel...

— Ali sta se po vojni še kdaj srečala? jo sprašujemo, ko vidimo njeno zagretost do tistih pravih, srčnih, resničnih komunistov.

— Ko sem uveljavljala leta, sem mu pisala v Beograd. Ni mi postal zgolj potrđilo, napisal mi je lepo pismo, polno čutečih besed. In rekla sem:

— Ni mi žal prestanega strahu, saj je bil Dušan Kveder človek v pravem pomenu besede CLOVEK; ko sem pred leti zvedela, da je umrl, mi je bilo hudo pri srcu, tako hudo, kot takrat, ko sem zvedela, da so mi v Celju ustrelili moža, je končala pripoved, gledala v dolino, ki spet dobiva zeleno podo, njen otožen pogled pa je tiho prosil samo eno: Da bi se vrnilo zdravje, to ljubo zdravje, ki ga ljudje, izmučeni od taborišč in jetniških martirij še kako pogrešajo.

SKUPŠČINA OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU
KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZK ŠENTJUR PRI CELJU
OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŠENTJUR PRI CELJU
OBČINSKI SINDIKALNI SVET ŠENTJUR PRI CELJU
OBČINSKI ODBOR ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV NOB ŠENTJUR PRI CELJU
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS ŠENTJUR PRI CELJU

ISKRENO ČESTITAJO VSEM DELOVNIH LJUDEM ZA PRAZNIK DELA — 1. MAJ!

STORE ŽELEZARNA STORE

SLOVENSKE ŽELEZARNE

ISKRENO ČESTITAMO VSEM DELOVNIH LJUDEM IN POSLOVNIH PRIJATELJEM OB PRAZNIKU DELA 1. MAJU IN 30-LETNICI OSVOBODITVE.

LESNA INDUSTRIJA

Šentjur pri Celju

TOZD Lesna oprema Mestinje tel. 82-034
TOZD Zaga in furnirnica Sentjur tel. 74-035

OB DELAVSKEM PRAZNIKU 1. MAJU ČESTITAMO VSEM DELOVNIH LJUDEM IN SVOJIM POSLOVNIH SODELAVCEM IN JIM ŽELIMO OBILO DELOVNIH USPEHOV

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC

KOMITE OBČINSKE KONFERENCE
ZK ŽALEC

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
ŽALEC

OBČINSKI SINDIKALNI SVET ŽALEC
OBČINSKI ODBOR ZVEZE
ZDRUŽENJ BORCEV NOB ŽALEC

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS
ŽALEC

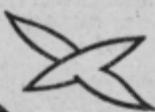
K PRAZNIKU DELA — 1. MAJU IN 30-LETNICI
OSVOBODITVE ČESTITAMO VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM

MINERVA ŽALEC — ZABUKOVICA
TOVARNA ZA PREDELAVO PLASTIKE IN KOVIN

ISKRENO ČESTITAMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM OB PRAZNIKU DELA
— 1. MAJU IN 30-LETNICI
OSVOBODITVE Z ŽELJO,
DA BI BILI USPEŠNI NA VSEH
DELOVNIH PODROČJIH

aero

KEMIČNA, GRAFIČNA IN PAPIRNA INDUSTRIJA
CELJE

OB DELAVSKEM PRAZNIKU
1. MAJU IN OB 30-LETNICI
OSVOBODITVE ČESTITAMO
DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM SODELAVCEM

PRIPOROČAMO SE Z NAŠIMI
PROIZVODI!

CINKARNA CELJE

DRUŽBENO-POLITIČNE
ORGANIZACIJE IN SAMOUPRAVNI
ORGANI OZD IN TOZD-ov
ČESTITAJO VSEM DELOVNIM
LJUDEM ZA PRAZNIK DELA
— 1. MAJ.

NAŠE ŽIVLJENJSKE POTI

94 LET KORENOVE MAME

Ko so pionirji in mladinci osnovne šole v Petrovčah ob 8. marcu obiskali najstarejšo Petrovčanko, 94-letno Korenovo mamo, se kar niso mogli načuditi, kako je še živahna in bistra.

94 let je dolga doba, posebno, če jo človek preživi tako, kot jo je Korenova mama. »Ta leta skrivajo marsikaj,« sem si rekla in odšla k njej. Vesela me je bila, Korenova mama je vesela vsakogar, ki jo obišče.

Rodila se je 11. avgusta leta 1881 v Petrovčah kot nezakonski otrok. In tu se začne njena bridka življenjska pot.

Kako ste preživeli svoja otroška leta, sem jo vprašala.

»Hudo je bilo. Mati je bila dninarka. Vsak dan me je vodila s seboj v dnino, od ust si je pritrkala kruh zame. Kruha sem bila vedno lačna. Pozimi sva sušili skorje, da sva se preživeli. Kadar je bila lakota najhujša, sem šla k teti in jo s sklenjenimi rokami prosila kruha. Kako sem trpela, ko sem prosila, rajši bi dobila klofuto, kot pa prosta, toda lakota je bila močnejša od ponosa.

Očeta sem spoznala čisto slučajno. Velikokrat je vozil opeko mimo na

še hiše, pa mi je nekoč rekla soseda: »Poglej, to je tvoj oče!« Toda minilo je še dokaj let, preden sem spregovorila z njim. Bilo mi je 43 let. Ležala sem v bolnici, bila sem operirana. Nekega dne je prišel. Ne zaradi mene. Slučajno je bil pri nekom na obisku, pa se je oglašil pri meni. Sedel je na posteljo in rekel: »Kako moreš ti reči, da sem jaz tvoj oče.« »Ce se vi pišete Alojz Fridl,« sem mirno rekla, »potem ste moj oče.« »No, potem bo že držalo,« je odsotno odgovoril. »Saj nič ne potrebujem,« sem ga takoj potolažila, »ko sem vas najbolj potrebovala, vas tako ni bilo.« »Vem, da nič ne potrebuješ, saj imaš več kot jaz,« je spregovoril po daljšem molku. Samo enkrat sem ga še videla. Za njegovo smrt pa sem izvedela, ko je bil že pokopan.

Več kot štirideset let ste imeli obrt, šivali ste. Pri vas se je tzučilo 37 šivilj. Povejte kaj o svojem delu.

»Mati mi je vedno govorila, da se moram nekaj izučiti, da ne bom takšna reva dninarka, kot je bila ona. Šivanje me ni veselilo, a sem se vseeno izučila. Mnogo kasneje sem spoznala, da mi

je že takrat položila v roke velik kos kruha. S šivanjem sem preživljala svojo družino v dnevi, ko je bila povsod lakota. Mož ni za nič skrbel. Sama sem vagojila otroka ob tankem kosu kruha. Naučila sem ju sploščati delo in ljudi. Hči se je še kot otrok naučila šivati, sin je umrl. A ko gledam nazaj v leta, ko je bilo najhujše, spoznavam, da je bilo zaradi otrok vredno živeti, sicer bi klonila. Tako hudo je bilo.

Ali vas vaše učenke še obiščejo?

»O, še. Mnoge so že mrtve, tiste, ki pa še žive, me večkrat obiščejo. Hvaležne so mi.« (S ponosom pokaže vazo, na njej piše: Dragi Korenovi mami zdravje in vse lepo ob 90-letnici — hvaležni Trezi in Fani).

Ali se spominjate kaj veselega iz dni, ko ste bili še šivilja s krogom vajenk?

»Veselega? Malo je bilo veselega. Dela je bilo vedno dovolj. Vse življenje je bilo samo garanje. Spominjam se, da so k nam radi zahajali berači. V kokoški iz finega porcelana sem imela vedno shranjen drobiž zanj. Nihče ni šel od hiše praznih rok. Toda enkrat se spominjam, da nisem niti sama

imela prebite pare, ko je prišel nek berač. Rekla sem mu, da danes nimam ničesar zanj. Užaljeno je pogledal mene, nato pa še štiri učenke in rekel: »Vas ni sram, štiri učenke, pa nič denarja.« Bila sem užaljena in žalostna. Takrat so bili res hudi časi.

Ali se je kdaj zgodilo, da niste imeli dela?

»Ja, samo enkrat. Takrat, ko je bil hmelj po 100 din. Savinčanke so hotele postati bolj mestne, zato so si šivale v mestu, jaz pa sem bila takrat za njih »pregmeja«. Ko so tisti časi minili, sem bila pa spet jaz dobra.

Kako preživljate svoj prosti čas?

»Moje največje veselje so knjige. Vnukinja in njen mož skrbita, da imam dovolj knjig. Berem pa veliko. Kaj vse sem že prebrala. Tudi časopis vsak dan preberem, saj me zanima, kaj se dogaja po svetu.

Katero knjigo ste nazadnje prebrali in katera vam je bila najbolj všeč?

»Rada berem resnične zgodbe. Všeč so mi mladinske povesti. Zdaj berem F. Detela Zbrane spiše. Od vseh knjig pa mi je bil najbolj všeč Sinkiewiczov Potop. Tudi hčeri je bila všeč. Kadar pa ne

čitam, se poigram s pravnukinjo Natašo. Saj je ne morem dvigniti v krilo, a ona tako pričetno čeblja: »Babica pride, babici grem.« Zelo lepo se razumeva.

Vidim, da ste zdaj srečni, česa si še želite?

»Zdaj imam vse. Nikoli nisem niti sanjala, da mi bo kdaj tako lepo. Vsi tako lepo skrbne zame, zdaj sem resnično srečna. Želim si le, da bi bilo tako še naprej, predvsem pa, da bi bili vsi zdravi.«

In še nekaj mi je zapala Korenova mama. »Vsi najpomembnejši dogodki v mojem življenju so povezani s številko 11. Rodila sem se 11. ob

11. uri, 11. sem se poročila, 1911 se je rodila hči, 11. 11. 1925 ob 11. uri sem bila operirana. Vedno pravim, da bom 11. tudi umrla.«

Hčerka se raje spominja še ostalih enajstic, ki jih je mama pozabila naštetiti in nato reče: »Mama, o smrti pa kar ničesar ne govori!« 94-letna Korenova mama se na to živahno nasmehne.

Ko se poslovim, me še dolgo grejejo njene tople oči. Spremlja me mešanica grenkobe in sreče. Predvsem sreče, saj je Korenova mama zdaj resnično srečna.

ANKA KRČMAR

MATI - PETDESET LET INVALIDKA

O idiličnosti Kozjanske pokrajine sem se še enkrat prepričala, ko sem pred nekaj dnevi obiska-

la Zmaherjevo mamo — 78-letno invalidko v Vinskem vrhu. Zmaherjeva mama je

kjub starosti in invalidnosti še vedno živahna. V Vinskem vrhu živi in gospodinji že nekaj let sinovi družinici. Ko sem jo povprašala o njeni življenjski poti, mi je izročila zvezek s svojim življenjepisom. Na moje začudene poglede je takole odgovorila: »V nočeh brez spanja mnogo razmišljam o svojem življenju, potem pa zapišem. Listala sem po zvezku njenih spominov in pred mano je vstala živa predstava o življenju ene tisočletih mater, o življenju matere, ki je že 50 let invalidka in ki je dala življenje 10 otrokom.

Ana je zagledala luč sveta leta 1897 v Vinskem vrhu. Njen oče je bil reven čevljar, tako da je že zelo zgodaj občutila trdo pest revščine. Kakor hitro je shodila, je Ana že morala na krpici zemlje pasti živino. Leta revščine so se nadaljevala še potem, ko se je v osnovni šoli naučila brati in pi-

sati... Ko je Ana dopolnila 17 let, so prišla leta prve svetovne vojne. Če so hoteli imeti vsaj vsakdanji kruh, so morali vsi skupaj na svojem malem posestvu trdo delati; tudi Ana. Leta 1924 se je omožila, a je usoda hotela, da ni bila dolgo srečna. Dve leti kasneje je izgubila desno roko. Tudi mož je bil slabega zdravlja in je po desetih letih zakona umrl. Na njenih plečih je ostala skrb za preživljanje petih otrok. Najstarejši je štel šele 9 let, najmlajši pa je imel komaj 10 mesecev. Dan za dnem je garala — težko je bilo — z eno samo roko je morala pridelati toliko, da se je preživelo 5 lačnih ust... Leta 1936 se je Ana odločila, da se vnovič poroči. Ni ji preostalo drugega; otroci so bili potrebni skrbne očetove roke... Zal, ji tudi tokrat ni bila usoda naklonjena — mož je hudo zbolel in bil šest let prikovan na posteljo, potem

je umrl v 84. letu starosti. Koliko bridkosti v nekaj letih! V teh letih je rodila 10 otrok — šest jih še živi, trije so umrli v otroških letih, eden pa je padel v partizanski uniformi, ko mu je bilo 20 let. Tudi v drugi svetovni vojni je Ana mnogo trpela. Dan in noč je trepetala za sinova, ki sta bila v partizanih. Mnogo partizanov je v tistih časih dobilo zatočišče pri Zmaherjevi mami. Živo se spominja hude borbe Serčerjeve brigade septembra 1944 z Nemci. Krogle so švigale kot za stavo; Nemci so požgali del vasi in tudi pri Zmaherjevih naredili veliko škodo. Sledovi te bitke se še danes poznajo na njihovi domačiji.

Vseh šest preživelih otrok se je poročilo in ustvarilo družine, le najmlajšega je zadela nesreča. Pred nekaj leti mu je umrla žena in pustila tri majhne otroke, potrebne materine ljubezni in top-

lih, skrbnih rok. Pa se je Ana odločila, da bo jesen svojega življenja preživel pri nesrečni sinovi družinici in nadomeščala mater Bojanu, Mirici in Jožici. Ana ima samo eno roko — je pa ta toliko bolj topla in ljubeča.

V zapiskih Zmaherjeve mame sem zasledila, da se je ob junijskem potresu lani tudi pri njih močno treslo. Na zidovih hiše so nastale za ped velike razpoke. Zunanje stene so morali podpreti s tramovi... Zmaherjeva mama je potožila, da so uvrstili škodo, ki je nastala na poslopju, v II. kategorijo, kar vsekakor ni popolnoma objektivno. Dan za dnem živijo v strahu, da se jim ob nenadnem sunku vetra ne bi vsa teža strehe podržala na glavo...

Tako je Anino življenje. Vedno je bilo prežeto z revščino, pomanjkanjem in trpljenjem — pa je zato toliko bolj bogato.

LENKA VRABIC

KMETIJSTVO

POŠTENOST
IN
ZAUPANJE

Mnogi kmetje menijo, da jih klavnice goljufajo pri tehtanju, zlasti kadar jim plačajo meso, ne žive teže živali, mlekarne pa pri merjenju tolsče in ugotavljanju kakovosti mleka. O tem se precej govori tudi na sestankih. Negodovanje odvrta kmete od podjetnosti in jim kali veselje do kmetijskih del. Pri odkupu bi se morala uveljaviti poštenost in zaupanje.

Dober predlog sem slišal pred kratkim na živilnorojsko veterinarskem zavodu. Menim, da je nepristranski, saj pri odkupu živine in mleka zavod nima neposrednih koristi. Sicer pa naj o tem presodijo tudi drugi.

Nezaupanje kmetov do odkupovalcev živine in mleka, oziroma do podjetij, za katera odkupujejo, je včasih utemeljeno, pogosto pa ga povzroča le sum. Človek sumi, kadar stvari ne pozna. Klavnice dovoljujejo, da zastopniki živilnorojskega prisostvujejo klavni živine in tehtanju mesa. Nekateri kmetovalci pa ne zaupajo niti takim zastopnikom. Radi bi se pričali sami. Zato naj bi klavnice in mlekarne določile npr. en dan v mesecu, ko bi si lahko vsak živilnorojec ogledal, kako delajo. To bi morda bilo težko uskladiti s higienskimi predpisi, a z dobro voljo bi se gotovo dalo. Več obiskov bi bilo verjetno le prve mesece, ko bi kmetje zvedeli za tako možnost. Kakor bi raslo zaupanje, tako bi obiski upadali.

Na zavodu so se dodali, da v nekaterih tujih državah že imajo tako. Tam ni sumničnej, ne špekulacij pri odkupu. Zakaj torej pri nas ne bi mogli poskusiti ali kar uređiti tako?

Kmet iz Pomurja mi je pred kratkim razlagal, da je bil v klavnici, ker je prodal precej pitanih goved. Ko sem nalašč podvomil, ali pošteno tehtajo, me je prepričeval, da ne more biti nobenih špekulacij. Opisoval je, kar je videl. Pomislil sem, da bi verjetno tudi drugi kmetovalci, ki bi videli, kar je videl on, menili enako. Zakaj torej skrivati pred njimi?

Pri mleku je nekoliko drugače. Mnogi živilnorojci dvomijo, da bi se tolsča in kakovost tako spreminjali, kot dobijo plačano. Kakšna naj bi bila kontrola? Zdaj so navadno tri. Mlekarna jemlje vzorce mleka za določanje odkupne cene. Živilnorojsko veterinarski zavod jemlje vzorce za ugotavljanje tolsče pri tistih pasemskih kravah, za katere vodi kontrolo. Občinski veterinarski inšpektor pa jemlje vzorce zato, da ugotavlja, za katero mleko se lahko prizna premija. Vse to bi lahko opravljala le ena, nepristranska kontrola, kar bi bilo tudi najcenejše. Če ne bi bila iz mlekarne, bi odpadel sum, da je njihovo mleko slabo ocenjeno zato, da bi zanj dobili manj. Tak sum bi lahko odpravljali tudi tako, da bi en dan v mesecu bila mlekarne odprta za vse prodajalce mleka in bi si lahko ogledali, kako tam delajo.

Predloga gotovo nista neuresničljiva. Potrebna je le dobra volja, pa bo veliko manj nezaupanja in negodovanja.

JOZE PETEK

PRAZNIK DELA

TUDI KMETOV

Mnogotere in neizbrisljive so vezi in usoda delavcev in delovnih kmetov, tako v zgodovini, v sedanjosti in v prihodnje.

Prva je razredna vez. Ne bi govorili o tem, ali kmet pripada družbenemu razredu ali ne. Eno je zanesljivo, da so bili v razrednih bojih kmetje, delovni ljudje seveda, vedno na strani delavcev, da je bila usoda kmetov zrcalna slika delavčeve usode. Če je šlo delavcu slabo, je šlo slabo tudi kmetu. In končno. V vseh socialnih revolucijah sta stopala delavec in kmet družno zoper izkoriščevalski razred.

Druga vez je krvna vez. Od kod izhaja slovenski delavski razred. Od kod bi, če ne iz vasí, saj je ob koncu vojne bilo v Sloveniji okoli 80 odstotkov ljudi kmečkega stanu. Današnjemu industrijskemu delavcu, intelektualcu najdemo na zemlji brata, očeta ali vsaj deda. Delovne, ustvarjalne roke so izšle s kmetij, kočarij, viničarij...

Se zlasti pa so vezi čvrsto stikane današnji dan. Od standarda delavca je odvisen standard kmeta. Od uspešnosti industrije boljše in uspešnejše delo kmeta. Kmet je z delavcem povezan tudi sicer v samoupravnih interesnih skupnostih. Delavec in kmet danes skupaj vlagata in skupaj izkoriščata pridobitve zdravstvenega varstva. Med upokojeenci je bilo v začetku tega leta na območju celjske regije že okoli 5.000 kmetov.

Delavci danes dobro ločijo med delovnim kmetom in zemljiškimi špekulantmi. Današnji čas in tudi prihodnji bo tak, da je in bo edino merilo pripadnosti delo, kajti kakšna je danes vrednost zemlje brez vloženega dela? In ko si boste ob prazniku dela sešla v roke delavec in kmet, bosta čestitala praznik drug drugemu — praznik dela.

J. KRASOVEC

PROBLEMI
MLADIH
KMETOV

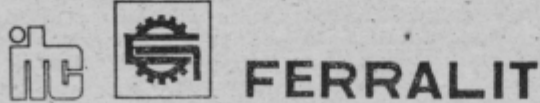
Aktivi mladih zadržnikov v žalski občini neaktivni — Izjemi samo Grižani in Prebolčani — Pomoč občinske konference Zveze socialistične mladine kmetom — Kako omejiti odhajanje mladih kmetov v druge poklice?

V žalski občini deluje pod okriljem občinske konference ZSM devet mladih aktivov zadržnikov. Zal je večina teh aktivov nedelovnih, z izjemo griškega in preboldskega, določeno dejavnost pa kažeta tudi aktiva v Prešici in na Vranskem. To je skoraj nerazumljivo, še posebej, če upoštevamo, da je žalska občina pretežno kmetijska in bi lahko ustanovili v okviru zadržniških enot še večje število teh aktivov. Pogoj za ustanovitev bi lahko trenutno našli v štirinajstih enotah.

Aktivi mladih zadržnikov so nekakšne temeljne organizacije združenja mladih kmečkih proizvajalcev in so se že večkrat izkazali s svojim delom. Mladi pripravljajo nekakšna strokovna predavanja, uničujejo divji hmelj, sodelujejo na različnih tekmovanjih (prav Prebolčani in Grižani so na republiških tekmovanjih dosegli že lepe uspehe), prirejajo kuharske tečaje, seveda pa dobro sodelujejo tudi z drugimi organizacijami in društvi v kraju. Ob vsem tem ne smemo pozabljati, da so to vendarle mladi ljudje in da potrebujejo tudi zabavo. Večkrat na leto pripravijo razne zabavne večere za svoje krajanje, na ta način pa si prislužijo tudi denar za svoje delovanje. Ko naštevamo vse te njihove dejavnosti, pa ne smemo pozabiti še na eno nalogo, ki jo opravljajo aktivni mladih zadržnikov. Skrbijo namreč za idejno-po-

litično izobraževanje mladih kmečkih fantov in deklet. Pri občinski konferenci Zveze socialistične mladine žalski se bodo v bodoče trudili, da bi čim več mladih kmečkih ljudi pritegnili kmetijske šole. Koliko jim bo to uspelo, še ne vedo. Upajo, da se vsaj nekoliko dvigne izobrazbena struktura mladih, pa vendarle obstaja tu je potrebno opozoriti na nekaj. Vemo, da so mladi kmetijske šole brez pravih sodobnih kmetijskih strojev brez učbenikov... Prav gotovo bo potrebna širša socialna lidarnost družbe. Velik problem so tudi štipendije. Na več si mladi pomagajo s štipendijami, ki jih dobijo v kombinatu. Ena izmed osnovnih nalog, ki čaka občinsko konferenco Zveze socialistične mladine, je, da bodo ustvarili bolj skrbelj za to, da se bodo mladi po končanem študiju zaposlili na domačih kmetijah. Večkrat so se pogovarjali z mladimi, ki so končali kakršnokoli kmetijsko šolo, in prav ti mladi so zatrjevali, da jim ni do zaposlitve na domači kmetiji, ker se to delo danes pre malo vrednoti. Še prav posebej občutiti odhajanje kmečkih ljudi v druge poklice na obrobni predelih žalske občine. Vodstvo žalske mladinske konference bo skušalo to odhajanje omejiti tako, da se bodo začeli bolj načrtno dogovarjati s Kombinatom za sistematično vlaganje kreditov v kmetije na obrobni pa tudi višinskih predelih.

JANEZ VEDENIČ

FERRALIT

ŽALEC

Svet za kadre delovne organizacije

objavlja
prosto delovno mesto

REFERENTA-FAKTURISTA

Pogoji za sprejem na delovno mesto so:

1. ekonomski tehnik in 4 leta delovnih izkušenj
2. znanje strojepisja, vestnost in natančnost

Interesenti za zasedbo delovnega mesta naj se oglasijo osebno na razgovor v Splošno-kadrovskem sektorju in vložijo pismene prijave v 15 dneh po objavi na naslov: Ferralit Žalec, Slandrov trg 22.

OBČINSKI SVET ZVEZE
SINDIKATOV ŽALEC

sprejme na delo

strokovnega sodelavca
s 16-urno zaposlitvijo
tedensko

Prijave sprejemamo do zasedbe delovnega mesta.

SLUŽBA DRUŽBENEGA
KNJIGOVODSTVA V SR
SLOVENIJI

Podružnica Celje

objavlja
naslednja prosta delovna mesta

1. DVA DELAVCA

z visokošolsko izobrazbo
ekonomske ali pravne smeri

2. DVA DELAVCA

z višješolsko izobrazbo
ekonomske ali pravne smeri

3. PET DELAVCEV

s končano ekonomsko srednjo šolo,
gimnazijo ali srednjo administrativno šolo

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe do 28. aprila 1975 kadrovski službi Podružnice:

- dokazilo o šolski izobrazbi
- življenjepis.

5000 UPOKOJENIH
KMETOV

Na območju celjske podružnice skupnosti pokojniškega in invalidskega zavarovanja, ki obsega občine (Brežice, Sevnica, Laško, Celje, Zalec, Mozirje, Konjice, Sentjur in Šmarje) je bilo ob koncu februarja 4911 kmetov, ki so dobili starostno pokojnino. Od tega je 3.600 kmetov-lastnikov, 26 borcev NOV (pred 9. 9. 1943) 136 kmetov-borcev z varstvenim dodatkom, 970 prevžitkarjev, ostali pa so upravičeni na družinske pokojnine iz vseh prej naštetih kategorij kmečkih upokojeencev.

Letos se bo število upravičencev na starostne pokojnine med kmeti povečalo, saj je v veljavi že starostna meja 65 let.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

DELA V HMELJISCIN — V teh dneh je v Savinjski dolini pravi živ-zav po hmeljskih. Hmeljarji, ki so sedaj že odkopali ter obrezali hmeljsko trto, so pričeli z napeljavo vrvic. V dobrih 15 dneh morajo napeljati več milijonov vrvic, da se jih bo hmeljska trta oprijela in rasla...
Foto: T. Tavčar

Stasa Gorešek

OČEM SKRITA MODA

Vsaka garderoba se začne pri spodnjem perilu, ki je zelo pomemben del oblačila. Res, da je spodnje perilo skrito pod obleko, vendar je tudi od njega odvisen ves zunanji videz. Tako se vzporedno z modo oblikuje in spreminja tudi ta, sicer očem skrit, del garderobe.

Posebno sedaj bo pravi čas, da si pogledamo in, če je potrebno, tudi obnovimo svoje spodnje perilo. Težja oblačila bodo namreč zamenjale lahke in tanke obleke, bluze in krila in urejeno in lepo spodnje perilo bo še kako pomembno.

V zadnjem času je prišlo do prijetnih sprememb, tako da sodobno spodnje perilo telesa ne utesnjuje in ne ovira gibanja, temveč dopušča, da je telo prožno, da koža diha in podobno. Poleg vse večje praktičnosti in udobnosti pa je postalo tudi veliko lepše. Priljubljeni kompleti nedrčka in hlačk so največkrat nepodloženi in sešiti iz raztegljivih materialov, ki telo oblikujejo. Tudi kombineža je postala lepša, bolj romantična in bolj žensvena. Ima ozke naramnice, krojena je oprijeto po telesu, poživlja pa jo bogata čipka.

Moderno spodnje perilo je pestro in živahno obarvano, včasih celo potiskano ali zvezeno, v zadnjem času pa je zelo priljubljeno v črni barvi.

priporočamo

Praktično čutarico za izlete, piknike in šport lahko kupite v dveh velikostih (0,60 in 1 liter) na športnem oddelku veleblagovnice T. Ceni: 91,25 in 116,49 din.

V Drogeriji imajo pestro izbiro električnih bliskavic (flashev) za vse fotoaparate. Kombinirani so na električni tok in na baterije. Različne izvedbe NATIONAL PE in YASHICA stanejo od 424,20 do 612,50 dinarja.

Izredno moderno krojene ženske trenče, narejene v Idealu Nova Gorica prodajajo v Salonu T. Na voljo so vam številke od 36 do 40, cena pa je 995 din.

V plastični škatli CURVER, uvoženi iz Holandije, bo lepo spravljena malica ali mrzlo kosilo. Kupite jo lahko v veleblagovnici Tkanina, cena 37,50 dinarja.

Tole mladostno in modno žensko bluzo-majico so sešili v Vezenini Maribor iz priljubljenega pliša. V temnejših barvah in v velikosti od 38 do 42 jo lahko izberete v prodajalni Ona-On. Cena 279 in 350 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

Vprašanje: Drhtijo mi roke, ne pijem pretirano, sem zelo občutljiv in bi se rad pozdravil.

Vaš bralec, star 22 let

Odgovarja dr. Milan Bekič: Vaše pismo daje dovolj razlogov za zmedo, lahko pa občasno popivanje ogroža vaše zdravje. Posledice pitja se sicer do neke meje opazijo, ne moremo pa je točno ločevati. Če bi hotel to vašo zmedo pojasniti, bi moral najprej spregovoriti o prenehanju uživanja alkohola in poudariti, da je zdravljenje še kar uspešno. Bolezenski znaki hitro minejo, proces se umiri že takoj ob začetku. Za vse pivoce, ki so se od-

krito in z iskreno željo odločili prenehati piti velja, da imajo veliko možnosti za uspeh. Tisti, ki vztrajajo, morajo tudi uspeti. Mnogi se dvignejo sami od sebe, brez kakršnekoli tuje pomoči. Zdravstveni delavci vam lahko ponudijo ne samo zdravljenje, ampak tudi vzgojo in socialno pomoč, to pa samo tistim, ki pri zdravljenju sodelujejo. Zavedamo se družbene odgovornosti in odpravljamo odnose, kadar je človek nezadovoljen, osamljen. Naša družba z vsemi svojimi organizmi, pa tudi z ustavo, se loteva tega problema z dolgotrajnim bojem, kar je naloga socialnih, vzgojnih, ekonomskih, političnih in drugih organov naše družbe.

oto
is

tovarna lahke obutve Šentjur pri Celju

Kolektiv Tovarne lahke obutve iskreno čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem ob 30-letnici osvoboditve in prazniku dela — 1. maju.

alpos

63230 Šentjur pri Celju

Oprema za gostinstvo, trgovine in široko potrošnja. Proizvodnja tankostenjskih sivnih cevij ter varilnih praškov.

tovarna kovinskih izdelkov in opreme

DELOVNI KOLEKTIV ALPOSA
 ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM
 IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
 OB 30-LETNICI OSVOBODITVE,
 25-LETNICI SAMOUPRAVLJANJA
 IN PRAZNIKU DELA

Nagradna prvomajska križanka

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno prvomajsko križanko, bo zreb razdelil tele nagrade:
 1. nagrada: 500 din
 2. nagrada: 300 din
 3. nagrada: 200 din
 5 nagrad po 100 din

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite PRVOMAJSKA NAGRADNA KRIZANKA. Pri zrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 8. maja.

NAGRAJENI RESEVALCI

Za nagradno slikovno uganko, objavljeno 10. aprila, smo prejeli 205 rešitev. Zreb je razdelil nagrade tako:

- 1. nagrada (100 din): **TREZIKA GORSEK**, 63302 Griže, Bezovnik 21
- 2. do 6. nagrado (po 50 din) prejmejo:
V. HERMAN, 63310 Zalec, Ložnica 25
MATE MOGILNICKI, 63320 Velenje, Saleška 19
BLANKA ŠLAPŠOK, 63270 Laško, Ulešce 15
VLADO SIPEK, 63312 Prebold, Latkova vas 106
JOZICA KRAJNC, 63220 Štore 13

Rešitev nagradne slikovne uganke:

Rešitev iz prejšnje številke
MAGICNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. starter, 2. kariera, 3. P. sank, 4. stearin, 5. pernica

★	MESTO V SZ	KRDELO	OKR. ZA OPUS	BERGAM. KRALJ	MESTO NA NIZO-ZEMSKEM (svila)	STANE SEVER	STVANJE SVETA	SIJAJ	ARCUS, LOK	ELEMENT SVINEC	ORANŽADA	STAR NAROD NASIH TLEH	NARIVVAŠKI ODER	GLOBOKO VREZANA REČNA SOTESKA
		NARKOZA			PRE-PROSTO REČNO PLOVILO					IGRALBO CELJSKEGA GLEDALIŠČA				
	TIŠINA, PST	DUHOVNI OČE SANIŠČE			NEŠKA REVIJA PRITOK RENA					CITA-TELIJICA OKLJUKI (kašje)				
	DUH PO OČGANEM		5. TMB ATENSKI VOJSKOVOĐJA *			VOJAK V TURCIJI KRAJ V SLOV. (Gornja)				NEGA-TIVEN ION TABELA				
	POSUŠENA KOKOSOVINA		AVSTR. SKLAD. TRINIERO-TOLUEN			SEL POD-ZEMNI HODNIK					HLOD GOROVJE V AV-STRIJI			
★	PLAN IZRAZ VESELJA			GIMNAST MIRO BREGREPA DVOČIČKA				EGIPT. PREDSED. SL. DI-RIGENT				KORE-OGRAF OTRIN VSPANJE		
	VEGA JURIJ	LAUDSTVO NA KURKLIH POŠKODNA ROKE			POKRAJINA V FRANCJI DIMKA			VULKAN V ITALIJI MEDIJSKI POLITIK					GLAVNI ŠTEVNIK ŽENSKO IME	
	VBOD Z NOŽEM	MED CELJSKA TOVARNA			KNJIŽ-NICA V LJUB-LJANI	OVIRON VRH NAD KO-BARIDOM				PREKA-NJE DEL POSODE			ITALI-JANSEVA REVIJA	KOMPA-TRIO
	TKANINA ZA BLAZINE		GRAFIK SMREKAR GRAD ANTON					PAVLOV IVAN		AM. PI-SATELJ JAN HUS				
	SKOMIZG				PESNIK SLOVEN. MODERNE			MANJŠE PLETENE KOŠARE				DOMAČE MOČKO IME		
	NIZKA OMAHA S PREDALI				MOZO-LJAVOST			HODNIK KI VODI VEN				NAUK O RITMU PTIČ TEKAČ PRIPAD. OSKOV		
										5. BEET-HOVNOVA SIMFO-NIJA IT. S POLNIK				
		STAR DENAR	PRVINA NIABIJ	NAPLA-CILA	FRANC. SALA-DATELJ	POLDRAG KAMEN	OZNAKA KOPRA	Organi-zation Armée Secréte	PRISPA-NIŠKO MESTO V ERN	PRITOK DRINE MESTO V WALESU				PASTIR ZVE-STOBA
		LAJZA PO-SKODBA KOSTI					KOOR KOSTI			SOL CI-ANOVO-DIKOVE KISLINE				
	NAPOVE-DOVALKA KOROCEC	MOLKO IME DNE ROKE					TROPSKO DREVO VERDIJ. OPERA			GOTO-VINA JEZERO V SZ				
	FRANC. FISATE-LJICA (George)		GR. PO-KRAJINA SKELET				SNEŽNE KROGLICE KRAJ NA NOTRANJ.			PESNIK A-KERC POLITIK MIKOVAN				
	KLADA ZA SEKANJE DRV		LESENO OGRADJE GLAS TROBENTE				PSI NIKALNI PRISLOV				RIMSKI DRŽAV-NIK	GLINA KRA-LJESTVO BERTVIH		
★	KRILLO POSLOPJA FRANC. REKA				MESTO OB MURSI KRALJ BOGOV			ODPENSK REN (orig.)				ARZEN EPSKO PES-NISTVO		
	OSNAKA SARA-JSVA	IBSENOVA DRAMA IRSKA (orig.)			GLAV. M. SENEGALA LESENO PIPALO				FRANC. PISATELJ DIVJA RACA					
	POZDRAV STARIH RIMLJA-ROV	HUBAD DEL FENIŠKE IGRE				JADRAN-SKI OTOK	ŠENSKI GLED. IGRALC 100			PADEŠ VODE POŠE-LEŠJE				DOBITNIK BOBLOVE NAGRADE ZA MIR PEVCO KING COLE
	LJUDSKO IME ZA RASLINO ESTIONIK		PRINOD V GOSTE MEDNET PAČUDELA					LAT. VEŠNIK 25.+1. ČRKA		PROSTOR ZA TEGGE VEŠNIK				
	PAČENJE, APEKTA-CIJA							ŠIVSE, HRANA					RUMENA DO RIEČA MINERAL. ZMES	
	GRKI IZRAVNITELJ KAPADOKIJE				ETIOPSKI PLE-MENSKI POGLEVAR			JUŽNI SADEŠ					DEL ST OPATA	

NT ZA SMEH

NA PRVOMAJSKI IZLET

Prvomajski prazniki so, kot vemo, priložnost za počitek ali izlete, peš ali z avtom ali kako drugače. Vprašanje je le, kam?

Mrzlica, na primer, ki je bila v stari Jugoslaviji simbol delavskih manifestacij ob prvem maju, je lahko brez strahu, da bi jo zdaj zavzeli preveč množično. Casi so se spremenili in danes le še redkokdo sili navkreber, če lahko tudi na ravnem najde svoj cilj.

»Pa vi? Kam boste pa šli vi?« je pred blagajno v trgovini precej na glas vprašala priletna tovarišica svojo znanko. »Midva hova šla v Benetke. V Trstu bo prevelika gužva.«

»Ne vem še,« je odvrnila ona, »letos najbrž do Monte Carla ali v Pariz, pa morda še kam drugam.«

Zanimivemu pogovoru, v katerem se je tovarišici z Benetkami povésil nos pred

Monte Carlom, so z radovednostjo prisluhnili slučajni prisotni potrošniki, saj je bil pravzaprav namenjen njim. Med njimi je bilo nekaj takih, ki gotovo ne bodo prišli dalj kot do Starega gradu ali mestnega parka ali pa se bodo zažvohotali s klopjo na vrtu.

»A vidiš?« je rekel starejši moški v ponošeni obleki svojemu sosedu.

»Mene tole nič ne zanima,« je odvrnil ta. »Zaradi mene lahko grejo tudi v Culokafrijo.«

»Kaj boš pa ti?« je silil vanj možakar. »Bom že kako.«

In res. Kaj bi tožili, če bo ta delovni človek preživel prvomajske praznike recimo v inozemstvu, drugi samo v mestnem parku in tretji morda celo na svoji njivi!

Vsi ne moremo na skupen izlet! V Benetke ali Monte Carlo pa še celo ne.

OVEN

SRČNE DEVIACIJE

Tovariš Travica tako rekoč čez noč ni smel biti več zaljubljen, kaj šele, da bi ljubil.

Stvar je bila namreč taka: Travica, sicer srečni mož tretje žene, se je kmalu po poroki zagledal v svojo precej mlajšo sodepko. Skupaj sta hodila po terenu, in več ko sta hodila skupaj, bolj jo je gledal. V resnici pa niti ne natanko vedel, ali je sploh zaljubljen ali ne, le nekaj ga je ščipalo pri srcu in mu stiskalo dušo.

A to se je po kolektivno razvedelo.

»Travica,« je rekel sekretar, »slišimo, da te nekaj ščipa pri srcu. Eee, to pa ni dobro.«

»Kakšno ščipanje? Kdo pa pravi?« se je začudil Travica.

»Le priznaj, ščipa te zaradi naše Matilde! Ampak medli, ljubezen v kolektivu, nakršen je naš, ni zasebna zadeva. Še posebej ne, če se plete med zakonci, ki pripadajo drug drugemu. Saj bodo ljudje s pr-

stom kazali na nas. Glejte, bodo rekli, tak je ta kolektiv!«

»Ampak ljudje božji!« je vzkliknil Travica. »Kaj pa sploh mislite?«

»To te mi vprašujemo,« je rekel sekretar. »V letih si že, ko bi moral bolj misliti na ono drugo Matildo. Ni lepo, da tako rečem, toda ne želim ti nič slabega. Zaradi mene se lahko ženiš vsako leto na novo, ampak ne s tovarišico iz našega kolektiva. To nam lahko izredno škoduje. Navsezadnje nam daje pismo vso podporo, da razčistimo tudi z moralnimi, ali če hočeš, srčnimi deviacijami.«

»Kakšno pismo?!« je skočil Travica. »Jaz da sem ji pisal kakšno pismo? Lahko jo pokličeš, pa naj pove, če sem ji pisal kakšno pismo?!«

»Vidim, da te je ljubezen popolnoma zavrtela. Zakaj, hudiča, bi te pa sicer sploh ščipalo?«

Nekaj dni zatem so sklical sestanek in zelo res-

no razpravljali o moralnem liku članov in o zdravju ljubezni, ki »je lahko samo med spoloma, obojestransko osvobojenima vsakršnih obveznosti ali čustvenih nagnjenj do druge osebe«. Zahtevali so, da se Travica jasno opredeli, oziroma so mu povedali, še naprej siliti v Matildo. Zanj se je nekaj kasneje opredelil sekretar. Pred Travico je imel to prednost, da je bil šele prvikrat poročen.

A. KONICA

OBVESTILO

Tovarišica Povalajeval! Več stanovalcev našega bloka se je že pritožilo zaradi tega, ker imate v vašem stanovanju psa. Oziroma ga držite v kopalnici. Zaradi pogostega glasnega lajanja moti hišni mir, kar ima negativne posledice na ostale stanovalce našega bloka.

Zato smo bili primorani vaš problem obravnavati na seji hišnega sveta. Po dolgotrajni seji, kjer so mnogi povedali svoje pripombe, je bilo sklenjeno in vneseno v zapisnik, kaj je treba narediti z vami, oziroma z vašim spornim psom.

Clani hišnega sveta so soglasno sklenili, da morate vašega psa naučiti točnosti, da bo začel zjutraj lajati vedno ob isti uri, po možnosti ob petih, da bi tako ostali stanovalci lahko prodali svoje budilke. Doslej ni bilo tako in je enkrat začel lajati ob štirih, drugič pa ob petih. V kolikor psa ne boste naučili točnosti, ga boste morali odstraniti iz bloka.

Predsednik HS
Jože Miren

ADMINISTRACIJA: KULTURA

pozdraviti, saj preprečuje, da bi pozabili kako je to sadje.

Pravijo, da je birokracija napravila že marsikatero zlo. No, za sodobno upravno službo sicer ne moremo reči, da je navedna birokracija, vendar bodo celjski kulturniki pritrtili, da jim tudi ta dela zlo. Pogledajte: občinska uprava se je tako razrasla, da že nima več kje delati. In tako je prišlo še do tistega, česar so se celjski kulturni delavci že nekaj časa bali. Izprazniti morajo likovni salon, da se bo v te prostore naselila občinska uprava. Če bi povedali po športno, bi rekli: ena nič za administracijo.

ZA VZOREC

V mnogih celjskih samopostrežnih trgovinah lahko v posebnih košarah kupimo umetno južno sadje. Napravljeno iz plastike.

V sedanjem času, ko tako primanjkuje pomaranč, limon in banan je taka poteza trgovcev za

RAZLIČNO

Mnogi občani se že zdaj pripravljajo, kako bi odšli na dopust na morje, da bi se dobro naplavali.

Nekateri pa še vedno premišljujejo in ugotavljajo, kako bi preplavali od prvega do prvega.

— Poznam delovno organizacijo, kjer se strokovnjaki kar pulijo, kdo bo postal direktor.

— Jaz pa poznam tako, ki direktorja sploh ne more dobiti.

PREPOZNO

— Kaj je res, da ste na zboru delegatov SIS za stanovanjsko izgradnjo glasovali tudi o razpisu natečaja za izgradnjo 500 stanovanj.

— Res, samo da je bil natečaj objavljen že pred tem in smo lahko le dvignili roke in ga potrdili.

MISLI

Imel je tako strupen jezik, da ni prišla iz njegovih ust nobena živa beseda.

Pravijo, da se od obljub ne da živeti. Pa vendar nekateri z obljubami tako dobro shajajo.

Učil je eno, živel drugače. Pa je zato mislil, da je popoln.

Živel je na tuj račun. Denar pa nalagal na svoj žiro račun.

Mnogokrat je težko ločiti dobro od zla. Zato delamo oboje.

Če bi vedno premislili tisto, kar hočemo reči, bi pol manj govorili.

Običajno tisti, ki delajo škodo, delajo bolj intenzivno, kot tisti, ki opravljajo koristno delo.

Če bi bil osebni dohodek resnično merilo vložnega dela, bi bilo veliko lačnih.

Denar je sveta vladar. Čudno, kako slabega vladarja ima svet.

M. ALAŠEVIĆ

Takole nas tudi cene strižejo...

ODHODNICA

Direktor podjetja Šufcl se je nekega lepega dne v dobi, ki jo imenujejo nekateri tudi pomanjkanje direktorjev, odločil, da bo zapustil svoje podjetje. Najprej je to povedal svojim najozjim sodelavcem.

— Glejte, tovariši, tozde sem ustvaril, podjetje je samoupravno čvrsto, delitev razdeljena, delavci odločajo — mislim, da sem opravil svoje. Čas je, da se umaknem, da malo spremenim okolje. Enoličnost ni nikoli nič prida.

Potem je ves kolektiv naenkrat zvedel za to direktorjevo odločitev. Sestajali so se vodilni po tozdih, stikali so glave delavci. Ti so seveda mislili, da kapitan zapušča ladjo zato, ker se potaplja, ali pa, ker nekaj ni v redu. Vsi pa so govorili nekaj časa le o tem.

Najprej so se sestali v Prvem tozdu. Beseda je dala besedo in dogovorili so se, da se spodobi, da kupijo direktorju, primerno darilo in mu pripravijo poslovljno večerjo. Končno ima direktor zaslu-go, da je njihov tozd tako dobro zacvetel.

Potem se je sestal Drugi tozd. Tudi tu je dala beseda besedo in tudi tu so sklenili, da bi se spodobilo, da dajo di-

rektorju darilo in mu prirede poslovljno večerjo. Kajti tudi tu so menili, da je direktorjeva zasluga, da se je njihov tozd dvignil.

Enako je bilo v Tretjem, Četrtem in Petem tozdu. In začeli so kupovati darila. Tako malo po ovinkih so se pri direktorjevih znancih in prijateljih pozanimali, kaj si direktor želi, kaj še potrebuje. Potem so kupili tisto, kar so menili, da je najboljši prav. In svečane večerje so sledile druga drugi. Povsod je bilo lepo. Povsod se je lepo jedlo in pilo. Bile so celo solze.

Ko je bilo konec zadnje večerje, ko je direktor dobil zadnje darilo, se je odločil: tako dobrega kolektiva kot je ta, tako zavzetega in ljubečega ne more zapustiti. Dejal je, da ostane. In vsi so bili veseli.

Ko se je tistega dne direktor vrnil domov, je žarel. Takoj je poklical ženo.

— Uspela sva, draga moja. Vse imava, kar sva potrebovala. Vse se je lepo izteklo. Le škoda, da nisem ustanovil še nekaj tozdov, da bi bila zbirka daril še malo večja.

Pika

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA
ENOTA CELJE
n. sol. o.

VSEM DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM ISKRENO
ČESTITAMO OB PRAZNIKU DELA
— 1. MAJU IN 30-LETNICI
OSVOBODITVE

KOSTROJ SLOVENSKE KONJICE

Ob 25-letnici samoupravljanja in 30-letnici
osvoboditve, se delovni ljudje KOSTROJA
iz Slovenskih Konjic s svojima TOZD PLASTIKE
in TOZD PROIZVODNJE STROJEV —
PRIDRUŽUJEJO ČESTITKAM DRUGIH
KOLEKTIVOV OB 1. MAJU — PRAZNIKU DELA.

Elektro
Radio
SLOVENSKE KONJICE

Čestita vsem
delovnim ljudem
ob prazniku dela
in priporoča svoje
usluge

čestita vsem
odjemalcem
ob 30-letnici
osvoboditve
in prazniku dela.

OBČINSKI SINDIKALNI SVET CELJE
KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZK CELJE
OBČINSKA KONFERENCA SZDL CELJE
OBČINSKI ODBOR ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV
NOB CELJE
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS CELJE
SKUPŠČINA OBČINE CELJE

ISKRENO ČESTITAJO VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
CELJA ZA 1. MAJ — PRAZNIK DELA

slovenske železarn

žična

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV
CELJE, Ipavčeva 20

OBRTNE DELAVNICE

RINKA CELJE

s svojimi kovinskimi in mizarskimi obrati ter pralnim servisom

čestitajo vsem poslovnim partnerjem k dnevu
dela ter jim želijo veliko delovnih zmag in uspe-
hov. Delovnim ženam se posebej priporočajo s
kvalitetnimi storitvami pralnega servisa.

DELOVNI LJUDJE ŽIČNE CELJE
ČESTITAJO VSEM OBČANOM OB
OBLETNICI OSVOBODITVE TER
1. MAJU — PRAZNIKU DELA.

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC * POLZELA

OB 30-LETNICI OSVOBODITVE
IN 1. MAJU ISKRENO ČESTITAMO
VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM!

TEKSTILNA TOVARNA
IN KONFEKCIJA

METKA CELJE

Kolektiv tekstilne tovarne
in konfekcije METKA Celje
čestita vsem delovnim ljudem
in poslovnim sodelavcem
k prazniku dela.

Lesna industrija

BOR
LAŠKO

VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM ČESTITAMO
OB PRAZNIKU DELA — 1. MAJU
IN 30-LETNICI OSVOBODITVE.

ISKRENO ČESTITAMO
OB 30-LETNICI OSVOBODITVE
IN PRAZNIKU DELA — 1. MAJU.

Ljubljanska banka

podružnica Celje

s svojimi poslovnimi enotami:

Vodnikova 2, Celje
 Celjska mestna hranilnica
 Trg V. kongresa, Celje
 Na otoku, Celje
 Vrunčeva 1, Celje

Vojnik
 Sentjur pri Celju
 Smarje pri Jelšah
 Bistrica ob Sotli
 Kozje
 Rogaška Slatina
 Slovenske Konjice
 Zalec

Prebold
 Polzela
 Braslovče
 Vransko
 Mozirje
 Ljubno ob Savinji

Gornji grad
 Laško
 Radeče
 Sevnica in
 Brežice

iskreno čestita vsem delovnim ljudem
 in poslovnim prijateljem ob prazniku dela —
 1. maju!

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA
ENERGETSKO KRIZO
ONESNAŽEVANJE OKOLJA
REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
 schiedel — YU — zračniki
 schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porabi do 40 % manj goriva
 — ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
 Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
 ČESTITAMO OB DELAVSKEMU PRAZNIKU —
 1. MAJU IN OB 30-LETNICI OSVOBODITVE

SKUPŠČINA
OBČINE
LAŠKO

KOMITE OBČINSKE KONFERENCE
 ZK LAŠKO

OBČINSKA KONFERENCA SZDL
 LAŠKO

OBČINSKI SINDIKALNI SVET LAŠKO

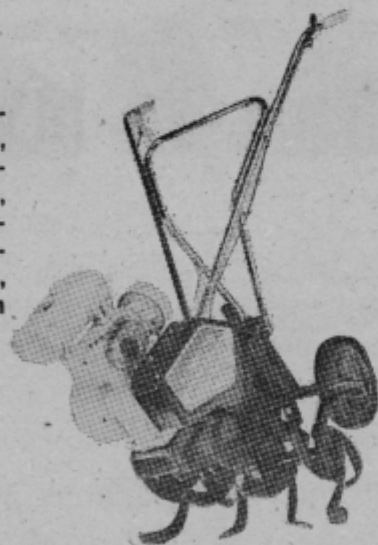
OBČINSKI ODBOR ZVEZE
 ZDRUŽENJ BORCEV NOB LAŠKO

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS
 LAŠKO

HOMELITE®

**rotacijski
KULTIVATOR**

tip R4C

ZA VINOGRAD, VRTOVE, MANJŠE NJIVE IN PARKE

4-taktni bencinski motor, 4 KM, pri 3600 v/min, 144 ccm, z verižnim prenosom na pogonsko gred omogoča efektivno in varno delo.

- delovna širina 66 cm in globina 21 cm;
- teža 59 kg
- maloprodajna cena 10.000 din
- možnost priključkov
- servis in rez. deli so zagotovljeni

Zastopnik za SFRJ:

ELEKTROTEHNA

LJUBLJANA

Prodaja za dinarje: TOZD »Elgro« n. sol. o., Ljubljana, Titova 51, tel.: 326-945.

KMETOVALCI!

NUDIMO VAM PO UGODNIH CENAH RAZNE STROJE

- Samohodne in traktorske prikolice različnih vrst
- Obračalnike za seno FAVORIT 220 in O-220
- Samonakladalne prikolice SENATOR 22
- Puhalnike za seno Tajfun
- Trosilnike umetnih gnojil Vicon-Creina in Ferti
- Trosilnike hlevskega gnoja Krpan 30 V in Krpan 30 H
- Silažne kombajne enovrstne nošene MB-J, MB-2

Poleg teh strojev imamo stalno v zalogi pluge, brane, kultivatorje, rotovatorje, sejalnike — koruzne in žitne, škropilnike metalne, traktorske prikolice, kabine ceradne, orodje in pribor za vrtničarje, sadjarje in vinogradnike.

OBIŠČITE NAŠO BLAGOVNICO V CELJU — Aškerčeva 19.

GESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM OB PRAZNIKU DELA.

agrotehnika

KMETJE

že dolgo ste pričakovali **knjigo o strojih** storili smo vse, da bi ustregli vašim zahtevam, za vas smo pripravili knjigo

KMETIJSKI STROJI

ki jo je napisal znani strokovnjak, vodja zavoda za kmetijsko mehanizacijo pri Kmetijskem inštitutu Slovenije inž. Raoul Jenčič

CENA ZA IZVOD KNJIGE JE 60 DIN

dober nasvet vam lahko prihrani več kot stane knjiga, zato nemudoma izpolnite naročilnico in jo pošljite na ČZP »Kmečki glas«, Ljubljana, Miklošičeva 4. Knjiga bo izšla spomladi leta 1975

NAROČILNICA

Za ČZP Kmečki glas, Miklošičeva 4 — Ljubljana

NT

Ime in priimek

Točen naslov

Nepreklicno naročam knjigo »Kmetijski stroji«

(To naročilnico izpolnite in izrežite ter pošljite na naš naslov)

KOLEKTIV

KOVAŠKE INDUSTRIJE ZREČE

ISKRENO ČESTITA VSEM
DELOVNIM LJUDEM OB 30-LETNICI
OSVOBODITVE IN PRAZNIKU DELA.

Spalnica »PETRA«

PRIVOŠČITE SI VELIKO UDOBJE NA MAJHNEM PROSTORU!

Zadošča vam že 14 kvadratnih metrov, da si omislite eno izmed inahic spalnice PETRA: kombinacija furnirja tanganjika in belo obarvanih površin (na sliki), vso v furnirju tanganjika ali pa v hrastovem furnirju.

V petdelno omaro lahko shrani oblačila tudi veččlanska družina. Prostor za posteljnino ob vznožju postelje. PETRO si lahko ogledate v naši trgovini.

Kredit do 20.000 dinarjev na 24 mesecev.

3-odstotni popust pri plačilu z devizami.

uniles

Zelim podrobnejše informacije o:

Moj naslov:

Izrežite in pošljite na naslov:

»LESNINA«, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 P)

lesnina

Trgovina CELJE — Čuprijska 1

NOVO V NAŠIH KOLEKTIVIH

SOLIDARNOST VSEH ZA VSE!

V samoupravnem sporazumu o združevanju temeljnih organizacij združenega dela v organizacijo združenega dela Konus je zapisano, da »delovni ljudje urejajo svoje odnose po načelu vzajemnosti in solidarnosti« ter da »svoje delo in sredstva družbene reprodukcije združujejo v organizacijo združenega dela Konus«. To so zapisana načela, ki pa iz dneva v dan oblikujejo svojo novo podobo tudi v praksi. Kajti ravno solidarnost vseh temeljnih organizacij Konusa je stvarnost, na kateri gradijo delavci svoj lepši in boljši jutrišnji dan.

Silvo Berglez, predsednik izvršnega odbora sindikata: »Solidarno združevanje in prelivanje sredstev med vsemi TOZD organizacije združenega dela Konus izhaja iz določb samoupravnega sporazuma, ki so ga sprejele in podpisale vse temeljne organizacije združenega dela. Se najbolj živo se je pokazala solidarnost Konusovih TOZD ob pokrivanju izgub ene od temeljnih organizacij, to je Usnjarne, ki je zšla v hude težave. Vse

Silvo Berglez

ostale temeljne organizacije so solidarno pokrile izgubo, saj so se delavci v vseh TOZD zavedali, da je ravno usnjarna v večji meri financirala gradnjo novih obratov in tako pripomogla k razširitvi in nadaljnji rasti Konusa. Primer usnjarne pa je samo eden od primerov solidarnega prelivanja sredstev med Konusovimi temeljnimi organizacijami. Tudi pri načrtovanju in gradnji stanovanj delavci OZD Konus združujemo in so-

Stanko Zmavcer

lidarno prelivamo sredstva iz ene temeljne organizacije v drugo. Zavedamo se, da bomo le tako lahko postopoma rešili probleme, ki so življenjskega pomena za naše delavce.»

Stanko Zmavcer, predsednik komisije za stanovanjska vprašanja pri skupnem delavskem svetu: »Že lansko leto so člani skupnega delavskega sveta sprejeli sklep, naj bi v bodoče združevali 8% sredstev od dohodka temeljnih organizacij za stanovanjsko izgradnjo in ne več 7%, kot je bilo dotlej. Tako smo v naši OZD zbrali več sredstev za stanovanjsko izgradnjo in načrtno smo se lotili reševanja teh problemov. Izdelali smo dolgoročni program stanovanjske izgradnje ter določili kriterije za podeljevanje stanovanj delavcem. Pri nadaljnjem reševanju stanovanjskih problemov nam bo v veliko pomoč anketa, ki smo jo pred kratkim izvedli med našimi delavci

in ki zajema vprašanja o trenutnih stanovanjskih pogojih, v katerih žive naši delavci, pa tudi o njihovih željah. In še nekaj je pomembno reči ob tem, ko govorimo o stanovanjski politiki v Konusu. Tudi v tistih temeljnih organizacijah, ki imajo stanovanjske probleme delavcev že skoraj v celoti rešene, enako združujejo sredstva kot v ostalih, kjer so stanovanjski problemi delavcev še močno prisotni. Zdi se mi, da je ravno to temelj solidarnosti Konusovih TOZD.»

Franjo Ulčnik, predsednik solidarnostnega sklada: »V začetku leta 1973 smo ustanovili v Konusu komisijo za delitev sredstev solidarnostnega sklada. Sredstva tega sklada dotekajo iz dohodka, ki ga ustvarijo delavci s prostovoljnim delom, nekaj denarja pa v sklad odvajamo iz sklada skupne porabe. Solidarnostni sklad smo ustanovili zato, da pomagamo delavcem, ki so v denarni stiski, ostarelim delavcem

Franjo Ulčnik

Marta Gorinšek

z nizkimi osebnimi dohodki, iz sklada delimo pomoč delavcem, ki živijo v slabih stanovanjskih in socialnih razmerah, pa še več kriterijev je, po katerih delimo sredstva tega sklada. Od leta 1973, ko smo sklad ustanovili, smo razdelili že okrog 20 milijonov starih dinarjev in tako rešili preko 200 vlog delavcev, ki so bili potrebni denarne pomoči.»

Marta Gorinšek, krojačica v TOZD Toko: »V Konusu sem zaposlena že 13 let in lahko rečem, da je ravno v zadnjih letih močno opazna solidarnost vseh delavcev za tiste člane kolektiva, ki so potrebni pomoči. Saj veste, velikokrat se v družinah pripetijo ne predvidene nesreče ali te-

žave, ki jih spremljajo večji denarni izdatki. Socialno in materialno šibke družine največkrat takih izdatkov ne zmorejo, zato je prav, da jim v takih trenutkih pomagajo sodelavci. Naj ob tem omenim še eno obliko solidarnosti, ki smo jo ustanovili delavci sami. To je samopomoč, ki smo jo uvedli delavci sami. Mesečno pustimo v skladu samopomoči po dva stara tisočaka in v denarni stiski lahko dvignemo do 300 starih tisočakov, ki jih nato vrnemo v določenih zneskih. Delavci smo ob takih solidarnosti zelo zadovoljni, saj se zavedamo, da bomo z združevanjem sredstev na vseh področjih veliko več storili, pa tudi dobili.»

SKUPŠČINA OBČINE SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKI KOMITE ZKS SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKI SINDIKALNI SVET SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS SLOVENSKE KONJICE

OB 30-LETNICI OSVOBODITVE IN 1. MAJU ISKRENO ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM!

Zarja

PROIZVODNO
PODJETJE
ZALEC p. o.

POHIŠTVENA INDUSTRIJA (Petrovče)

Izdelovanje pohištvene in stavbne opreme, serijske in individualne proizvodnje, razrez hlodovine in prodaja rezanega lesa

MODNA KONFEKCIJA (Žalec)

Izdelovanje moške, ženske in otroške konfekcije

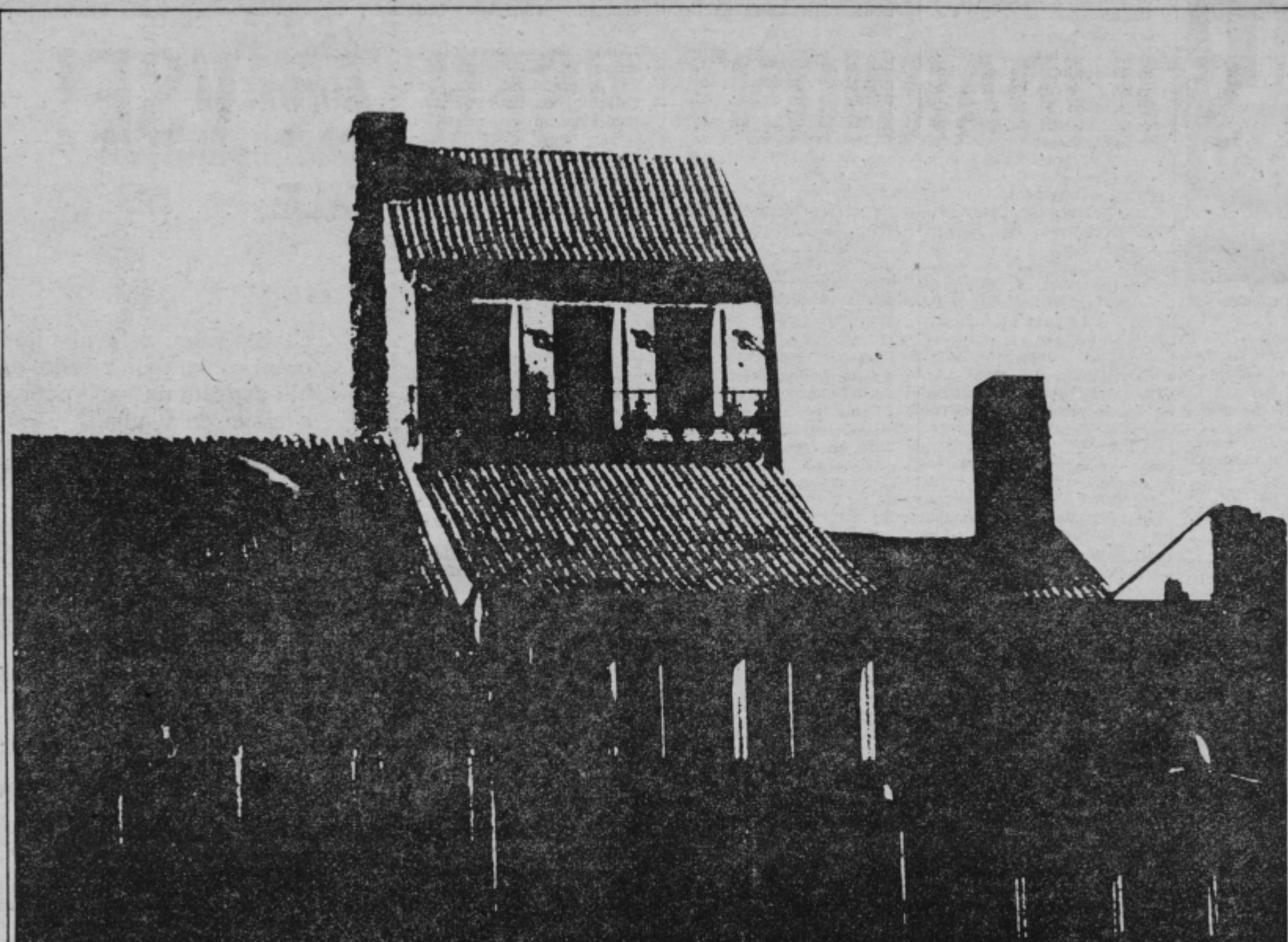
KLJUČAVNIČARSTVO (Žalec)

Splošno ključavničarstvo, kleparstvo, izdelovanje ekshaustor naprav in kovinoplastika

PLESKARSTVO (Žalec)

čestita vsem delovnim ljudem in ostalim občanom za praznik dela 1. maj.

K poslovnemu sodelovanju pa vabi KV mizarje, KV ključavničarje, in ostale strokovne sodelavce.

telegram telegram telegram

gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
 gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje

Gorenje vsem gospodinjstvom Jugoslavije.

Od 15. aprila 1975 dalje
za vsakega nekaj nepričakovanega.

Presenečenje prinašajo novi izdelki Gorenja:

barvni televizor 961 electronic

pralni stroj PS 620 BIO S

zamrzovalna skrinja ZO 101

štedilnik E 102 GL in štedilnik E 103 APOLLO LUX.

Nove izdelke Gorenja lahko dobite v vaši trgovini,
kupite jih in se veselite!

Novi izdelki Gorenja in še nekaj!

Vsem delovnim ljudem čestitamo praznik dela in 30. obletnico osvoboditve

MALI OGLASI

PRODAM

UGODNO prodam dobro ohranjen kavč in sedežno garnituro (kavč, fotelji, miza) Lah Mira, Celje, Kernikova ulica 4. Ogleđ popoldne.

SPACKA prodam. Mezmaric, Celje, Ribarjeva 2.

OTROSKI globok voziček, malo rabljen prodam. Ogleđ v soboto od 9. do 10. ure in od 15. do 16. ure. Kovačevićeva 8., stanovanje 33, Celje.

RAZTEGLJIV kavč in divan ugodno prodam. Jeršič, Celje, Vojkova 13. (Otok I/1).

ZASTAVO 750 letnik 1968 dobro ohranjen ugodno prodam. Registriran do marca 1976. Ogleđ vsak dan dopoldan. Lah Edvard, Polzela 188.

PRODAM obračalniki za BES v dobrem stanju. Zdoišek Angela, Luterje 17, 63232 Ponikva.

UGODNO prodam NSU 110 dobro ohranjen, garažiran. Teržan, Na zelenici 15, Telefon 26-415.

PRODAM Renault R 4 letnik 1970, takoj. Ponudbe pod »17.000«.

PRODAM škodo po delih, letnik 1970. Vprašati vsak dan popoldan. Plahuta Janez, Brezno 17, Laško.

MANJSE posestvo okoli 4 ha prodam. Planinšek Ivan, Marijagradec 15, Laško.

PRODAM renovirano moško kolo, televizor RR NIS 59 cm. Cena ugodna. Polule, Kranjčeva 6.

FERGUSONOVO kosilnico prodam. Goropevšek Jože, Sešče 65, Prebold.

UGODNO prodam zastavo 750 letnik 1974. Ogleđ vsak dan od 7. do 14. ure pri Slovenijalesu, Zidanskovala 15, Celje.

PRODAM lepo ohranjen otroški voziček (kombiniran) in košarico po ugodni ceni. Vprašajte pri Kovačič, Mariborska 93, Celje.

PRODAM motorno kolo JAWA registrirano. Polajnar Aci, Celje, Ljubljanska 8.

FIAT 750 dobro ohranjen ugodno prodam. Ogleđ vsak dan popoldne. Gerčar, Celje, Lopata 66.

PRODAM cisterno 4000 litrov pločevino 10 mm in gorilnik za centralno gretje. Ostrožno, Krpanova 3.

ZASTAVA 750 odlična letnik 70 prodam. Vprašati v kiosku na otoku Celje.

PRODAM 90 do 100 kg težkega prašiča. Bukovžlak 64, Tebarje.

PRODAM avto Opel Kadet in šivalni stroj PFAFF cik cak. Ogleđ vsak dan razen nedelje. Naraks, Lipovec 6, Škofja vas.

PRODAM kredenco stil rokoko. Cena 3000 dinarjev. Hribarjeva 11/I. nad.

PRODAM parcelo blizu atomskih topli, 1 km od železniške postaje, 2 km od avtobusne postaje. Ponudbe pod »Prodam ugodno«.

PRODA se moped Tomos avtomatik, Nazorjeva 8, Celje.

PRODAM dobro ohranjeno uto 4x3 m z opeko krito z železnim oknom, brzo vrtni stroj, vretenko stiskalnico 5 tonsko, primozhe in še mnogo ključavničarskega orodja. Cimpršek Franc, Sempeter v Savinjski dolini.

PRODAM klavirsko harmoniko. Hohner 120 basov. Vili Črešnovar, Zg. Rečica, Laško.

AMI 8 letnik 1971 registriran do februarja 1976 prodam. Informacije dopoldne po telefonu 24-511.

POHISTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Celje, Ljubljanska 31, stan. 26.

PRODAM dobro ohranjen globok otroški voziček. Tomazič Alojz, Na otoku 12, Celje.

HISO z vrtom prodam na lepem, sončnem kraju v Celju. Možna preureditev lokalov ali delavnice. Ponudbe pod »Ugodno«.

PRODAM posestvo 1 ha, nova hiša in gospodarsko poslopje. Lipoglav 18.

PRODAM obračalniki maratona 140 v odličnem stanju po ugodni ceni. Bartl Ignac, Volog 10, pošta Smarton ob Dreti.

UGODNO prodam kosilnico 14 PS. Verk Martin, Dolnja vas 14, Prebold.

PRODAM semenski krompir, luster za vikend domače izdelave, moško kolo, dodatno peč, štedilnik, divan in televizor. Skale 103, Zagrad, Celje.

ZASTAVO 750, 83.000 km ugodno prodam. Storman Stane, Polzela 133.

UGODNO prodam PZ 125 letnik 1972 registriran do marca 1976. Kumer Alojz, Trubarjeva 28, Celje.

PRODAM kravo šeko brejo 5 mesecev, 2 teleta, Koštomaj Vili, Vojnik 209, gmajna.

PRODAM kombibus fiat 1300 TF dobro ohranjen po zelo ugodni ceni. Ogleđ, možen vsak popoldan pri Hren Branko, Stranice 1.

FIAT 750 letnik 1964 dobro ohranjen prodam. Registriran do februarja 1976. Ogleđ vsak dan popoldne. Mastnak Anton, Zadobrova 78, 63211 Škofja vas, Celje.

NOV globok otroški voziček zelo ugodno prodam. Kure, Celje, Na zelenici 2/IV.

PRODAM dve kravi simentalci visoko breji Planinšek Jože, Trnovlje 44.

HARMONIKO novo klavirsko Weltmeister 48 basno ugodno prodam. Celje, Trubarjeva 55 A Cerovski, ogleđ v soboto od 10. do 20. ure

POCENI prodam fiat 750, letnik 1971, prevoženih 47.000 km dobro vzdrževan in ohranjen. Jevšenak Leopold, Šentjur 13.

POCENI prodam skoraj novo trajnožarečo pet Kiuperbusch. Rado Turk Zg. Bobrežje 2, Nazarje.

MALO posestvo ob glavni cesti Rimske toplice—Hrastnik obstoječe iz 70 arov zemlje, sadnega drevja, opremljene hiše in vrta oddam v najem. Poizvedbe vsak dan od 20. aprila naprej pri Šmarjeta 35, Rimske Toplice.

MALO posestvo prodam po ugodni ceni. 5 ha zemlje. Guček Jože, Sv. Trojica 47, pošta Jurklošter. Poizvedbe: Rimske Toplice, Vodiška 14.

UGODNO prodam stene za garažo ali lopo. Maslo Tatjana, Celje, Cesta na Ostrožno 1.

FIAT 750 letnik izdelave 1968. Cena 7000 dinarjev, prodam. Vprašati Trnovlje 109/A.

PRODAM fiat 750 in moped T 14, oba dobro ohranjena. Informacije skladišče Petrol, Celje.

PRODAM jermenco za traktor Zetor. Poček Silvo, Završe 21, 63231, Grobelno.

PRODAM bikca simentalca 8 mesecev starega, 200 kg jabolk raznih vrst, tudi kanadke. Zvodno 1, p. d. Oblak, stari rudnik Pečovnik.

PRODAM telico sivorjavo 5 mesecev brejo, redovniško, z odličnim poreklom. Rojnik Jože, Poljče 8, Braslovče.

PRODAM posestvo s prevžitkom ali brez. 6 ha gozda, 4,50 ha njih in travnikov, 45 arov vinograda, električna, cesta do hiše, 15 min. do avtobusne postaje. 6 km iz Celja. Ponudbe pod »Spomlada«.

STRANICE za garažo ugodno prodam. Maslo, Celje, Cesta na Ostrožno 1.

PRODAM ami 8 letnik 71 oktober. Lenarčič Emil, Dobrna 8.

UGODNO prodam Marles jedilni kot, mizo in dva stola. Maros Julka, stolp. I/3, nadstropje, Šentjur pri Celju.

PRODAM motorno kolo MZ 175 Boršič Helmut, Novače 22, Strmec.

FICKA brezhibnega prodam. Orač, Celje, Gregorčičeva 7.

OSEBNI avto ami 8 letnik 1972 prodam. Informacije telefon 236-47 od 20. do 22. ure.

WARTBURG letnik 1972 ugodno prodam. Šmerc Vlado, Rečica 54 a, Laško.

PRODAM avto WV letnik 1968. Slemenšek Jože, frizerstvo Vitanje.

PRODAMO posestvo na Ločnici pri Vranskem. Informacije vsak dan pri Preskar, Skvarčeva 6, Celje.

UGODNO prodam televizor, radio, kavč in pralni stroj. Šprajc Peter, Skvarčeva 10, Celje, telefon 22-450.

PRODAM dobro ohranjen VW 1200 starejši letnik, neregistriran v voznem stanju. Cena 7000, Napotnik, Ljubljanska 98.

UGODNO prodam fiat 750. Kiker Rajko, Zagrad 96, Celje.

OPEL rekord 1500 ccm letnik 1964/65 ugodno prodam. Bonaja, Zagrad 63, Celje.

PRODAM zastavo 750, letnik avgust 1972. Vzamem tudi ček. Stefko Pekovšek, Strmec pri Vojniku 48.

VISOKO pritlično hišo ob Dečkovi cesti v Celju prodam. Informacije ob delavnikih popoldan na Dečkovi cesti 42.

CAMPING prikolico zložljivo ugodno prodam. Ogleđ Lesjak Branko — Tabor, Smiklavž 12.

PRODAM traktor 18 PS po generalni s koso in priklučki. Verdinek Alojz, Botričnica 24, Šentjur.

KUPIM gradbeno parcelo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Maja«.

KUPIM dirkalno kolo. Informacije popoldan na tel. 63-227-34.

STANOVANJA

KUPIM staro hišo lahko leseno ali parcelo. Ponudbe »Okolica Ljubecne«.

USLUZBENKA zdravstvenega doma išče prazno ali opremljeno sobo s posebnim vhodom. Ponudbe pod »1. junij«.

MIRNI fant nealkoholik išče sobo v Celju ali okolici Celja. Ponudbe pod »Mirni fant«.

MLADA zakonca vzameta sobo in kuhinjo v najem. Ponudbe pod »Dobro plačava«.

MLAD moški nujno išče opremljeno sobo s posebnim vhodom. Ponudbe pod »Celje«.

MLADA zakonca brez otrok nujno iščeta opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Plačam v naprej«.

OPREMLJENO sobo oddam ustlužbenki v bližini Celja. Pod »Mirna«.

ISCEM opremljeno sobo v Celju ali okolici. Klicati od 15. do 16. ure na tel. 248-84.

MLADA zakonca nujno potrebuje sobo ali dve za dobo enega leta. Ponudbe pod »Neopremljena«.

ZAMENJAM dvoipolnobno stanovanje na otoku v bloku brez centralne kurjave za tri ali štiriosobno. Kantužer Jože, na otoku 4, Celje.

MLADA zakonca brez otrok, mirna, iščeta sobo s eventualno souporabo kuhinje in kopalnice. Plačava lahko v naprej. Ponudbe pod »Dobra plačnika«.

ZAPOSILITEV

FRIZERSTVO Ivan Vozlič, Cankarjeva 2, Celje sprejme dobro in samostojno frizersko pomočnico.

RAZNO

VRTNARJI! Nudimo vam podtaknjence plemenitih krizantem. Vrtnarstvo Turk, Zg. Pobrežje 2, Nazarje.

PREVAJAM iz angleščine, iz nemščine ter poučujem nemški, angleški in poljski jezik (konverzacija). Gmajner Alojz, Vojnik 181.

ODSLEJ najprej lahko dobite vsak dan tudi ob nedeljah sortirano samo jarkice priznanih pasem od tedna dni starosti od treh mesecev po konkurenčnih cenah v valilnici Šmarjeta, pošta Škofja vas pri Celju. Za obisk se priporoča in zahvaljuje.

TURISTIČNO društvo Vojnik vabi na prireditev v soboto 26. aprila 1975 ob 19. uri v dom kulture v Vojniku.

Kolektiv GOZDNEGA GOSPODARSTVA CELJE

čestita vsem delovnim ljudem ob prazniku dela z željo, da bi bili uspešni na vseh področjih svojega delovanja.

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-1
telefon h. c. 061/314 177
telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN NAVODILA ZA UPORABO

od 20. III. do 20. V. 1975

20% POPUST

JELOVICA

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

v posl. ŠKOFJA LOKA Kidričeva 58,
in v vseh ostalih trgov. podjetjih z
gradbenimi materijali

BALKONSKA VRATA
NOTRANJA VRATA

KUPITE CIGANKO

POGLEJMO NAOKROG

ZANIMIVOST

KADAR ŽENSKÉ TROBIJO

Bilo je v veliki pivnici Hacken keifer v Münchnu. Ob mizah se je trlo okoli osemsto zajetnih Bavarcev ob klobasah in pivu. Na velikem odru pa šestnajst prikupnih deklet. Najmlajša jih šteje šestnajst in najstarejša osemindvajset pomladi, razen lady Ivy Benson, ki vodi ta svoj showband.

Ta prikupen orkester je prišel v München zabavati Bavarce iz Liverpola. Ivy Benson se že dvajset let ukvarja z njim, z dekleti, ki trenutno igrajo pri njej pa deset mesecev. So res edinstvena glasbena skupina, saj moških ne marajo v svoje vrste. Njihov repertoar je pester, saj so igrale od naj-

sodobnejših svetovnih hitov vse, do venčka ruskih narodnih s Kaljinko in Kazačkom do nemških starih pesmi in podobne. Ivy Benson mi je v razgovoru zaupala, da v Jugoslaviji še ni bila, čeprav bi dekleta rade igrale tudi pri nas, saj so bile že po celem svetu, razen na vzhodu... Vsaka med njimi igra tudi po več instrumentov, največ pa jih zmore seveda Ivy Benson, po kateri se ta edinstveni showband tudi imenuje. Morda pa se bo našel kdo pri nas, da jih bo povabil. Na sliki: Del ansambla in v ospredju (Ivy Benson).

Tekst in foto:
DRAGO MEDVED

Na levi je Ivy Benson, ki obvlada več glasbil.

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE

IN VSE DRUŽBENO
POLITIČNE ORGANIZACIJE
ISKRENO ČESTITAJO
VSEM DELOVNIM LJUDEM
OB PRAZNIKU DELA!

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA (19)

OJOJ, DISNEYLAND

S slovesom, prijaznim in rahlo začudenim s šcepem razočaranja, od Havajev se je šele začel naš pohod na celinsko Ameriko. Dve postaji sta nas čakali na turističnem zemljevidu — Los Angeles in New York. Pred petimi leti sem prvič za dalj časa obiskal Združene države — severni in južni del, pretežno pa sem bival v Little Rocku. In takrat so me prijazni gostitelji vabili: Na zahod, tja morate iti!

Saj res! Le kdo ne bi želel videti marmornatega bleska Hollywooda, vznemirljivega Los Angelesa in kraljevine Disney. Zrahljal bi napetost živčnih prizadevanj, ko bi vsaj od daleč, skozi drobno strelno lino lahko videl ta sanjski zahod... Tako si misliš. In ostrmiš...

Le kako smo si mogli sploh zamisliti nenavadno zahodno skrivališče v ubrani zamaknenosti pogledov, kakor jih je našla filmska kamera! Prijatelju Milanu sem glasno tarnal, kako je Los Angeles čudna podolgovata vas in da barvni turistični prospekti lažejo. Obupno dolgočasje! Zahodna, neurejena arhitektura se tepe z visokimi stolpnici in tipičnimi mestnimi središči — downtowni. Ulice umazane. Vsaj v tistem delu, kjer smo mi stanovali. Domišljiji je prvo srečanje z Los Angelesom zmanjkalo kril. Njeni medeni tedni so na mah minili.

Ampak vsaka turistična razglednica pripoveduje — Los Angeles, to je mesto sanj. To je eno najbolj vznemirljivih in neverjetnih mest na zemlji. Stoji ob modrih vodah Pacifika, pod visokimi, veličastnimi gorami v ozadju in se bohodi kot fantastični svetovni velesjem podnevi, pa kot neverjetno pravilno mesto ponoči...

Ni kaj reči! To seve ni za lase privlečen popis, je pa v njem nekaj zvokov fanfar domoljublja s komercialnim zanosom. Los Angeles je kot pinceta, ki zna iz najbolj skritih kotičkov izgrebsti prav vse odvečno. In to zna to tretje največje ameriško mesto po številu prebivalcev (8,5 milijona) storiti s turisti. Ponuja, dobrosrčno in nedolžno, za dolarje in cente, kopanje in smučanje, dnevno in nočno zabavo, filmov na pretek (posebne za starejše z vsemi rekviziti in surrogati spolne nemoči), pa nekaj kar prepričljivo in vztrajno čemi najbrž v srcu in glavi vsakega mladega fanta in dekleta — Hollywood in Disneyland.

Los Angeles je tipična zahodna vas, z očitnimi sledovi nam le megleno znanega civilizacijskega osvajanja zahodnih predelov Amerike. Potemtakem kot mesto nič kaj zanimiva plitvina preteklosti in sedanjosti. Čeprav

ne morem brezčutno obiti takih znamenitosti, kot so filmski studiji, Kitajsko gledališče, Chinatown, Santa Monica, Hollywood Bowl (izjemno lep amfiteater, lociran nad mestom, največje odprto gledališče na svetu z več kot 20.000 sedeži, kjer lahko gledalci poslušajo največje svetovne umetnike za

skem razpoloženju sanjal na klopi, je začutil, da mora nekaj zgraditi. Nekaj prijaznega, družinski park, kjer bodo otroci in starši skupaj našli zabave za več kot en groš...

Tako je začel rasti biser otroških sanj. Danes si ga ni moč ogledati v enem dnevu. Mi smo se potepali po Disneylandu od jutra

šejo v Adventureland. In ko ste v Tomorrowlandu, vam predlagam, da vzamete našo godbo (band) s seboj. In nikoli ne zgrešim Trga vrto. Kot večina ljudi se začnem zabavati, ko vidim druge, kako se zabavajo...

Velike, tople besede dobrodušnega Walta Disneya, neprekosljivega moj-

PIŠE JOŽE VOLFAND

stra domišljije, ki ga je nosila celo življenje na svojih krilih nikoli doseženega in preseženega sanjarjenja.

Tako Walt Disney. Me ni kot najčudovitejši spomin mežika srečanje s karibskimi pirati. Vožnja v čolnu s strašno podzemsko pristanišče, ki ga je pletila piratska galeja, je več kot razkošje sreče in zabave. Nedopustno veselje, preveč občudovanja. Kako živo so lutke izražale veselje, žalost, napadnost. Kako neponovljivo so pirati preganjali domačinke po hišah! Kako grozljivo je okostnjak z gusarskim klobukom kraljeval na grmadi zlatnikov! Kako spektakularno so trije zaprti pirati ponujali nagačenemu psu-stražarju — sočno, snežnobelo kost in kako dostojanstveno je pes mahal z repom, ne da bi se zmenil za podkupnino...

Resnične sanje! Scena, glasba, dekoracija, luči, izdelava lutk, kostimografija, maska — sanje! Kako zmora ta neresnični svet, zgneten iz režiserjevih sanj, nenadoma zadihati s polnimi pijuci in pristati v gledalčevih očeh kot trenutni sen resnice? Kako je to mogoče?

Je mogoče.

Kadarkoli me spomin ponese v čudežni svet Disneye domišljije, se zdrnem ob spoznanju, kako malo zabave dajemo našim otrokom. Kako štejemo dinarje za igrišča in kako ne zmoremo niti miniaturnih trat z gugalnicami, pa morda s kako posebnostjo, z domišljiskim prebliskom, v katerem bo gram smeha in soli, da bo v otroku buril nelzumni svet sanj in idej...

Kajti Disneyland ni le zabavišče za mlado in staro. Ni le prostor komercialne potratnosti in vtr zasluzka. Je tudi tpepel dom trenutkov morda že pozabljenega naivnega otroštva odraslim in poljsana podoba sveta mlajšim, da ga s svojim neizmernim bogastvom idej in dela tako zgradijo. Resda je v njem tu in tam preveč kiča. Vendar se izgubi v lepoti neučkanke sreče in doživete domišljije.

Disneyland je prikupno nališana sanja, ki jo vselej rad zares doživite.

manj kot dolar), pa Farmers Market in proslulo ladjo Queen Mary, Long Beach, Marineland of The Pacific, Disneyland in ne vem še kaj.

A če me bo kdo vprašal — kaj te je v Los Angelesu najintimneje prevzelo, je odgovor na dlan: Disneyland. Tudi filmski studio družbe Universal Studios, toda... na svetu je samo en Disneyland.

»Ne želim, da publika vidi resnični svet, ki ga živi,« je modro ugotovil Walt Disney, »želim, da se v našem parku počutijo v povsem drugem svetu...« Disneyland, Disneyeva dežela sanj, je res nedoumljivo kraljestvo domišljije, no, morda že skoraj čarovnije, četudi bo zvenela malce vraževerno.

Točno 17. julija letos bo dvajset let, ko je Disneyeva »nova zamisel družinske zabave postala čudovita resničnost.« Se leta 1954 je na danes najbrečnejšemu prostoru zemeljske oble stalo podeželsko naselje Anaheim imenovano. Brez rek, brez gora, brez gradov, brez skal... samo pomarančevci in orehovci. No, misel o sanjskem zabavišču se je Waltu Disneyu utrnila že mnogo prej. Takrat, ko sta bili Disneyevi hčerki še majhni deklici. Sobota je bila vedno sočkov dana Walt Disney je vzel hčerkici na potep. In ko je v nekem takem sobotnem družinskem, boljše, očetov-

do poznega popoldneva, pa celo vseh odrezkov na vstopnici nismo izkoristili...

Ali veste, da se lahko v Disneylandu povzpnete — po brzicah — na Matterhorn, za katerega so porabili 500 ton železa!

Disneyland ima sedem predelov: New Orleans Square (četrt New Orleansa), Bear Country ali Medvedjo deželo, Deželo potovanj (Adventureland), Mejno deželo (Frontierland), Fantasyland (Deželo sanj), Tomorrowland (Deželo prihodnosti) in glavno ulico (Main Street). Vse v svobodnem prevodu. Kako se počutite? Kam naj najprej usmerimo naš korak? Pogled? K Alici v čudežni deželi? K Sneguljici in palčkom? H karibskim piratom? V podzemni svet s podmornico? Ali pa se peljemo na luno? Ali se odpravimo na krožno pot z Mark Twainovo ladjo? Le kam, srce, želiš? Takrat, ko so človeku sanje preblizu, mu prehitro zbledijo in preveč nenkrat jih hoče zajeti. S pregloboko sapo.

Tudi mi. Walt Disney pa je rekel: Teško bi si izbral moj najljubši čas v Disneylandu. Naravno, v vsem uživam. Toda zame je posebno atrakcija Disneyland ponoči. Ponoči objame Disneyland nova vrsta magije in razburjenja, draženja človekovih čustev.

Na ladji Marka Twaina igra pravi Dixieland band. Tahitčanke zares viharno ple-